x-rite ColorChecker® Color Rendition Chart

Ph. Vltimo Clo· rone· Si copula, vbi m[illegible] non y[illegible]· accydent contrarij; quia y[illegible] modificatio partis; sed hic nihil y[illegible] nulla: gō· elk· Ph. B. tri inuicti· et signa, omnis, quia elk· Sunt pbi· modificatio partis; sed hic non obstante existri esse enunciatiui: gō· elk· Ph. Corsa· ideo tri· inuicti· et signa, omnis, quia elk· sunt veri tri enunciatiui quia ejus instmodificatio partis, complexa signationem: prout, constituent partis ad exhibendo signationem; sed copula verbalis retinuisse copule complexa signationem enunciatiui, constituit, partialo exhibendo signationem· gō· elk· Ph. B. Copula vbi inuisse copule stat in enunciatiua reportiue et signatiue; gō· et sic prout reportiue et signatiue, complexa signationem enunciatiui constituit, et y[illegible] loco diuisiui: gō· elk· Ph. nō non stat ibi materialis relatiue: gō· elk·

Tando si copula non esset pars maxime quia est vox; sed hec vox y[illegible] nulla: gō· elk· Ph. B. nerui sunt partes integrales hominis; per sunt partes officiis organici; sed hoc modo tantū sunt omnia partium: gō· licet elk· Ph. Corsa· ideo nerui sunt vere partes, ejus quia vis signatiua in compositione partialo exibent corpulentia; sed copula in compositione prefer enunciationem, partialo exibet signationem; cuius totalitas et integritas signationis· prout; non repellit ex ratione signationis extraneitatis· elk·

elk Solvunt argumenta· elk·

Ad· 1m· dicit· a terminando; sed copula non stat: gō· elk·

Ad ex Doctrina Vt· 1ri· 1mum· Palanco et aliorum dicentis· A· i· attendamus ad pd· compositionem huius nominis tuj·, et de eius etimologia constat, i· attendamus ad id ad quod signandum· translatus est ex communi vsu famulitatum· nē· ma: etomasya mi· ne· contra· Dicendo y· d· i· est i· attendamus ad signandum huius nominis tuj· et de eius etimologia certa est· gō· copula est medius, tuj· non est; et tamen attendendo ad id ad quod signandum translatus est; nempe pro tuj· Sic copula, ab tantum copule est tuj·; quia licet concreata nomina sepe ruj· non tamen semper vbi signando ex communi etiam gati acceptione extendant· ad alia signanda prout ea

MS. 818

M.C.D. 2022

MS. 816

Febry

S. FRANC. DE PAVLA
CHA RI TAS
CHA RI TAS
CHA RI TAS
Calaber. Fundator Ordinis Minimorū, tres Regulas fratribus, sororibus, et vtriusque sexus Tertiarijs instituit, sub Sixto VI Obijt nonagenarius. a.o 1507.
N. Langlois exc

M.C.D. 2022

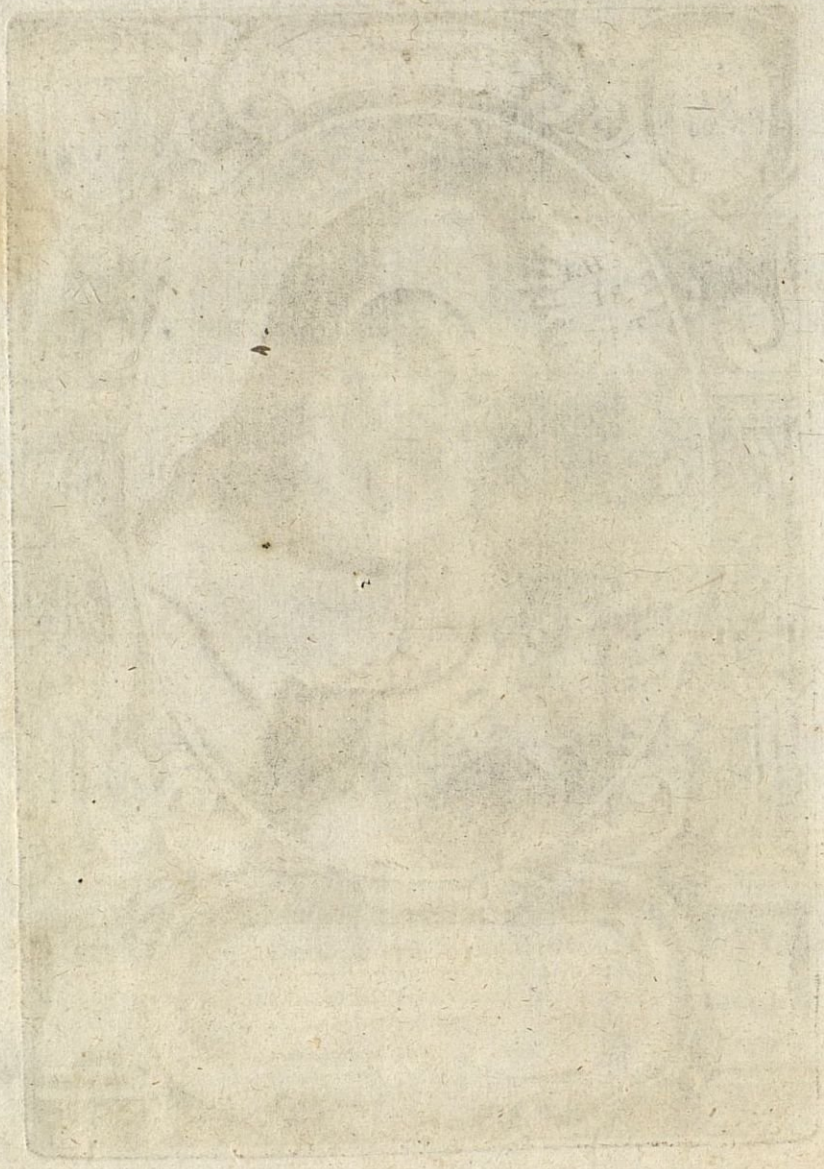

M.C.D. 2022

Iſic liber Jacoby Barcelo Scholastici
anno L70L. die vero 9. Julij anno

L70L

Jacoby Barcelo Scholastici anno L70L

Jacoby Barcelo Scholastici anno a D. L70L.

Jacoby Barcelo Scholastici anno a D. L70L

M.C.D. 2022

M.C.D. 2022

M.C.D. 2022

M.C.D. 2022

Jacobus Baracchi

M.C.D. 2022

Jesus Maria Joseph

Jacobus Barcelo

Breuis explicatio sumularum, una cũ aliquibus questionib, quæ his temporibus à sumulistis exagitarã solent:

Autore Patre Fratre Joanne Vilallonga sacri ordinis minorum, et in hoc Sancti P.N. Fran ciji de Paula ciuitatis Majoricarũ conuctũ philosophiæ lectore.

Anno reparatæ salutis. 1700 die uero 9. 7bris.

Jacobus Barcelo Scholasticus Anno 21 1700

Brevis explicatio
summularum, sive cu
aliquibus quæstionib

Autore Petro
Joanne Hilla
ægri oriundo

Hy Hy Hy

Proemium

Jam (Carissimi o discipuli) interpretandam aggredimur rationalem dialectica huius preclarissime artis utilitatem plenissime. maxima veniat laude ibi celebrant philosophi omnes: dicimus enim Plato. Si pareus Eloquentie Ciceronis omnium scientiarum preclarissima appellarunt; nec pretereunda mihi videatur gloriosa de eius utilitate prolatio ipsa Platonis asserentis percipere veritatem omnium: inter cetera ipsa est inquit intellectus ipsa dialectica exacte remanens quia attingere. nec minoris ponderis habenda prolatio ipsius Augustini libro 2° de ordine capitulo decimo octavo: disciplina disciplinarum quia dialectica vocatur, scire docet docere docens scientem facere potest quin etiam illud magni Alberti magni Doctoris, S. doctoris divi Th. Aquinatis magistri: nescient logica ingredi, et nisi scire aliquid videatur nescit tamen. Preclara itaque huius laus preclaritatis, maximeque potentissimi scientie per difficillima grandesque eius magne partis disputationem ingrediamur breuem, hac lege compendiosam, claritate possibili vobis (amantissimi o discipuli) tanquam parvulis, ut hac dulcissime atque securissima degustantes nostra propositi opus undequaque difficile sed tamen in aliqua difficultate vestrum intellectum aprimere videritis nemo pertimescat per hoc, sed magis no conatus studia labori insistite atque contingit, et simplicissimo (si quentibus reperiri) vobis ipsa, omnique alia, quibus mens vestra perinclitari videatur expellendo, iuxta mentem Angelici doctoris divi Thome Aquinatis, cuius doctrinam nonnulli Ponty sanctissimi confirmarunt, concilioque approbarunt, abiuramque attendere rent in computandis hereticorum herroribus fidei veritatibus decernendis; ex dicto ipse dominus feliciter aplaudit ibi dicens: Bene scripsisti de me Thoma; hanc exclemini hanc potius viribus amplectimini non studio ac labore parantes sed divinitus acceptant. et nonnullos difficultatibus veritatem, in dictis: nequeque enim quemque carmine gradu a veritatis tramite

Astramite

Jhs Xps Jhs

Deuiate innocentina tuba proclamat unusquisq; eorum inceptorum a uobis exoptabo. ut prius nostra conuersatio dirigatur, eaq; ab omni labe purgetis, utrique monitis sapientis optemperantes optatum sapientie regnum consequamini. Amen

Jhs Amen Xps

Liber Logicalium de Hisagoge ad Logicam mentis operationem ss pertinet

Jhs

Cum inseguenter communi methodo tractaturi simus in nostro libro minore dialectica scaturiente ex fonte primeua prius operationis intellectus ideo hic ab breuitate possibili de eorum notitia aliquid quod premittendum; in libris autem de anima (dei adiuante gratia) longe copiosum sermonem.

Premittendum go. quod Logica operatio intellectus, quia simplex apprehensiua et actus intellectus, quo simpliciter apprehendimus aliquod obiectum. Nihil affirmando nihil negando vt Sortem Platonem aliquid affirmando vel negando de Sorte Platone iudicium nominatur, et actus intellectus, quo aliquod obiectum cognoscimus aliquid de eodem affirmando, vel negando vt actus quo dico Sortes est homo

Vbi nota quod actus intellectus iste assignando dicitur compositio assignando diuisio: dicitur compositio

M.C.D. 2022

Actus quod de alio affirmary quia unum cum alio vsuti componit et jungit. dicitur divisio actus qui unum de alio negat, quia unum ab alio vsuti dividit et separat et divisit — exemplum horum habes in his propositionibus: Petrus est asinus, Petrus non est asinus. Tertia demum ~~subdicarum~~ dicarum est, actus finitus; quo unum de alio inferimus, vel actus quo initus. ex eius judicato aliud intellectus. Cum mente judicas quod Petrus est homo, indagare interrogo: est mortalis, quæ est risibilis etc. Quibus breuiter premissis. ad questionem de signo incommuni articulos 12. quod sit signum

QUESTIO de signo

In Communi,

ARTS 12 QUID SIT SIGNUM

Quod signum notius est, quam ut egeat probatione eius enim meminit passim sacra pagina vbi genesis quarto ait Facer Jesus. Posuit Deus dominus signum in Cain et Jacob vigesimo secundo signa in sole luna et stellis, et alibi pluribus, ut legenti concordantias facile obuiabit unicuique; ideo quæstionem an detur signum ut meridiana luce clariora relicta, ad quartum quod sit passim felissimo proferamus, et ut a maiori claritate procedamus.

Premitto quod 1° quod objectum nihil aliud quam id quod obijcitur potentiæ vel habitui attingendum. est triplex nempe motiuum tantum, terminatiuum tantum, et motiuum et terminatiuum simul. motiuum tantum est quod mouet potentiam, non tam ad sui quam ad alterius cognitionem 2° [illegible]

Imago Beate Virginis, qz. intus. movet no
ad ipsa pictura, seu imaginem, nec ad ipsa v-
Virginem cognoscendam. Terminative tantum
est qd. solu cognitionem terminat ad rem
rei cognita per cognitionem ab alio objecto
excitata et occasionata v.g. Beata Vir-
go cognita et cognitionem ab eius imagine
occasionata et excitata. motive et termi-
native simul est quod movet et excitat
potentiam ad rei ipsius cognitionem v.g. Pari-
es in seipso est per se ipsum visum; exquisi-
tissimus potest objectum motive tantum
significare, cui solu istud aliud accre-
sprezentet.

Premittendum 2o qd. ista tria, scilicet facere
cognoscere repreuentare et significare, a Scoto sic
sumuntur et inferius, et consequenter non in idem
recidunt: nam facere cognoscere qd. est concurrere
ad cognitionem contingit quadrupliciter, scilicet effec-
tive, objective, formaliter et instrumentaliter. Face-
re cognoscere effective est concurrere ad cognitionem
efficienter, seu tanquam causa efficiens v.g. intus.
objective est, concurrere ad cognitionem ut objectum
v.g. Paries. formaliter est concurrere ad cognitionem
ut forma v.g. conceptus, seu species expressa
Petri v.g. intra iter. est concurrere ad cognitionem
ut instrumentum v.g. Imago Beate Marie Vir-
ginis

Repreuentare quod est rem preuentem facere
potentie sibi tripliciter scilicet pure objective,
formaliter et instrumentaliter. Repreuentare pure objec-
tive est rem preuentem facere potentie ut pura
objectum v.g. Paries cui ima ipsa videtur repre
senta re formaliter est rem preuentem facere po
tentie ut forma v.g. species expressa Petri v.g.
intus informans ipsum repreuentat. repreuentare
instrumentaliter est rem preuentem facere potentie
ut instrumentum v.g. Imago Beate Marie

M.C.D. 2022

Significare vero, gd est aliud aze representare stalt duplicitter nempe forlike et instrabiliter. signare: forlik. est aliud aze representare ut forma b.ē. notitia, vel species expressa Petri. signare. instrabile est aliud aliqua presentare ut mystrum crucifixi b.ē. imago Beate Marie ipsa representans: unde Magis se extendit facere cognoscere, quam representare, et representare quod signare, non omne gd. signat. representat et omne gd. representat facit cognoscere. non uero e ; sicut omne gd. est homo est animal et viuens, non tamen omne viuens est animal, nec omne animal est homo. quibus premissis sit

Cto.

signum sic recte definies: obiectum gd. potentie cognoscitiue aliquid aliud aze representat. gd. autem talis definitio sit bona Pbs. talis definitio constat genere et differencia. go est bona. Pbs. ans. quo ad 1m partem nempe conuenit genere. genus enim id per gd. res definita conuenit cum alijs; sed in tali definitione datur aliquid per gd. signum conuenit cum alijs. go. constat genere. Pbs. In tali definitione datur hic obiectum gd. potentie cognoscitiue reprat, sed per hoc particulare conuenit signum cum alijs prempe cum obiectis terminatiuis et motiuis et terminatiuis uoces, cum Deo et causa principali; quare signa non sunt et representat potentie cognoscitiue ut est lux clarius go ctr

Pbs modo ans.

quo ad 2m partem. differencia ultima per gd. res definita differt a talibus nempe signum. sed in tali definitione datur aliquid per gd. res definita nempe signum differt a talibus go: constat differencia Pbs B. in tali definitione datur hic aliud aze; sed per hoc aliud aze differt signum a talibus videlicet a obiectis ex ipsa representatiua. go. ctr. vm

Solutio argutia:

Ad 1. vox homo scripta in libro Clayo est signum; sed non reprat. go non bene definitur signum per reprare. Pbs B. nam in potentie sit pre- ans. go. non reprat-

M.C.D. 2022

Rt. condo. majorē cū dicit ꝯ. B. non reprat actū condo B. potentialiter, sēz in potentia: ꝯ B. et cōsa. et similiter alia probationem dicendo ꝯd. licet vox homo scripta in libro clauso actum non reprat cū nulli potentie actualiter sit presens; repzsentat tamen impotentia, seu potentialiter, cū possit fieri presens potentie, quando aute nō definimus signū per repzsentare illud per reparex impotentia, sēd actū definimus, quia ut communi tenet a multis rum conuentū; verba in definitione posita, non dicāt actū, sed potentiā

Contra ad rone. signi non valet posse reparē. ꝯ. nulla est solutio Pt. argū ad rond. signi sufficeret posse repcare. Blitiri, et alie voces significatiue eūt signum ged hoc est fals. ꝯ. ck. Pt. ꝯ. Blitiri, et alie voces non significatiue possent repzsentare, cū possint imponi ad signandū: ꝯ. ck

Rt.

negando arg. ad prob: ne: A. ad eius prob. dico arg. possunt reparē. proxime ne: arg; remote, condo arg. et ne: cōsa. dicendo non quo modo cumque posse reparē. sufficere ad rone. signi sed requirit posse reparē. proxime; cū aute Blitiri, et alie voces nō signatiue esto habeant posse reparē. remote, quia imponi possent ad signandū; non habeant posse proxime reparē, quia impositio ne cessat, inde est qđ. non sunt signa; vox autem homo habeat posse proxime reparē. cū impositione gaudeat, consequenter optinet rone signi

Cū potentia proxima ad re prandū non sufficit ad rone. signi: ꝯ. nulla est potentia. Pt. arg. potentia proxima et prædicta vox homo dicatur de alio in nouitate sit A. predicta vox homo sit actualiter predicando ꝯ. negue etc.

Rt. nego. any: ad. prob.m: conda any; et ne: conya. Et ratio discriminis est, qui essentia signi non consistit in usu et exercitio, qualitercumq; essentia predicati. verba autē in definitione posita, solū potentia et aptitudine signāt; quando definit. rei cuius esse non consistit in usu seu exercitio; unde cum esse predicati, ut potē termini exercitio consistat in usu, non consistit per pque dici, uel predicari: esse autē signi non constituitur in esse exercitio, ut patet in ignorantia. Et in imagine gd. adequate inuenit consistunt autē actuate exercitium relationis ad signatū: inde est gd. verba in definitione signi posita sunt potentia et non actum

Rª

vox homo in libro clauso non habet fundamentū proximū signi ad placitū go. ergo Rt any. fundamentū proximū signi ad placitū homo est impositio ut cadit. sed ut extrinsece cognita; sed impositio vocis homo in libro clauso non est extrinsece cognita: go. vox homo in libro clauso non habet fundamentū proximū signi ad placitū. mi: patet Rt go. fundamentū proximū relationis uniuersalitatis non est natura ut cadit; sed qualemcumq; extrinsece cognita: go. pariter

Rt. ne: any: ad pbm. ne: ma: ad 2m pbm: condo. any: et ne: conya. Et ratio discriminis est quia relatio uniuersalitatis est secunda intentionalis. 2ª autem intentio realis petit fundari supra rem cognitam. per cognitionem. distincte a cognitione qualiscumq; relationis uniuersalitatis; quia 2ª intentio ad. differentia 1ª intentionis essentialiter requirit fundamentū cognitum. et ut dicit cognitionalis relatio ad

signi adplacitu, cui proprie et rigorose loquendo intentio non sit non debet cum presupponere cognitu fundamentu ipsi alterius cognitionis signatis ut sufficit ostendere calor eius fundamentu per cuius cognitionem cognoscitur ipse calor. ut patet in relatione doctoris et magistri, immediate fundate in doctrina et in relatione domini in Deo et creatura immediate fundata in omnipotentia Dei, unde in proposito in voce homo in libro clauso, quamvis non sit ex primeva cognita ipsi fundamentu proximum signi ad placitu et consequenter etc.

Ad 2m hec vox nihil est signum. ad non representat ergo non bene definitur signum p. reprare. Ad B. hec vox nihil nihil, reprat, sed quod nichil reprat. non reprat. ergo etc. Ad B. qui nihil videt, non videt: ergo qui nihil reprat non reprat.

Ad cond. et ne. B. ad pbm. dicgo. A. nihil reprat 2do positive quam negative ergo ne. A. nihil positive cond. A. et dicgo. B. qd nihil reprat 2do positive quia negative cond. B. nihil positive solu ne. mi. et consq. dicendo qd. dicitur hec vox nihil nihil repret positive, tamen reprat aliquid negative, et consequenter est signum

vel respondetur. nihil reprat. ex parte rei cond. ex parte modi signandi. nego. A. et distincta mi. ii mihiter ne. cons. nam dicit res signata. sit nihil signatu tamen. ac si esset aliquid quia in ipsi. oblatitudine. ut virtutis, qd. non est concipi ac si esset, ac per consequens sic nominat et signat.

Nec pariter aliquid valet quia qd. ex
parte rei ytinihil videri non potest,
quia visio ad rem positivam terminat
ob qd similiter. dd dicy de his vocibus
nonignatd. non reprant. nonintelligibile
etc.

Pt. ultimo definitio signi convenit talibus
ad definitū. go non est bona Pt cury. definitō
signi convenit cuique principaliter dno
nue essentialiter. go etc. Pt any carta
principalis et Rey, non essentialiter
reprant aliud aye go etc.

Rt. ne: any. ad
probationd ne: any. ad iny prob. dist
any. reprant. aliud aye perfecte
condo. any. imperfecte ne: any. et con
tra. et dico qd. ad rem. signi requiritur
qd. imperfecte aliud aye reprent. cum
signato. ita medietas hui ad signatū
nato. unde cui carta principalis
et Rex perfecte et non imperfecte tot
et nobili aliud aye reprent. inde est
qd. illi non conveniat definitio signi etc
sequenter etc.

Art. 2. utrum detur xxxsignum sui ipsius

Sto. non dat. signum sui ipsius hec. Sto. et com
munis inter Thomistas Scotistas et plures
Jesuitas. Pt. sic. ex D. T. in 4. distinctione
sue Qu. 1a Arto. 2a questiuncula 2a
ad 3m dicente: nihil vetat eadem specie ma
neri est signum sui ipsius go etc.

Pt. Sto. rone:
signum essentialiter constituit. p. relationem
ad suum signatum, ad relatio. sive relatio
transcendentalis sive predicamentalis est
ordo unius ad alterum: go: relatio signi est
ordo unius ad aliud: non da sic

Obj.

sed hoc improb. nullo signi sit ordinaniy ad aliud non daretur signū nisi ipsiy, vt patet go ch=tum signū dicit assignando; sed significare est aliud esse representare: go non daretur signū sui ipsi

Pp. 2a c. ro. rone. signū definit: obiectū pd. potentie cognoscitiue aliquid aliud a se reparat: go ch. Pp. any si signū nō definiret, maxime quia signū ultimo definiret per quē obiectū potentie cognoscitiue aliquid reparat; sed hoc est falsū go: ergo Pp. B. 2a. si signū ultimo definiret talis definitio non esset bona: go ch Pp. any. talis definitio non conuerteret differentiā: g: Pp. any. in tali definitione nihil daret, per pd. signū. ab aliis differret go: ch. Pp. any. quidquid in tali definitione ponitur nō conuertit omnibus obiectis g: ch. Pp. any. quia omnia obiecta aliquid reparant; vt est satis clarum go. Pp. illa B. 2a. si signū ultimo definiret nō definiret. sequeretur pd. omnia essent signa: sed hoc est falsū. go ch. Pp. B. diuus th. in 4. distinctione 6. articulo 2e ad 2m dicit res in rerum natura significata, longua in membra oppositū go ch.

Pp. 1a 2e rone: signū est imperfectius suo signato; sed nulla res potest esse imperfectior seipsa go: ergo Pp. signū est substitutū, et subrogatū pro suo signato; sed substitutū ob talle est imperfectius illo proquo substituit, et subrogatur: g: ch. ma est Aristot. 2e elenchorum dicentis: nō oportet terminis et signis loqui rerum significatarum. et B. Pp. 2o Augustino libro de Magistro. cap: go dicente quid quid propter aliud videtur vt medium est, quod id propter quod est. go. ch.

Conservatiuum signū ordinatur ad significatum. sanguis medicus ad sanitatem

Mensurabile ad mensura, specificabile ad specificativum; ad non datur medium sui ipsius mensura sui ipsius ett. gō. Pb. mi quia medium essentialiter sub ordinatur fini, et mensurabile mensure; ad eisdē ad se ipsum non datur subordinatio; gō ett. Solvunt argutam

Solvunt argutas

Ad 2a. Sanguis Christi in altari est signum sanguinis, quod Christus fudit in cruce; sed contra. est numerice idē gō ett. Pb. negando A. dicendo quod non sanguis ad accidentia, sub quibus latet vere, que habent rationem signi sanguinis, quod Christus fudit in Cruce; gd. instituat Ecclesia in officio venerabilis altaris sacramenti, ubi de accidentibus panis, sub quibus latet Corpus Christi. fit. signi subtus fit fractura

Ad 2a. Petrus nunquā locutus fuisset nec amplius quod locutus fuit, et proferret hec verba: Verumne mei talia. verba essent signum; ad non alterius gō. ipsius= Pb. dicendo gd. si Petrus in tali casu non haberet potentia ad loquendū aliaverba talia verba non essent signa; si autem potentiā haberet ad loquendū aliaverbū; talia verba essent signum, respectu verbo rū possibilium a quibus jam distinguerentur realiter; et consequens signa sui non essent

Arguit. 3a datur suppositio sui ipsius: gō ett. Pb. contra tres. suponit pro illo gd. signat: gō. si suponit pro se ipso, signata. respondeo gō ett.

Pb. quodo any. at ne: con. ad. pbm. dico. any. suppositione sorti quodo any. materiali ne: any. est conā. dicendo: gd. vt dicemus da plus datur suppositio una formalis alia materialis alij

Sola aute supositio, sortis. est acceptio ter̃ pro eo
signato; non aute supositio materialis nat hec pro
se ipsa saponit: unde ex eo gd. detur supositio
sui ipsius non sequitur gd. detur signatu sui ipsius
vbi aduertite pro solutione facili argumti: gd dd
subyct de se ipso predicari, et non predicte esse
signatu sui ipsius, et ratio est quia ut una
de alio dicatur, seu predicetur nulla dependē-
tia, aut subordinatio importat; optime verum
ter signatu et signatu; ut supra probatum est

Jhs.
Si Rex in Theatro representaret Bellum
aut pugnatu, et ageret sui personā. tunc ve-
re esset signatu; ad non aliter, go M. P. B—
Rex solū sibi aut representat. go Affir.

R.cū
nostro Palandro ne: B. cū P.lm dico any.
ei ipsiu representaret sub distincto munere et statu
condō. any; sub eodē munere et statu ne: any et
conyā.; dicenda gd. Rex ut iudex in Theatro repra-
sentat. ridet ut militante in bello: und cum
Rex ut iudex in Theatro sit valde diuer-
sus a rege ut militante in Bello, sequi-
tur gd. non est signatu sui ipsius

R.cū Si Pani
ante portā positu est signatu sui ipsius; go. Affir
any. signat ei ipsi. go Affir P.lm any: signatu pany
uenditiu; sed ipse est uenditibilis; go Affir — R.
ne: any: ad pbām. ne: any. ad eius pbam
ne: ma:; quia panis ante portā positus signat.
solū. locū determinatū. ad uendendū panes
ex signatis ipsa uenditione panis

Negatiua
debet esse imperfectius suo signato ut supradixi
may inter probanda a clone; sed panis non
est imperfectio uenditione: go Affir. P.m B. pa-
nis est substantia, et uenditio est accidens; sed
substantia est perfectior accidenti go Affir.

M.O.D. 2022

Rl. distingendo ma: maliter. et negt
entitatiue ne: ma: formaliter: et negt ~~entitatiue~~
ductiue. unde ma: est distincta m: similiter
ne: conja: ad alia probanda unde: ma:
et dig. mi. vel supra et ne conja. dicendo
ignitu non debere esse, in esse entitative sine
liter. imperfectiue cui ignitu ad precise formalit.
negt medii et substituti: unde sicut paritur negt
entitative et materia et potentialitia non
ut imperfectiue uentitione et potest accidere ut for-
mam imperfectiue sit esse substituti et medii ductiui;
inde est qd. optime potest esse ignitu eum
distincta

Ad 6. potest aliquid esse species representa
tiua sui, ut cognitiua substantia Angeli gs. se ipsam
repraet, et per modu speciei impressi, ad sui cogni-
tionem concurrit: go etc = Confirmatiue: potest aliq
quid esse medium manifestatiuum ad. Alterius, abs
que ulla distinctione realis Ad. nu que seruen
et. unde. pereny, aquis ueritas et unitas non
distinguunt realiter go etiam ueritas.

Rl. ne: consequen
tia, quia de conceptu essentiali speciei impres
se sub est ut unitudo et unio obiecti cum
intu, que per identitate non tollit ad pati-
ny augeti: de rone uero signi est deficientia,
et subordinatio gs. cui identitate non stan-
patibilis et supra uidimus = ad confirmatione
ne: inuidit conja; quia medium manifestati-
uum. a pariori non p: deficientia a ueritate
positiue p. consimentia perfecta ueritatis manife-
stat ueritate, et ita distinctionem realem non
requirit

Nec valet dicas: patiens entis abs
que distinctione realitatis signitu ipsius entis go mul
la est solutio = non valet inquam; quia istam
habent rone. signi impropriae, et sic modo
quo loquimur per propria patiens cognitionem, ad
uerificandum explicamus; non autem proprie quia propria
non mutuantur pro ipso ente, nec proprie et rigorose sum
liantur et mensurantur ab ente

Thy:

Ad 2. hoc nomen nomen signat. ipsum: gō elk. Pl any hoc nomen nomen signat. omnia nomina sed ipsū est nomen gō. elk. — Rl. ne: any ad 1a. Distingendo ma: sig: omnia nomina inadeguate ne: ma: inadeguate condō: Ad confirmatiōe: conya: dicendo quod ratio nominis duplicitur accipi potest scilicet adeguate et inadeguate, unus adeguate quando talis includit omnes rones particulares, ut natus excludat, unus inadeguate quando non claudit omnes rones particulares, sed aliquas excludit, hoc autem: modo dicunt signat ad hoc nomine nomen ratio nominis, cum semper signatio debeat esse aliud a signo

Contra ad hoc nomen signat. rone communi nomini adeguate sumpta: gō elk. Pl Bi: hec vox homo signat. rone communi nomini adeguate sumpta gō ratio elk — Rl negando mi: ad plum: condō: any: et ne: corpus et ratio diversimode et quia vox homo cum homine nō. it non continetur sub rone communi hominis quia hec vox homo signat, hoc enim homo nomen rone nomen it sub rone communi nomini continetur, et ideo rone communi nominis adeguate accepta et pro ut excludit adeguate omnes rones particulares signare. nonnulli; cui omne signare sit aliud ac repraesentare. cum non det signatio propria et rigorosa sive substitutione, subordinatione, et dependentia gō. omnia rigorose accepta distinctione realem importet et vera diversitas

Rl 2nam adquisitū et forte meliq ne: any: ad plum: condō: mi: et dico consequentiam sig: ipsum immediate, per se et formaliter ratione sui ipsius, mediate, in alio, per accidens et materiam, seu rone alterius condō: conya: nullum enim repugnat in communi aliquod nomen ipsum immediate et in alio, seu per accidens et rone alterius signari, non signum sui mediate, et in alio rone alterius notitiae, sed ab alio summi speciem et ipsum rotē respicit tanquam causa, mensuram, et norma finem, ipsum et posterius ēē: forte et per accidens it gō. mensurat, esse scilicet adeq: finaliter mensurate illa gō. nō ēē ipsi

mensurat

Seu vult ipse nost langua particulare et inferiory differencia, nisi solam peritiam et rone. illius: undeig. non solum debet distingui realiter a suo signato formali et per se tali; nonnulla tem a signato materiali et per accidens, seu a signato gd. rone. alteriy signati: cum hoc stdictum et non mutuaret specificat, nec finalitat: sicut gusta panis in toto non finalitat per se, et rone sui, nec rone. totius, sed debet distingui realiter a toto, a quo dependet langua a causando et a ipsa ut pars est forliter totius ipsam finalis sanctis, cum quelibet pars sit propter totu ut finis cuius gratia: unde hoc nomen nomen proprie respectu sui dicto modo signati nomen signi non addita pot: sicut ista species seu signum forte respectu certis rois, gd. aliquando ut objectu materiale alterius secundariu representat quorum omnium ratio et gratia objectu materiale et secundariu necessario requirit, specificat, neque finalizat, nisi velis per accidens et rone alteriy. simile argutu. formatur de hac voce frog: signu, est vox elc; quibg ut supra respondebitis rationibus mandis

Pro intelligentia corei, quia in solutione istius argutu. sunt dicta nota quod quando dicimus rone communi nominis adequate sumptu non significari puro cu nomen. loquebamur de tali rone adequate distribuente; si enim obiectu seu materia ex qua nomen potest adequate significari; quia ratio nominis adequate collecta distinguitur a voce nominis diffinitione includente alia modos. artificialiy. quadrupedem est signu.

ART. 3. QUOTUPLEX sit signum

signu, et pte obiectum intelligibile medium quo in vim potentie in cognitione cognati; deinde nimirum portat respectum seu ordine. unu quo respicit signatu., qui est presupposu et prius ei, pater alium quo est animus principalis quod potentiam respicit, seu cognoscit: ut ut melius loquar, quo potentia respicit ipsu, ut ipso mediante signatum cognoscat unde ipsum ista respectus in hac arte signum divi demus proquo sit

etc.

Co. 1a signū secundū ordinē et respectū, quē dicit ad potentiā adequate dividitur in fortē et intrate. Pt. hanc aliqua divisio est adequata quandonihil continetur sub diviso, q̄ non continentur sub aliquo ex eius membris dividentibus: sed nihil continetur sub signo pt sic secundū ordinē et respectū, quē dicit ad potentiā, q̄ non continentur in hoc signo fortis. vel intratis: go: ett. Pt. P. signū est ob: jectū intelligibile mediē cuius potentiæ in cognitionē signati: sed istale mediū est mediū p q̄ est signū intrate; si mediū inquo est signū fortis gonedū.

Ex quibus sic signū fortis definitur: Objectum q̄ ex ipso est non mediante alio, aliter aliquid a cognitū. Vt. species expressa seu conceptus fortis alterius rei ejusdē. conceptus, seu notitia: dividitur in intuitivā et abstractivā. intuitiva est notitia rei presentis. Vt. notitia quā habeo de hac papiro. abstractiva est notitia rei absentis vt notitia quā habeo Rome, vel Madriti. 2o dicitur notitia, seu conceptus indirectus et reflexus. conceptus directus est conceptus rei p̄ expressa. Vt. conceptus Petri. Reflexus est conceptus alterius conceptus. Vt. conceptus quo cognosco me cognoscere Petrū.

Signū vero intrate. idest sensus: Objectū quod ipsum mediante alio aliud a se repraesentat. Vt. Vestigia animalis studiosi impressa q̄ prius cognovit ducit, et movet intellectū in cognitionē animalis. transiit. unde ortus habuit illa celebri differentia inter signū fortis. et intrate. communiter assumptis, ad mira. ille est ē signū intrate ex eius cognitione cognoscendo, et potest media cognitio duplex desiderari cognitionē; ad fortē. vero, et ei ut signatū. dicnoscendo, et potest mediū inquo unicam istā cognitionē.

Co. 2a. signū secundū respectū quo significatū. cognitū dividit. adequate in signū naturale, ad placitū, et ex consuetudine.

Pt.

M.C.D. 2022

Pl. hunc aligna diuisio est adequata quando nihil continebitur sub diuiso quod non contineat sub aligno ex eius membris diuisentibus; Sed nihil continetur sub signo ffcundum sepius repetitum stordiud, quod dicitur ignatum g. non continetur sub signo naturali, absolute sed ex consuetudine go elk. Pl. B.: quidquid representat, vel repraty natura sua, vel ex libera imponentis voluptate, vel ex aligna consuetudine; sed si representat ex natura sua est signum naturale, si ex libera imponentis voluptate est signum ad placitum, et sunde si ex aligna consuetudine, est signum ex consuetudine go elk.

Ex quibus sic signa naturale definiri. qd. ex natura sua aliud aliquid representat v.g. fumus naturaliter signat ignem, et gemitus dolorem signum ad placitum est: qd ex libera imponentis voluptate aliquid representat. v.g. vox homo que ex libera hominis voluptate hominem representat. Signum ex consuetudine est: quod ex alio quia ex consuetudine aliud representat v.g. canis precedens dominum quia ex eo qd. semper consueuerit ante dominum venire ipsum venientem representat

Sub diuisione signi ad placitum immanifestativum tantum, et in manifestativum et suppositiuum manifestativum tantum est, qd. solum manifestat rem signatam et nequaquam proillo substituipotest: v.g. fumus quidem nobis ignem manifestat, nequaquam proillo substituipotest in propositione manifestativum et suppositivum simul est qd. talis signatum manifestat, qd. proillo in propositione substitui potest v.g. vox homo elk voces doctinales, que in hoc habentur et disputationibus accipiuntur pro rebus significatis, et loco ipsarum ponuntur; ut docet Aristoteles per exemplum dicens: quemadmodum ad quidam ducere non possumus nisi per terminos et nominibus loco rerum significatarum: unde voces literate et doctinales ignum ad placitum sunt signa pure manifestativa respectu conceptuum dictis respectu autem rerum pro quibus ponuntur sunt signa mere manifestativa et suppositiua

Ante solutionem argumentum, notandum est qd. hec est differencia inter signum naturale et ad placitum, qd. signatum natis. est eadem apud omnes nationes: v.g. gemitus infirmi

qui

Qui apud omnes dolore ignat. ignatio vero ab placido non est eade apud omnes sed diversificadus ipsa diuersitas nationu, nā hec vox homo licet apud latinos humana natura reperet, non tamē apud grecos. ex qua differencia orta dupitatio in hoc consistens, q̄ ignatio. igni naturalis est omnino immutabilis et perpetua, ex q̄. manente entitate igni naturalis non potest aqua ignatione. deponi; ignatio. vero igni ab placido quan tū ex se mutari potest, aq̄ deponi potest ignem ab placido aqua ignatione. Solvunt. argta

Solvunt argta

Ad. Pā nulla res potest dici duplici divisione essentia li non sub alternatim posita, ut ignis dicit. in animā rationalis, in naturale, ab placidū et. ex consequēti ne. go. nequid dividi in forte. et instrale.

Rā. Dist. maiorem.

nulla res potest ēē. subeode ordine et respectu condo. A. sub diverso ordine et respectu, et pene diversa cognoscibile. A; et dīgo. B. ignis dividitur ēē. secundū ordine, et pene cognoscibile ad ignatū. in ēē. condo. B. ad potentia nā. et dīgo. conā. secundū ordinē, et pene cognoscibile ad ignatū. cond. conā. ad potentia nē. conā. dicendo vero q̄ nulla res dicidi posse duplici divisione non ab alternatim posita sub eode ordine et respectu seu pene id cognoscibili, alioq̄n duplicis essentia et nature; non tamen pene diversis ordinibus cognoscibili, ut patet in animali. ge. pene diversa cognoscibile divisibile in greyibile et volatile, in reptile et natabile ēē. unde ad ignis pene diversis et cognoscibile dividitur in naturale ab placidū, et ex consequēti ne, et negatiue dividi potest in forte. et instrale

Ad. 2ā nem

dum dicit essentia alicuius divisionis debent ēē distincta, ad ignis forte. et instrale. non distinguunt. ge. ēē. Pā. B. ignis forte. distinguerēt. a ignis instrali, maxime qui ad cognoscendū ignis instrale. et eius ignatum duplex desideratū cognitio; ignis vero forte. et eius ignatū. unica cognoscibile cognitione ad ignis instrale et eius ignatū unica cognoscunt cognitione; ge ēē. Pā. B. ignis instrale. et eius ignatū. sunt correlativa, sed correlativa sunt si mul natura et cognitione obiect commune prologuia Philosophorum: ge. ēē.

Ad. confā

Rsp. condo. ma: et ne: B. ad ptm. condo. ma: et ng: B. ad eius ptm. dico. ma. forlit. condo. ma: malit. ne: ma; et dico. minore correlativa sunt simul naturaet cognitione forlit, et pro relatione signata condo. B. fundamentaliter et pro tali fundamentatione accepta ne: B; et consq. dicendo quod signum dupliciter accipi potest Pa forlit. vel relative vt quatenus sibi ceat importat respectu et relationem designatam. 2. fundamentaliter pro re qualibet, quae relationem fundat designatam; i Pa modo conideret, vt posita relativum forlit. unica sufficit cognitio; i 2o modo dupler desiderat cognitio una qua cognoscat signum et alia qua cognoscat signatum; in signo instrati; cui fundamentum signi instratis sit medium pergo.

Contra ad ad cognoscendum signum instrate. fundamentaliter accepti, et eius signatum. unica tantum sufficit cognitio: gotk. Pta B. negando cognosci signum instrate. fundamentaliter accepturo qui non cognoscat cum signatione. saltem fundamentaliter ad fundamentalis signabile negando intelligi, qui non intelligatur signatum: gotk.

Rsp. negando mi: ad ptm. dico. mi. quod intelligi fundamentali signatio. qui non intelligatur signatum: perfecte et imperfecte et inadequate condo. B:, et dico. cons. eode modo et ne: consam dicendo qd. negando dipi mus signatum signi instratis. cognosci distincta cognitione a cognitione, qua cognoscit signum instrate. locuti sumus de cognitione perfecta et imperfecta signati. signi instratis; non autem de imperfecta cognitione, et inadequata; imperfecta enim et inadequata optime cognoscitur signatum signi instratis per cognitionem signi instratis; cui quaelibet cognitio signi ut talis imperfecta cognitio signati, vt posita via et medium ad cognitionem perfectam signati; seu signati in ipso

Ad 3m. omne signum est naturale go etk. Pta cui: omne signum representat ex natura sua go: etk. Pta cui: omne signum representat ex essentia sua go ex natura sua Cons patet quia essentia et natura sunt ide

Rsp.

Pl. ni: arg. ad plm ne: arg; ad eius plm dico arg. omne signū representat ex essentia sua si considerentur ex parte formę propinę fundantis relationē signi vel id de signo concretiue loquendo arg. si consideret ex parte abstracti, ac fundamenti remoti relationis signi ni: arg: et dico cons. similit. ne: cons. dicendo signū tria hęc concurrere, ne pe abstractū, nec fundamentū remotū relationis signi, forma supra quam propinę fundata relatio signi, et concretū ex abstracto, et ipsa forma resultatū: fateor cuilibet signo ex essentia sua ergo intrinsece conuenire, si ex parte formę, vel concretę sumatur, non autē si ex parte abstracti formę propinę fundantis relationē signi accipiatur, sic enim istud signū naturale essentialiter repugnat, quia istud istius essentialis exigit formā propinę fundantem relationē signi, et ipsam intrinsece ut per predicatum intrinsecum constituit; gd. non conuenit alteri signo vt cernere libet in signo ad placitū cuius fundamentū remotū et ex quo resultat gs. quia de essentialiter impositione non exigit nec peritia, vt ex intrinsecis predicatis constituit; inde non sequitur gd. omne signū sit naturale, ac per cons. gd. falsi dicitur non sit bona, cū istud sit ex parte abstracti seu fundamēti remoti relationis signi

Vel Clarius dic gd. signū naturale est gd ex natura rei quę est signū aliud a se representat, seu ex predicatis intrinsecis constitutiuis rei quę est signū aliud a se representat; omnia autē signa hoc non habent, nā ea illa quę est signum ad placitū vt. si homo non representat aliud a se nisi alicuius intrinseci tali voci, ad extra: alicuius extrinseci, nempe impositionis, gs. extrinsecę et intrinseci vocis

Ad 4. non da tur signū naturale gō ett. Pl arg. ita dari tur signū naturale maxime quia imago vt; ad imago non est signū naturale; gō ett. Pl ni: imago representat ex voluptate pictoris; gō ett. Pl. arg. imago haberet ex voluptate pictori: gō ett. Pl. cons. quia ex eius ad aliquid inesse ab alio dependet dependet etiā in nomine illo gd. requirit ad dari esse; ad representationis nimirum ipsi ad esse illius: gō ett.

Pl. re.

Ad. negando ant. ab ptm. cond. ma: etiam: mi ad
eiuy ptm. nēi ant de eiuy deniga: ptm. cond: ant et
nē: conca. ad eiuy ptm. nē: ma. Semiby enim inno
ye abintimo dependet non tamen in no representan
cū it signū naturale doloris. cēd claritatis grata dīgo.
ma: eode modonema. diverso modo tranyeat mael
conyse mi: nēi: conca dicendo non code modo depende
re a voluptate pictoris esse ipsius imaginis eiuy repra
sentatio; nam esse ipsius imaginis dependet a voluptate
pictoris; ut dicit. forte rei esse, nā ideo habet esse
quia ea libere voluit pingere, et pinxit pictor;
eiuy autē representatio dependet a voluptate picto
ris presupponitur et maxime tangendo a cognitio
ne ipsius representationis quia illud esse significare
presentatio forte. debet presupponere libera voluptate
pictoris; non vero eiuy representatio dependet a volup-
tate pictoris ut a cōne. forte, quia hec solū est naturalis,
et intrinseca proportio, et intrinseca predicata ipsius rei
que est signū naturale eius quia necessario, et non
libere inclusum in tota ipsa entitate imaginis, nec
signi naturalis sequitur representatio; qd. nonita contingit
in signo ab placito nā in signis ab placito multotiē
non solū esse ipsius rei, qz. est signū dependet a libera
voluptate ut a cōne forte rei esse; cēd cum id cuius
sequitur representatio, non multotiens, sed semper est
a voluptate. ut a cōne. forte; cū id cuius sequitur
representatio in signis ab placito semper sit libera desti
natio et impositio voluptatis imponentis extrinsece, et
ut predicatū extrinsecū afficiens ipsa nā. qz. est signum
ab placito, ut cernere libet in hac voce homo qz. est signū
ab placito, ingens nouida esse rei qz. est signū, qd. est
ipsa entitas vocis libere podata a loquente cēd sicut
id cuius sequitur representatio qz. est ipsa libera homini
impositio; cū ut actus liber voluptatis principis ex-
trinsece denominans entitatē eius homo: uridem
sequitur omne signū esse ab placito, ac per cons. est

ut

autem ipsa dictorū omniū perfecta habeatis notitiam
scitote quod. in imaginibus artificialibus (de quibus hic
plura sunt distinguenda. Pō. formabilis partium qua-
litatis, ut sit statua, vel dispositio colorum in tali ordine sibi

sint

Sy. sit imago pure depicta. 2: illa forma seu figura gs. exsta-
Sy. termi. natione, uel colorad dispositione naturalis, et ingenio resultat. Tertio illa similitudo, et proportio, gs. fundatur in illa forma, seu figura resultata ex dicta forma

Sandem scitste gd. substracta forme propinque fundantis relationem signi in imagine artificiali non est signum seu linked coloratus; sed est ipsum uel qualemy habet illa dispositio colorum seu illa termination partium quantitatis; unde cui ex signo determinato, uel ex linko sic colorado, statim impressum illa forma seu figura supra qua fundatur signi relatio, sequit. quod imago sit signum naturale.

Ad ultimo arcum Sancti Martini est signum; sed neque naturale, neque ablacitud, neque ex consuetudine: go: etc. = Ad. dicendo gd. repetita diluuij no. futuri, gd. signatu ex diuina impositione iuxta illud Genesis arcum meum pono in nubibz, et erit signum federis etc.; id est ut signum federis etc., est signum ablacitud. de signo autem gd. dominus imposuit Cain dicit, gd. erat ablacitud nec obstat gd. omnibz ide reprobet, quia Deus omnibz notificauit impositionem gd. ipsum poterat facere Deus; gd. si alia signa ablacitud. apud omnes ignorant, ut supra diximus, est quia eorum impositio non est nota omnibz Phy. 4y. illud signum ex consuetudine essentialiter distinguatur a signo naturali et ablacitud

Art. 4. Q. signum ex consuetudine essentialiter distinguitur a signo naturali et ablacitu

Proarti. intelligentia notandum est Po gd. consuetudo consistit in multiplicatione et repetitione actus; hec autem repetitio et actus successiue est fundamentum proximum relationis signi ex consuetudine

Nota circa gd. signum ex consuetudine dicit duo unum successiue scilicet successionem, uel repetitionem, et multiplicationem actus; aliud vero de materiali scilicet entitate illoy actus quid dicit signum; quibz notatis sit

Cto. signum ex consuetudine distinguitur essentialiter a signis naturali et ablacitum ita communiter nostrates in suis manuscriptis contra Magistrum Parua et Doctore Michaelem Comas, cum Suisethy et Magistrum Ioannem a Sancto Thoma, et alios communiter. Pro Conclusio ratione

Signum ex

Signū ex conuentudine habet diuersū modū essendi reppresentandi a signo naturali et ab placito; sed signa gñ habent diuersū modū essendi tā representā di distinguntur essentialiter. gō: etc. B. Patet nā penes diuersū modū essendi reppresentandi distinguntur signum naturale et ab placito Pt. gō. nā signū ex conuentudine habet representare sine signato ex dono uel ex mera repetitione et multiplicatione actuū sed bene penes modū reppresentandi est essentialiter distinctus ab modo reppresentandi signa tura una, et ab placito gō: etc. Pt. B. modus reppresentandi signi naturalis et naturalis, et modus reppresentandi signi ab placito est liber; sed modus representandi ex conuentudine regule et naturalis similiter regule liber: gō. etc. Pt B. modus representandi signi ex conuentudine est ex frequentia solo usu et ex repetitione ut repetitio est fortis; sed repetitio fortis: et talis sola susceptione actuum dicit non curando an sit libera uel naturalis gō: etc. A. Patet nā sola repetitio, ut repetitio est fortis. non fundaret propriam relationē signi ex conuentudine sed naturalis et libera et regularet gd. sibi signū ex conuentudine in pō actu sū representare; sed hoc est falsum gō etc. A. Patet in signo naturali et ex placito gō etc. Pte

[illegible] distinctionis.

si signū ex conuentudine non distingueret essentialiter a signo naturali et ab placito maxime ut dicunt contrarij quia conuentudo aliquando fundat in natura et aliquando in beneplacito hominū; sed hec ratio est nulla: gō etc. Pt. B. quamuis conuentudo aliquando fundetur in natura, et aliquando in beneplacito hominū tamen non natura ipsa, nec hominū beneplacita sunt ratio fortis signandi; sed ad hoc ut aliquid sit signū naturale ex ipsa rei natura debet oriri signatio. et ut ab placito, hominū beneplacitū debet esse ratio fortis signandi: ut est luce clarius gō etc. Pt. A. quo ad 2ā partē si natura ipsa esset ratio fortis signandi: ita dato signo ex conuentudine necessario exigeret representationem; sed hoc est falsum: gō etc. Pt. B. si signū ex conuentudine in natura fundatū necessario exigeret representationē sua non posset perdere significationē ut cernere libet in omni signo naturali sed hoc est falsum: gō. etc. Pt. B. omnis precedens [illegible] sum est signum ex conuentudine in natura fundatum, sed post est non deperdere significationē, similiter istud argumentum [illegible] gō [illegible]

Primodo

Pt. modo A. quo ad 2d. partd. in signo ex consuetudine, in bene placito hominu. fundato, ratio fortis. signandi est in bene placito hominu. est in proportione signanda; ad hoc est falsu. gō. ell. A Pt. in hac voce homo. que gratia pro rōne fortis. signandi habet ipsu bene placitu hominu. ex in portione signat. Pt. gō. B. mappe supra mensa posita sunt signu ex consuetudine in bene placito hominu fundatu sed ex in proportione non signat gō ell. Pt B. imporitio alicuius rei ad signandu est actus voluntatis destinantis talem rem ad signandu, sed ex eo gd. homines assuescant mappas in mensa dnte prandiu ponere nullus datur actus voluntatis ipsas destinans ad signandu prandiu gō ell. Pt. B. quamuis homines mappas supra mensa dnte prandiu ponere nolint intendere nolint tamen debent ut prandiu signent, ad precise ut decenter comedant gō ell.

Exsti

cat. hec ratio si signu ex consuetudine assignando reducere sit ad signu naturale, et assignando ad signu abplacitu, eo ipso gd assignando. fundat. in repetitione, gd. naturalis est assignando in repetitione gd. libera est; ad hoc ratio est nulla. gō ell. Pt. est secunda mentis contrarietas. Pt. gō. B. quamuis fundet in repetitione naturalis, et libera tamen talis repetitio non fundat ut naturalis, nec ut libera relatione signi ex consuetudine, ad. ut precise repetitio est forte; sed hoc ipso gd. talis repetitio non fundet ut naturalis est, non fundat relationem signi naturalis est hoc ipso gd. non fundet ut libera est, non fundat relationem signi abplacitu. gō ell. A Pt. nō fundat significat. ut consuetudo; sed consuetudo fundat actus multiplicationem et repetitionem dicit. gō. ell. Pt. gō B. quia actus liberi multiplicati non generant habitu qualemcumq. liberi, sed quatenus sunt multiplicati et repetiti habitus generatus talis actus, non est habitus liber, sed naturalis est cogitandi. gō. patet. quia ell.

Pt. ultimo

nihil continet determinate sub aliquo genere gd. non continet sub determinata specie talis generis; sed signum ex consuetudine ut sic, ut pote proprie signum sub genere signi ut sic continetur; gō debet sub determinata specie signi contineri. gō negatur reduci vel ad speciem signi naturalis vel abplacitu. gō sub determinata specie signi, nempe ex consuetudine debet contineri. gō ell.

Soluunt. argumenta

A Pt.

M.C.D. 2022

Ad Po. signū ex conuelūdine aliquando reducit. ad signū naturale, et aliquando ad signū adplacitū: gō. ēst. Pt. arg. signū ex conuelūdine aliquando fundat. in natura et patet in tāe precedente Dominꝰ ruit, aliquando in beneplacito hominū, ēst patet in nostris supponendō positis; ēd signū gd fundat. in natura ēst naturale; ēt gd. in bene placito hominū ēst adplacitum: gō. ēst.

Ad Pmū ne: arg. ad pbm. dīgō. ma: præexpositione materialiū, et per accidens condō. mā sortis. ēt proxime rat, ēt dīgō. mi nocet, imitter ēst ne: conā. dicendo signū ex conuelūdine ne sortis ēt proxime fundari in repetitione, seu multiplicatione actuū; præexpositione autem materialiū ēt remote in natura aut beneplacito hominū. ēd aut signū non denominet tale ab illo gd ēst tam præexpositū, matiā ēt remotē fundat relationē signi, ēt cernere sibi imaginare gō. ēst signū naturale ēsse ponendō remote in beneplacito pictoris; ēd ab illo gd ēst fundamentū proximū relationis signi, ēt hoc sit ut signa videmus ipsa repetitio, seu actus assuetus quatenus repetitio: inde ēst gō. non reducit ad signa naturale ēt adplacitū

Contra signū ex conuelūdine aliquando proxime ēt sortis fundat. in natura, ēt aliquando in bene placito hominū: gō. nulla ēst difficultas. Pt. arg. signū ex conuelūdine fundat. in multiplicatione, ēt repetitione actuū, ēd hec repetitio aliquando ēst naturalis, ēt aliquā do libera gō. ēst.

Ad ne: arg. ad pbm. dīgō. B. fundat. in repetitione, ēt repetitio ēst præcisse condō. A. ēt naturalis uel libera ēst ne: A. ēt constat mi: ne: conā. dicendo gd. licet illa repetitio ac multiplicatio actuū aliquando libera, ēt aliquando naturalis ēst, hoc tamen non obstat. ēd de materiali se habet ad fundanda relationē signi ex conuelūdine, quia hec non fundat sortis ēt proxime in illa repetitione ēt naturalis, uel ēt libera ēst, ēd ista ēst repetitio, que modo de materialiter portat, ēt dicit ēsse liberā uel naturalē; a percon. signū naturale aut adplacitū non fundat; ēd signum ex conuelūdine ād illis essentialiter distinctum

uel dic

Ad dic qd. licet illa actuum repetitio aliquando sit natu-
ralis, pro ut naturale opponitur libero; non tamen est na-
turalis, pro ut naturale dicit ex intrinsecis principijs ne-
cessariam connexionem cum suo signato; ut patet in ipsa repe-
titione cantus quae gestare potest et supra audimus sine domi-
no veniente; et licet aliquando talis repetitio sit hominum
bene placitum, tamen tale bene placitum, re ingua actus repe-
tuntur ad significandum non imponit, ut patet in magis ist
dispimus inter probandam conclusionem; et ideo signum ex consuetu-
dine non reducitur ad signum naturale vel ad placitum
~~~~~~~~~~

Ad 2e, argumentum cui se fidit doctissimus Magister Joan-
nes a Sancto Thoma, una cum Magistro Parra, et D. Micha-
ele Comus: effectus naturaliter representat suam causam sed con-
suetudo precedendi Dominum in caene et extendendi mappas
ipsa mensam ante prandium dependet tanquam a causis finalibus a Do-
mino veniente, et a prandio futuro ergo etc.

Respondeo concedo maiorem; minorem et
distinguo consequens: ut effectus et consequenter causa, et repetitio est, nego consequentiam.
Dicendo quod consuetudines in argumento memoratae dupliciter consi-
derari possunt, primo ut effectus sunt Domini venientis, et prandii
futuri; 2o ut repetitio sunt: si primo modo ornamenti nulli est dubium relatio-
nem signi naturalis fundare, et hoc adhuc in primo actu generata-
dat talis relatio supra rationem effectus, qua tangi a sua causa dependet;
si vero 2o. modo sumantur relationem signi ex consuetudine fundant,
quia pro ut sic proprium repetitionem actuum importat: unde nullo
aequitur in eodem reperiri rationem signi naturalis, et rationem signi
ex consuetudine; ad tamen rationem diversae specificae relationis quod
minime implicat, sicut non implicat qd. in eadem voce reperi-
atur ratio signi naturalis et ad placitum respectu eiusdem signa-
ti ut patet in voce lingua: qd. autem supra eandem nomi-
natim eandem possint fundari diversae relationes est tacile,
vius, supra enim eandem albedinem relationem similitudinis, et
dissimilitudinis; et in creatura quia 2um eandem entitatem
et est effectus Dei, et ipsum deficient. reponit relationem tra-
scendentalem de linea entis supra fortitatem effectus, et relatio-
nem trascendentalem de linea intelligibilis supra fortitatem
representis Dei reperies patet etiam pluribus alijs exemplis et
consideranti patebit ~~~~~~
~~~~~~

in fine

M.C.D. 2022

In fine nota gō. quando Diuꝰ. Thō. dixit quod conueniendo uim legis sit ei intelligendy gō. habet uim legis quantū ad hoc gō. est inducere obligationē faciendi nō autē gō. habeat uim legis imponitq; gō. erat necessaria ad signū ab placitum fundaret nīa Nota etiā gō. quando dixit D. Thō. gō. conueniendo est quasi asserenda tura pro ut dicit cū intrinsecis principiis repugnantes sed sola prout opponitur libertati consuetudine enim aliquando efficit gō. ad hoc ut agamus non liberi sed necessarij nīa

Arta Lō. ꝛc. signum forte sit uere et proprie signum

Ut cū possibili claritate procedamꝰ. sciendū est gō. ad id. inquisitionē huius nominis signum attendamꝰ. cū primarium intuitu ad medium cognoscibile significandū. secundū quod acceptionem accepit fuit a D. Augustino lib. 2. de. Doctrina Christiana cap. 1ō. et de principijs dialectice cap. 5. Dicente signum esse illud. id. preter speciem quam ingerit cognoscenti facit aliud in cognitionē uenire; certū est signum forte cuiuspiam multis grecismꝰ ut sit proprie nomen. igni non particulare: unde dubium querimꝰ. an attendendo ad id. quod ex communiori Philosophorū tractatu est, nunquid ad significandū obiectū intelligibile mediū ductiuū potentie in cognitionē significati, cū subordinatione et dependencia secundū quod accidentium abstrait a recognoscibili et spiritualis proprie nomen igni participata.

Aduertendū tamen est primū gō. et intuitū: nostrarū gō. obiectū cognoscat phara requirunt: 1ō ipsa met intellectiua potentie. 2. speciē impressa obiecti, 3ō. est similitudo uisibilis illius nomen. cuius determinata potentia ad tale obiectū non particulari attingendū. 3ō ipse actus intuitus. eliciens apprehensiuus cognitionis nominatus. 4ō. ipse. talis cognitionis qui dicit conceptus, uerbū mentis, species expressa, et imago intentionalis, ingenia relucet in speculo, et expressa similitudine attingit intuitū. obiectū. Quo relato ad

Qō. Lā. signum forte. est uere et proprie signum ita magister Ioannes a Sō Thoma ordinis Fratrum Predicatorum Magister Ioannes Poinsot et nouissime Magister Iohannes de Sancto Thoma commentator contra communiter recentiores Caietanum Sotum Magistrum Banez, Nauarrum. et Patres Arriaga et Aguirre

insuis

In uij mana scripsi Pt. ex D. Th. queste. quarta de veritate Arto. 2. ad septimū dicente. verbū interius & prius habet ro= nē signandi, quia verbū exterius, quia verbū exterius non instituit a signando nisi perinterius verbū. Vbi enī= tire videt D. Angelicus Arto 3. verba scilicet interius et exterius esse instituta ad signandū. et non esse propter se et consequenter. Unde sequitur esse vere & proprie signū. sumpto Arto 4. arto. 1. queritur Verbum est signum et non signatum; conceptus autē signum et signū et signatū — nec valet si dicas Ver= ba non fuerint referri quia illud dictum non de conceptus De conceptu intus non videtur nisi D. Th. in eodem corpore arti. ant. intus. sunt vocis similitudines; et intus quidem vocis verbi non est intellectiua potentia sed. conceptus intus. qui dicit ry inta. go. predicta de spasdeum malit sunt distincta ad D. Th. pro conceptu nomine intus habetur

Pt. 2a Cto. rōnī: quid quid aliud exigunt. ad defectum et subordinationem vere habet rōnē sign: sed nec habet conceptus; seu species expressa go. ult. Pt. Bet imprimis go. conceptus aliud ac representet; conceptus repta. Obiectū; sed obiectū est aliud a conceptu go. ult. Pt. Pa obiectū conceptus vel est ens rationis vel accidens; sed utrumq. est aliud a conceptu: go ult. Pt. B. imprimis vel est ens ratio obiectū repratū. et aliud a conceptu, quia conceptus est accidens, et accidens est aliud a ente rationis. deinde si est accidens Ubi. albedo est aliud a conceptu, quia subiectū est go. conceptus albedinis sit albedo go. ult. illa minor 2a. conceptus specificat, et mensurat. ab obiecto; sed go. ab alio specificato et mensu= rato distinguit. realiter ab illo go. ult. Tertio Pt. cadit R. ex D. Th. queste. octava de veritate Arto. 12. dicente. Quoniam lapis est in anima est longe alterius nature; quam lapis in materia Pt. modo go. cū defectibus et subordinatione: nā conceptus Creatus est quedā similitudo intentionalis ex ordinata ad representandū obiectū, unquā divaria et vi cem gerens illius; go. est propter ro. concepta, modo sic sed quid quid propter aliud est est illo imperfectius, illius subordinatū, et vidimus arto. tertio huius questū: go ultra

Nec

valet si dicas conceptus non esse aliud a re concepta in esse representativo et intelligibili, a re. cum propriē non esse signum rei concepte

non valet

M.C.D. 2022

ttg.

Non valet ingred ma licet imago exterior ingrediens repraesentativo identificet cū obiecto cognoscato. Vere et proprie habet ingredi quia talis identitas non est simpliciter talis; nā ideo identitas imaginis exterioris ingrediens representativa non est simpliciter talis, sed aliud cui quid, quia substantialiter est identitas similitudinis; sed identitas inter conceptum et rem conceptam pariter et tria identitas similitudinis. Ad. P.m B. ma D. Th. in 1. D. 2. Gentilis Cap. 11. art. 3. q. homo intelligit non est vere homo, sed similitudo hominis q. Ad. vero

Solvuntur argumenta

Ad. 1.m D.m P.m in 4.m distinctione D. Augustin. aperit conceptum esse duci signum secundario, et transumptive, et questione 9.m de veritate arti. 4.i ad 2.d habet, q. formam intelligibilis potest dici signum communiter. ad 1.m Rhi conceptus pariter signum secundario, transumptive et [illegible] aperta prima impositione huius nominis signum loquendo impositio fuit ad signandum cognoscibilia per que venimus in aliorum cognitionem, et inde ad pari venit etiam Augustinus huius vocis Interdicta parte. Questio 60. articulo 4.i ad 1.m dicens principaliter et Phi esse signa que ensibus differunt et Augustinus de principiis dialectice cap. 3.i. Quamvis signum esse, quod potest speciem quam ingerit cognoscibilem non vero in predictis locis loquitur D. Th. de signo, attento signato. q. d. habet esse ens esse rei Philosophorum et ad q. d. translatus est esse tum habitudinale q. d. est alii q. repraesentare. dependentia et cum subordinatione ad illud quo modo signum sortis proprie non est signum participat

Ad 2.m signatum

proprie tale non perficit apprehensiva, sed ipsum per quod illa tangit illius mensura; sed signum sortis, vel conceptus. Perficit apprehensiva intellectiva q. d. [illegible]

P.m B.

M.C.D. 2022

Ppo. B. concepty accipit ex a potentia, ut pote ab ea, tanquam a causa principali producto. g. &c.

R. P. condo. A. et dico B. perficit. a potentia in genere causæ efficientis, condo B. est a causa formali constitutiua. mi. et condo, quia non est contradictio ignem, q. habeat ex a potentia tanquam a causa efficiente, ut instrumento, q. ordinetur ad ista tria, et mensuret; et quia nihil accipit principaliter ex tertia fiat, nisi tamen ad istud, ad quod ex 2a. illa ad istud ordinata tanquam ad finem et mensura

A. 3. ignis dicat ex obiecto medio intentionali, et cognito; ad concepty. non est obiectum media g. &c. R. P. B. concepty est terminus intellectionis g. &c. R. condo. nai. A. ne. mi. ad probationem dicitur est terminus alterius ne. ary, non alterius. condo. ary. et ne. contra. quia cum terminus concepty et vice versa obiecti, et a media imaginis, et animi intuitionis constituentis obiectum non sistit in eo cognitio, ad quam est obiectum, sicut cum adoramus imaginem terminatque eandem adorationem imago, ad non sistimus quia non sistit in ea adoratio, ad quem tendit ad prototipum a

Dno P. a.

Obiectum quod concepty exprimat cognitionem immediate; g. ipse concepty non est obiectum mediatum R.no ex concepty est forma constituens representatum in esse obiecti. g. non est obiectum P. P. contra. quia per ma constituta finita rei non possibile immumero cum re per ma constituta infinita: unde albedo et pariety non constituunt unitatem, quia albedo est forma, quia pariety redditur visibili g. &c. R. P. ad id dico. ary cognitionem immediate immediatione non excludente mediatum congruo ne. ary. excludente mediatum e. g. condo ary et ne. contra quia ratione ignis ratione est mediatum congruo. &c.

R. P. ad

Rñ. ad secundū dīgō: ens. conceptus est forma qua res reperta constituitur in esse obiecti intrinceye terminantis intellectionē. condō. ens. extrinceye terminantis re: ens. res enim a dextra terminata intellectionē intrinceye per aliquid sibi extrinsecum ḡlibet per uerbum. extrinceese autem per se ipsam et rone propriē immaterialitatis, licet verum sit gd. ꝺ terminet extrinceyse ipsam requiratur ut condiō, gd. uerbum intrincesse terminet, datur ergo duplex obiectio: rigūdem datur duplex ratio terminandi una in uerbo, et altera in obiecto representatonis:

Contra Primo. sed in uerbo et obiecto non dat. duplex ratio terminandi dō. ꝺ. P. B. obiectum idē terminat et intra conceptū, nihilominus pro tanto extra conceptū. cū obiecto ad intra non ponit in numero dō. ꝺ. P. B. obiectū terminat quatenus a materia denudatū. ad intra conceptus est a materia denudatus: dō. terminat prout ad intra

Dīr. obiectū non terminat nisi quatenus representatiue; nā secundum rationē reperti habet rationē signati; sed intra hanc reperti conditi fortiter. per conceptus, quia est forti reperto: quod.

Rñ. ad 1ū re: ens. ad ptm. dīgō. ñ. sit intrinseca tanta conditionē terminandi cordō. ñ. rationē tertiē. re: magis obiectū ꝑ intra intellectū ꝑ conceptū, et esse a materia quo gradū est conditio requisita ad cognoscendū obiectū, sed naturam terminandi inuenit in obiecto a dextra: hoc nanq. est proprium realitas intrinseca obto: gd. a dextra, sicut ipsa obta. reperit. gd. quidē ꝑ modū rationis. subsequa. ens tantia sibi obto: terminatex- trinceyse [redacted] et ens concepta rone. uerbi ut conceptus, se habente ad ꝑ modū rationis. subsequa accidentalis et extrinsecca obto: in esse rei, et in reipso

M.C.D. 2022

Vlj.

Pa. non ponit in numero cū obto, cū extrinsece circumscriptibz terminet; 2a uero cū intrinsece terminet, & obto extrinsece ponit in numero cū obto. adextra; ac. conj. uere potest habere rationē medij et imaginij respectu obti. adextrā.

Ad. 2. Rt. Diligo. ma: l. quatenus dicente rōne. que cōdo. ma: rōnē. subijcia, uel medium reperiendi: ne: AB. Aristij corad. Quia rationis adextra terminat est res ipsa reperta, non uero conceptus, uel medium reperiendi: unde obiectū ex ipso habet rōnē gl. terminandi propriam scilicet immaterialitatē, cū per se ipsā ignorata. est, et mera cognita conceptus: placuit bonā non macet nisi qualemcunq; sortē rū, ipsa hypocrisiona se habente et condiscipulo ad omnem rōnē. Thristamen fortis macerari non est habere entis. ed bonitas

Ad. Obiectū in rōne. ignorati. non habet aliquā differē. cūd constitutiuā nisi uerbū uel complexū: go. conceptus nō ponit in numero cū obto. fortis. in rōne. ignorati. Pt. fortis. differentia constitutiua ignorati est ratio obtenendi; ed in rōne. obti ultimi constituēdi. complexū; quisquis est Anima actualitas ingenere intelligibilis passiui: go est.

Rt. ne: ant. ad phm. condo. ma: et dico B. in rōne. obti. ultimi accidentaliter condo AB substantialiter ne: B. et cognoscibile. Quia conceptus est ab Anima actualitas accidentalis, a quo recipit obto. intra intrinsece, & cognoscibile in actu 2o; ed bonum illiona actualitas substantialis p. quā ultimo terminat ad extrinsece cognoscibile. qua constituit in rōne. ignorati. est intelligibile passiuū aut immaterialitas propria, cuius signum est

M.C.D. 2022

Quod i propria immaterialitas non termit ultimo, sed
ordinat. ad aliquid tale in signo tali immaterialitas.
erit vere signatu; quidquid ibi in actu: relata; et verbu
constituta, et propterea signu quidquid ad intelligentiae
sit intu in actu: et verbo vere bene signatu. nosse
Ad. 4o.
signu forte non reprat. aliud a se go. ebb. Pl. arg. concepta est
signu forte rei concepte; sed non est aliud a re concepta go ebb
Pl. B. nam juxta Aristotelem concepta et re comparando dis
tinguntur go. ebb.

Rt. ne. arg. ad plm. condo. A. Scot. B. ac ad arg
plm. dico. arg. non distinguunt absolute a re ne. arg.
in se intelligibili, et intentionali relativo condo. objec
ne. cognitum. Dicendo go. licet conceptu. in se intelligibili,
intentionali, et repraesentato. idemphisicet. cu re concepta; distin
guit. tamen habitu absolute a re ne. ad se; propriee signu
illius; sicuti imago exterior proprie rone. signi habet respectu
hficet. cu suo exto. in se repraesentato; quia in se re habitu
absolute distinguit.

Dr. et conceptu. vere participet rone. signi
respectu rei concepte debet ab illa distingui in se intelligibili
go. ebb. Pl. arg. in linea in qua aliquid exercet munus signi
intuitu linea debet a suo signato. distingui; sed hoc munus
exercet in linea intelligibili go. ebb.

Rt. distinguendo arg. in mysti
cis. condo arg. secundu quid re. arg. et contra; et nim
per aliud plm. Dicendo cu Doctrina Magii complutensis Ar
ii et Dominici Lanze, go. conceptu. et re concepta sunt omnino
simplicia, sed 2o. quid quia conceptu specificabet
mensurab. ab intelligibilitate objecti, cujus intelligibilitas
respectu intelligibilitatis medie, quam participat conceptu

Mensura actu distinguit. trenbatit. et simplicit. a regula mei
rerat, et inclinat, unde quando dicitur compta: et re comptae
esse unu inesse intelligibili, loquimur de identitate mensu-
rati. Ideo ad 2um quid bali gd explicat dicta allegatum
cum Magistro linze de identitate similitudinis, gz inesse
et simplicit identitate nonest, nam pro identitate relationis creatae
similitudinis, gz creata distinctionis simplicit importat inter
fundamenta et trata; qua respectu relationis simi
litudinis inter diuas rerum non admittunt Theologi, ea de ra-
tione

. 2a. iuxta Diuum Th. Tertio contra gentes cap. 4 conceptus
est eiusdem speciei cum obto. gō. ch. hu ex concepto et re compta
fit magis una quae materia 1a. et forma, iuxta Phi. sententiam co-
mentatoris de anima textu 37. gō. ch.

R.t distinguendo ans. non tenet
cond. ans.
de speciei simplicit. ne. ans. 2um quid et ni. consa. Dicendo
conceptus non esse eiusdem speciei simpliciter, cum obto. ad illud 2um quid
scilicet repraesentare; cap. Sta representare habet praedicata
obti; cui ea habeat p. obto; qua respectu Diuus Th. 4. contra gen-
tes cap. 11 dicit. homo. iustus: non est uere homo, quia iustus
de homine ad hu cond. ans. et ne. consa.
quia et fiat magis una ex concepto et re compta inest
identitas 2um quid scilicet similitudo; hoc aute inter
materiam 1am et formam non reperitur.

2a. ad compta et
re compta. unit simplicit. id gō ch. R. B. ideo in visione
Beata Diuus Thomas excludit verbum creatum, nec quod
expressa creatum, quia quod simplicit. ipse met Deus gō ch.

R.

ne. minore ad Diuus pbm dicō ans. ideo immediate
directe ne. ans, mediate et illative cōcdo ans.

Aty: Hy: Hz.

Nō illa conja: tenet ibi ratione materiæ tantum, et non in ui huius dicunty: compty, est idē cū Abto: gō compty. Dei est idē cū Deo:; sed In ui isthiy: compty. est eiusdē imaterialitati cū Abto. sed gō. est eiusdē imaterialitatis cū Deo est Deus: gō. compty. Dei est ipsemet Deus. videat. pro hoc collegiū Complutense ubi. Lh. Quæst. de signo Atto. 4. numero 62.

Bett Dic cū Magistro Froyla speciē quidditatiuā alicuius Abti: ex compte. communi speciei ibi petere positiue contineri quidditatē Abti. in esse cognitiuo. et intelligibili: ejus tamē eiusdē perfectionis et immaterialitatis seruātis: positiue non petit: poty. tamē hoc habere ex compte. materiali: et particulari aliquando, uel in ordine ad determinatum Abtum quālit. contingit in specie quidditatiua Dei; cogd. in Deo esse intelligibile est purissimū, et infinitum, et ideo speciei gz. est idē cū Deo in esse intelligibili, debet esse in tali genere seruāt. alchy puriy, et altiory idē etiā cū Deo in genere entis, quia in Deo esse intelligibile non est distinctū ab ejus entitatiuo quod patet in intē. qui ex compte. communi ibi petit assimilare in esse intelligibili; ex compte. tamen particulari potyt assimilare etiā in esse naturali, et contingit in intē. Dīus. Videat Magister Froila ad ibi ad Dictū argutū. respondeny Quæst. 2a. de signis

R. 2a. ad argutū. ne: any. ad Pbm cando: ma: et ne: B: ad ejus Pbm: negto. any compty. et rey compte. non distinguent realiter implicit: cando. any. realit. modalit ne: any. et consurrit

Dicendo. gd. licet conyfty. et rey conyta. realit simpliciter nō distinguant, cū eade [redacted] specifica predicata participent distinguunt tamen realit modalit, quia predicata specifica in obto. habent modū natū; inquie vero modū intellectionalē, et ita conyfty reprat. aliud a yeakelate modali gz. sufficit ut il vere rigmē obti, vnde eade alietas sufficit ut conyfty specificet abbtio: et ad ipm ordinet ut ad finē

Dā. sed conyfty. non est aliud a re conyta realitate modali: gō ett. Pt. B. conyfty. non est aliud a re conyta, quo ad entitatē, et entitatē obti: gō ett. Pt. contra. ideo conyfty. non reprat. aliud a re quo ad entitatē et entitatē obti, quia reprat. eade precise numero predicata, gz. intellō: in omnibus; sed quando gz. conyfty. ipsa eiā modū natū. reprat. gō. ett.

Rt. ne. B.

ad Pbm. vndo any. et ne: contra: ad eius Pbm. concedit. et dico. B. modū nō. modo intentionali concedo. mi: natti. ne. B.: Vlā licet conyfty: [redacted] modū natū. attingeret, non tamē ipsū vellet modo natti, sed tantū intentionali ex parte modi intelligendi; et propterea conyfty. semper deficit in mō.

Dā conyfty. aliquando. non deficit in modo re tantū: gō ett. Pt. any. conyfty. reflexa ad eiā quantū ad modū non conyta. directe reprata. g. ipsū: gō. ett. Pt. any. modus abstractus et intentionalis gō ett.

Rt. negando any. ad pbm. ne: eius any. ad eius pbm. distinguo any comparatiue ad obiectū vndo. any alius ne: any. et consequentia

Ad 4m.

Dicendo qd. licet modus abstractus compositus comparatus ad actum sit modus intentionalis, eo qd. alterius modo intentio nalis continet actum; inquo id exercere non valet proprias operationes; modus tamen intentionalis compositus directe comparatus ad ipsum natus est, et tali modo natus non est in compositione respectu, sed modo actus intentionalis; cujus signum est qd. compositus directe in respectu non est medium inquo, nec exercite relatus et quo; quod tamen modus esse dicibabetur se ipso directe

Ad 5m. signum pragmatica debet significare aliud a se dicta abstracta intra lineam intelligibilem, cui tali linea nec ne respondet significatum; sed dicta in modo nati de linea intelligibili non sed modus physicus et nalis sit de genere entis fortis: go etc.

Rt. negando minorem quia licet modus physicus et nalis ejusdem et connotat eandem physicam sit fortis de genere entis, et communicat tamen intus, et ordinem ad ipsum est fortis; est fortis de genere intelligibili, et sub hac consideratione modus nalis intra lineam intelligibilem causat fortis et essentialem distinctionem

Ad 6. signum forte: non est nobis vero significato go non est proprie signum: Rt. any. signum forte est spirituale, et intentionale, et ejus signum significato. aliquando materiale; sed spirituale quandoque intentionale non est nobis materiali go etc

Rt ne: any. ad prom. Dico B. et quo ne B. et quod. condo B. et nu: contra. Dicendo qd. licet spirituale intentionale et quod sit minus nobis, quia materiale; et quod tamen est nobis illo; et hoc sufficit ad rone signi

Ad 7m. ultimo

Ad vltimo dicitur arguit. expressa expressa compressiua non est vere signa. go. ebk. Ps. any. species expressa compressiua non deficit in retardo. go. ebk. Ps. any. gd. retat. obstat omnimodo quia est retabile in retardo. no. deficit; sed species compressiua retat. obstat omni modo quia est retabile. go. ebk.

Ad. negando any. ad pbm. distinguendo any. expressa accordo any. in modo exprimendi: any. ad alia pbm. dico ps. in retardo. non deficit expressa sine causa. ma. in modo exprimendi ne. ma. stante ma. dicto. cory. distinctione maioris et ne. constat. Dicendo gd. licet species compressiua non deficiat expressiua in retardo, quia expressa est clara alia quia sunt in obstat. retat, deficit tamen in modo exprimendi et retardi; quia modo inteligionali et non connaturali nec obstanti. retat., qui quidem modus inteligionalis connaturalis modo deficit, cum ille propter ipsum, dicatur gd. propter aliud est (doctore Augustino) aliud est ut ipse est sed propter gd. est

Da. Pa. comity. compressiua debet adequare modum et substantia obst. go. ebk. Ps. any. comity. compressiua debet esse tanta in retardo, quanta est retabilitas obstaculi quoad substantia et modum. go. ebk.

Da. 2a. ex data doctrina negatur. comptus. non est signum ut signum alius modi. go. ebk. Ps. any. non potest esse signum alius quod deficit; sed per negationem immodo deficit. go. ebk.

Da. 3a. creatura in essentia divina non habent modum connaturalem, quem in se ipsis habent, et humana natura ex existentia Divina terminata non connaturalis non existit, et tamen natura divina non deficit in modo retundi, nec natura humana in recta ratione modo existit per divina existentia go. ide gd. prius

M.C.D. 2022

Ad

Rt. ad 1um distinguendo arg. modus et substantia aliquo respectu condonatur. in modo exprimendi nti. arg. quia compositum componentibus debet adequare substantia et modus substantiae respectando nomen substantiae, et modum in statu referibili, non tamen adequare debet modus substantiae in modo expressionis, quia modus representativus semper est infinitus realis

Rt. ad 2um ne. sequelam ad pbm. dicto. B in modo propter ad condo. B. in modo absolute B. et conga, quia compositum. nedum desinit in modo, sed etiam desinit ab esse; non quidem ab esse propter esse, sed ab esse propter modum, a quo tangendo removetur. secundum esse ipsius diuersitas, quae tamen facit ad ipsum esse diuersus, quia modus ultimatus. est modus proprius esse

Rt. ad 3um dico. ma: quoddammodo. quia modus connaturalis, et modo connaturali creaturae condonatur eminenter contentiue nti. A., et concessa mi. ne: conam. quia quamuis modus connaturalis creaturae in essendo, et humanitatem existendi diuersus sit a modo quo creaturae sunt in Deo, et a modo quo humanitas existit perdiuersum existendi; et ideo illi modi sunt valde diuersi connaturalis creaturae et horum non sit; est tamen connaturalis illi modi superior eminenter contentiue, qualemcumque modum connaturalem eminenter perfectissime continet et propterea quia et modo superiori praedicto perfectiori modo inuenitur, et alias quae ulla deficientia simul comparatiue ad modum connaturalem.

Pro solutione aliquorum argumentorum. nota qd. cuius modo connaturalis in se ipsis continentur, in compositis autem modo intentionali perfectiori modo in se ipsis simplicibus continentur, quia in compositis esse modus modus existendi in compositis. spiritualis, quia esse est spiritualis intentionalis, quia esse spirituale absolute generale entis, et respectu generis est perfectior materialis; non autem ex omni specifico complete

rcut ibi exemplum communi generis intellectui cantatem excedit 2ū tamen peculiarem cognō superata a curiale et hec sufficiant de signo, q̄ dictum fuit digna remanserunt gi. videre postea in collegio Diuitū: Complutensi apud Magistrū Powra, Dingē et nouissime apud Magistrū Tropham sacre Docte

QVESTIO. 2. D TERMINO ◆

Arty. 19. quid sit terminus

Et cū possibili claritate procedamus sciendū q̄ tny. multipliciter accipi potest. Pmo cū tny. a termny. derivatū q̄ apud antiquos erat ramus ab arbore decerpt, qui in diuisione agro rū figi solebat ad posteriorū distinguendā sui imperiū dicit. sīgnū quod agrū ab agro diuidit. 2o accipit pro cuiuslibet rei extremo, seu fine aut limite, quo modo punctum terminatiuū linee vocat tny ipny. 3tio stat signat majꝰ vel minꝰ extremum, et hoc modo accepto dicit tny. ū logistica. 4to pro quacunque dictione significatiua; et q̄a contingit poni oratio logicalis. Quibus premissis sit

Cōclo. Pma tny. Et sic hoc modo definit: Signū totius logici compositiuum: unde sequitur q̄ quod ū dicit ordinem ad definitionem dicit. tny. definitiuum, si ad diuisionem, tny. diuisiuum, si ad ilogismū tny. ilogistiuum, si ad enunciationem tny. enunciatiuum, etc. Sed quia precipue specialiter est de tno. enunciatiuo. Sic

Cōclo. 2a tny enunciatiuus sic definit: Signū categoricæ propriū constitutiuum: Que definitio est optima constat enim genere et differentia Pte imprimi q̄. constat genere: Genus est id per quod tny definitū conuenit cū aliis; sed in tali definitione datur aliquid per quod tny definitū conuenit cū aliis q̄. etc. Pte Binitali definitione dete. Ū signū; sed p. Ū signū conuenit cū aliis q̄ etc.

Pte B

hry.

Pt. B: p li ligneu conuenit cu ramo, et gemitu infirmi ligneu et non hr: gō ck. Pt. modo gd. constat differencia. differencia est id p gd re definita differt ab aliis; sed in tali definitione dat. id quid p gd re definita differt ab aliis: gō ck. Pt. B. in tali definitione dat. li destruu logici compositiuu; sed p hoc particula differt ab aliis; gō ck. rumpe ramo et gemitu infirmi que pronem cū ea poterit componere non valent gō ck. Soluunt argta.

Soluunt argta

At Pō: dat. hry. qui non est ligneu: gō ck. Pt any: hec vox Blitiri est hry; sed non est ligneu gō. ck. Pt B. A. hec vox Blitiri compositi pronem: gō. ck. Pt any. hec vox Blitiri componit hanc pronem nempe: Blitiri est hmi Valeo: gō. ck.

Rt ne. ad

pbm. ne: ma: ad eiy pbm. ne. ad eiy pbm. dīgo any: talis et ignatiue. ne. any, materialis et obiective cond eiy: et dīgo. conj. imlit. et ne. conia. Dicendo cū Doctissimo Magistri Francisci Palanco gō. Dupliciter potest aliquid ab aliquem componere scilicet formaliter et ignatiue materialiter et obiective: illud componit formaliter et ignatiue. gd. existit in pronē. pro ligna re quam ignat, et hec vox homo est in hac pronē: homo est animal existens pro ipso homine quem ignat; et quod hoc modo pronem componit est hry. formaliter. 2. Illud autem componit pronē. materialiter et obiective gd. pro se met ipso ponit in pronē, et ytiam dictum de Quo loquit propositio Rt. quando dicit homo est box, quia li homo pro se met ipso ponit in pronē; et que dictum de quo loquit propositio et quod hoc modo componit non est hry. enunciativus, sed pure elatiuus: cum gō. Blitiri Pō modo non componat pronem sed duo 2. modo, inde est quod non est hry

Ihy.

Dª. Blitiri est subiectum forte. dicte pronis. gō. ebb. Pt. any. Blitiri indicta pronie nondat aliquid gd. pyrit esse subiectum forte. nisi Blitiri; gd debet habere habere subiectum forte, cum sit falsa propositio: gō ebb.

Rt. ne. any ad ptm dicō. ma: explicite secundo. ma. implicite ne: ma, et conssa B. ne. cons. B. dicendo gd. Alicetiri pronie nondat subiectum forte explicite, dat tamen subiectū forte implicite nam talis propositio reddit hanc veram: Hec box Blitiri est triangula et ideo indicta pronie. ubi Blitiri pyrit pro subiecto loci: het vox, et tamen aliqua propositio sit falsa talis, non negō. nīc quod subiectum forte. sit expressum et declaratum, sed significit subintum: et patet in ista pronie. sum legens, que est falsa talis, licet verbum ego, quod est subiectum forte non expri matur.

Dª. Blitiri substituit et accipit. pro alissa se distinctiue. gō. ebb. Pt. any. in hac pronie. Blitiri et Blitiri, non Blitiri pyrita ex parte subiecti substituit et accipit pro illa que ponitur ex parte predicati, alias non acciperent. et ponerent pro eodē et consequent. propositio vera non esset, sed non pyrita ex parte predicati realiter diversa est ab ea que ponit ex parte subiecti: gō ebb.

Rt. ne. any. ad ptm dicō. B. realiter. materialiter cons. B. realiter. in esse stō ne B. quia non Blitiri pyrita ex parte subiecti et ea que ponit ex parte predicati quamuis materialiter distincte; sunt tamen idem obtum, sicut ideo vna mpio alia ponere non est ponere pro alio, sed pro ipsa, quando quilibet vna et altera earum idem in esse stō. in quorum vna altera predicat.

Dª. Blitiri est subiectum forte. dicte pronis gō non ponit pro ipsa Pt. any. nō vocs nominatiue. sunt tri. silogistici gō ebb. Pt. any. Aut B. non sunt signati ac. sed ex libello Pt. sic ergo tricebat silogis

mo.
gō ebb

Rt. ne: arg. ad phm ne arg. ad eiy phm dico predicta
fuerog esse improbata ab Arte philosophorum principe dicendo
ad habente auctoritatem adignandum A. et B. extremitatem
et predicatum superiy et inferiy, et ideo miram negligentiam predicty
libroy suoy contrarent gilogismum

Da Aristotelis definibit orationem
cujus aliqua partium est significativa separatam: go aliqua pars oratio
nis p se est non est significativa. ⟹ Rt. quod Aristotelis non intendit ad omnes
partes orationis non debeant esse significative ad totum go non debent
omnes esse significative. g ee hoc est categorem matice, ad minus
quod sint categorem matice significent ut exponit a L. th P.or for
maniy lectione 6a x.

Alt 2a definitio tri. concenit prime categor
ie: go etc. Pt. arg. propositio categorica p se est componere
aliam pronem. categoricam go etc. Pt. arg hec est propo-
sitio categorica homo est animal: ad p se est aliam componere
ut iudicay homo est animal est propositio: go etc.

Rt. ne arg
ad phm. ne. arg. ad eiy phm eundo A. et Diego mi
per se et rone cui nā mi rene voci subiecte. eundo
mi. est ne: contum. Dicendo q ad illa propositio
homo est animal non componit rone cui de per
se aliam pronem, ad rone vocis subiecte. Sili
ter hoc complexum quia illa propositio reddit hoc
complexum: hoc complexum nempe homo est animal est
propositio. Ibi hoc complexion scilicet est significative com
pleta; vero propositio homo est animal dum mutat etc.

Da dicta
propositio g se et rone cui aliam non componeret maxime
quia est lectum; ad hc vatio est nulla go etc. Pt. P. quia
ut ibi fuit dictum p se ordinata ad componendam pronem pro-
ticam: go etc. Pt. arg pro: ipsa bona est silogismus per se compo
nunt. co pronibg categoricy go etc.

Pl. ne. B. ad pbm. ne. arg. ad arg pbm. dico arg. ex compositione simplicis talis ne. arg. secundum quid talis. Ideo arg. et ne. concedam. Dicendo quod definitum de comp. non est simplicis talis, et cetera illa q. fit ex partibus simplicibus talibus, seu ex partibus simplicibus alia 2da quid talis, et cetera quae resultant unum istum scam 2dum quid, unitate scilicet ordinis cuius modi est exercitus Civitatensis, et licet adsint regimentum partes simplices talis, non tamen adsint partes exercitus, cuius partes scilicet homines sunt simplices partes. pro: autem ipsi testificat et dogmatizat scam unitatem 2dum quid scilicet unitate ordinis, ideo q. non resultavit quod eorum partes sint simplices partes; unde cum tria definiat esse compositionem simplicis quod istum y propositum partis simplicis talis, sequit. qd. primum categorice non concedit

Spiritus Sanctus

2a tria. non componit pronum p modum partis per se ad illum ordinatae; go. ut. Pl. arg. ana speciei ab alia essentialiter distincta non ordinatae ad aliam p se sed tria et species essentialiter aptae distincta; go. non componit pronem per modum partis ad illum per se ordinatae

Confirmat. intentio partis convenit accidentaliter tro.: go. tria. et propositio eodem modo ad pronem. componendam ordinatae. Pl. arg. id ex intentio partis accidentaliter et respectus. nis, quia convenit illi mediante actione intis; ex ista tro. convenit p. actionem intis. go. etc

Pl. ne arg. ad pbm. Dico ma: p modum partis metaphysice aliter cendo. ma: p modum partis physice ne. mna. quia quamvis tria sit completa in linea metaphysica; et tamen in linea physica p. elementum, et aere physice partes, et ideo bene potest per ordinem ad pronem. physice componendam

M.C.D. 2022

Ad confirmationem ne. cum. ad pronem. ne. causalem; dico quod ea
est qd. proprio exponit adequate constituta intra lineam dialecticam ex intentionem partis; et ideo talis intentio convenit accidentaliter. pronti. quia qd.
adeuenit in no esse potest adesse et abesse adeuenit illi accidentaliter; sed
extra intentionem predictam partis non exponit. tri. in linea dialectica;
sed potius p illam constituit intra talem lineam; et propter ea ne
tri. vt ad dialecticam pertinentis est primae essentialis differencia;
quamuis subtracto tri. conueniat accidentaliter absolute

Ad. 2a. go. totum complexum ex
tinm est accidentalis intentio partis. Sc. conc. tria complexa est uere totum
compositum ex suis partibus integralibus; sed ideo ut diximus intentio partis
est accidentalis pronti; quia est totum in linea dialectica adequate
constitutum: go. ut ar.

Ad ne. concessam. ad pbm. dicitur A. totum ex
tione. signi. cendo A. in tione trine: A. et concessa B. nu concedo.
quia omnes partes signatiue tri complexe; quarum quelibet signi
ficat ordinanter eadem intentionem partis p se ordinabilis ad pronem
componendam

Ad. tria. complexa intra unam dialecticam complexa
sunt; non diuisiue tri in complexum et in complexum pertinet ad dialecticam
cum go. tria. nec unum tione signi, sed huiusmodi tione tri est accidentalem ex
Ad complexionem et incomplexionem que totam dialecticam facit:
damenda lis. et propositiue, non tamen tertio. et sic diuisiue tri. in com-
plexum et in complexum exponeretur accidentaliter et separatae differencias quia
diuisio hominis in album et non album que sunt differencie extranee homi-
nis existentes. Pro. Perfecta resolutione scitote qd illud qd. in nona linea est
tertio in alia potest esse partis, et potest in materia Phi. que intrinsecus integrali
est totum et in linea Phisica partis, et in voce, que in linea grama
ticali est totum, et in linea logicali partis et primam ex tenere ad

Art. 3ª definitio debet tradi p̄ nchora definitu; sed definitio trino nisceba
est gō etc. Pl. B. talis definitio tradit p̄ totum logicale; sed totum logica
le est ignis ly stro. gō etc.

Pl. distinguendo A. nchia distincta et quo ad quicq̄
nis. A. indistincta et co ad any cond A. et dico B. inmittit nec nec
ad aliquid. dico inmittit mi. est ignis ly distincte et quo ad q̄
est cond B. indistincte et quo ad any est dns B. et consq̄. Dicendo gō
totum logicale est ignis ly stro. quia ad quid est nomen quo ad any est
vel dic cū Al. bene quod quamuis proprio sed per ignis nō
tamen considerat secundum rationem definiendi et non ly
idem ad aliquid quod quamuis proprio vtquod ignis hoc pro: aliquotam
stillo nchior, sicut dixi my de pane expresse gō. licet alqd ignis hoc
re materiali quam repre erat; est tamen nchior illa utquo, quia
nabo illam cognoscendi

Pro solutione alicuius argumenti nchiq̄.
quamuis ignis non ut any metaphoricum et proprie tale respectu
cum hoc sit secundum inventio vtile; est tamen any phisica, et nō
substantiale, hoc est aliquid spiritus seu generis, gō. in definitione ignis ly
accidentalis reperit Aristotela etiā gō. quando definimus ignem
per eum definimus illud pro ut abstrait ab omni accidentali
tali et scripto. unde non definimus per eum. die ad unum Al.
sed per eum pro enunciativum constituat pactum vel per posse
compone pronum etc. etc. etc. etc. etc. etc. etc. etc. etc. etc. etc. etc. etc.

ARTS 2ª 3ª TRUS ENUNCIATIVUS
constituatur per actu vel
PER POSSE COMPONERE
ALIT. PRONEM.

M.C.D. 2022

Pro huius facti intelligencia notandum est gd. trū. duplex est: Quidam
actu, et nec per artificia componit prone; 2o qualem habet potentiam ad; Sta componendo
gd. go quaerimus est an trū. constituat essentialiter in rone trū. p acta componere prone
an p posse componere, h, ut clarius loquar an ut hec voc homo &c. in trū essentialiter
requirat gd. actualiter prone componat, vel sufficiat potentia ad ista componenda
circa quod adduc inter Thomistas tres sunt sententie. Pa docet trum constitui ad
componere, ita patres complutenses et Arcudius. 2a docet gd. licet posse componere sit de
essentia trū. tamen vox significativa. acta et habitus trū non est, nisi de actu proximo componi.
Ita Paludanus. 3a dicunt docet trum constitui p posse proxime componere
rone prone, salvis gd. duo p istud posse proxime componere constituere tollit
et actualiter partes extra proprium. Ita Magister Joannes a Sto Thoma ordinis Pa
ra, et nouissime noster Franciscus Palanco satis docte

Sto trū. essentialiter constituit p posse proxime componere prone. Pa trū essentialiter est pars
proni; sed pars objective constituit p posse componere totum go ista est
Angelici Doctoris. Pro quo sciendum dicendo trum esse partem proni. non sufficiens
quia differencia constitutiva tri est ratio partis, cum trū in linea dialectica sit
pus elementum, exquo cetera componuntur; sicut materia pa in linea physica.
Pa go B. animam rationalis essentialiter est pars hominis; ac constituitur
hoc positivo essentialiter p posse componere hominem: go ista. Pa B. animam rationalis
existentem absolute in se actualiter pars hominis; ad hominem actualiter
non componit, sed istud potest componere: go est.

Respondent contrarii
esse dispares rationem inter partes naturales, quia virtus anima rationalis, et inter
partes artificiales, quales est trū. in hoc conjicitur, gd. partes naturales p ea
naturam ordinantur ad componendum, atque per conjunctas actualiter partes, ac
actualem compositionem: partes vero artificiales p ea et p ea naturam ad com-
ponendum non ordinantur; sed p se ipsas compositionem actualem, et per
ordinem, qua in compositione sortiuntur; unde actualiter partes non
sunt ante actualem compositionem

rem

4 f.9.

ihy. thy. thus.

3ª Pª plury sunt party artificialy, gl. antequā componant, stent actuet perfite party: go. nō Pt. any. milit. scripti habet Ducis vexillo actualiter sunt party exercitu; esto exercitus actualit. nō componant, et in milit. tapide polite et disposite in formam domy actualit. sunt Party domy, antequam ad domum componant

D. 2ª idea party naty, et plury artificialy sunt vocte actuate compositionem partis quia sunt ad componendū ordinate; sed voces extra proue. sunt ad componendū ordinate go dt. Pt. P. Pª voces extra pronem. naturae, sed hoc ipso sunt ordinate ad pronē: go. dt. Pt. P. hoc ipso q. voces sunt significatiue, sunt constitute et ordinate, ut mediis illis cognoscamus, et manifestemy. conceptus d. hoc facimy p pronē: go dt. Pt. illa P. 2ª voces extra pronē. habent 2ū intentionē tm go. dt. Pt any. 2ª intentio tribuy p primam. ti operationem, scz 2ū.; sed primā mentis operationē tm. voces extra pronē go dt. Pt. P. ophone hapreceni potest vox extra pronē. cū ordinem ipsā go dt. Pt. illa Pª P. 3ª party artificialy aute actuale compositionē sunt ad componendū ordinate go dt. Pt any. nam party artificialy aute actuale compositionē, gaudent forma artificiali, partiali; sed p intū ordinantur ad componendū totū, et est hucc Clarity go dt. A. Patet in lapidibus et lignis abarti ficiby. politis, ad construendū domū. et P. est in rege gabilis, ita dicitur meridiana luce nitere go dt. [illegible]

Pt. 4tum verba in definitione posita non dicunt actum essentiae go. essentialis non in actu componere, sed in potē proxime componere constituere debet: nec valet dicere cū constituentiby. go. tale axioma est verificat. quando actus non est de essentia definiti; actualitas compositionis est de essentia definiti, nō actus esse de essentia rei definite, nec proxime ratio nona pertinere ad praxin essentialem, nec est maxima imperfectionis et praktimente rerum. Non valet in regula nā universa logica tertia. nunquā est exposition ad cuy essentiā non inactu pertinere, nec in actu existentiby; et dicemus ad ipsa patriby. constituentiby; sed in potē esse sibi est: go. pariter et hō est p quiby. evidentissime solligy voces extra pronē. esse vere et essentialiter transeuncia

Mont.

M.C.D. 2022

Rhy:

Solvunt: aRguta.

Ad 1m. p. q. componere proxim. conuenit accidentalit. tm. g. ē. hny. ech. Pl. any achy componendi conuenit accidentalit. tm. g. ē. ech. Pl. contra. achy et potentia debent esse in eode genere. g. ō. i achu componere accidtm; etiā p. q. componere

Rl. negando any ad pbm. condo any. et ne contra. ad eny. pbm. d. g. ō. any. in eod genere entitat. ut et matiē. condo eny. in eod genere praedicabili. ne. any. et contra. nam potentia et achy debent esse in eod genere entitat. et mat. hoc est vel tm. q. accidens, vel tm. q. ne substantia, vel tm. q. ens reale, l, strang. ens rōnis, non tm. non debent esse in eod genere praedicabili; ut potest achy adesse accidentalit. et potentia proxima essentialit.; constat hoc in intē. nostro cui essentialit. competit esse principiū proximū intelligendi, licet inkligere actualit. illi accidentalit. adsit

d. potentia proxima ad componendū nō requiritur debet accidentalit. conuenire. g. ē. Pl. any. in agente substantiali quando achy accidentalit. conuenit, etiā potentia proxima. g. ō. i tm. achy componendi. ut. etiā est. Pl. contra. nā dico in agente substantiali uerū est, quia potentia proxima ordinat. ad actū, sed non omni alio bo. etiā est uerū. g. ō. ē.

Rl. d. g. ō. A. ultimū si quis dicens causa requisita ad nō requisita cond. A. causa sufficiens ne. A, et contra Pl. ne. contra. quia non dico primo et illud in agente substantiali coarctingit quia potentia proxima ordinat ad actū, sed intrinsecū quia in agente substantiali principiū radicale est substantia, et potentia proxima est accidens debet accidentalit. subiecto conuenire, cōe nulla accidens potest essentialit. conuenire substantiæ

Ad 2m Party artificialy non sunt actu party animalis componit; sed tm. sunt party artificialy. g. ō. ech. Pl. A. quia actu significant, non per actualis proportionē. g. d. habeat potentiā ad componendū. g. ō. ē. Pl. any. lapides de diuersimonte et sunt party domus, nec ligna sunt party domus, et lamen habent potentiā ad componendum. g. ō. ē.

Rl.

Ihs

Rt. ne. A. ad pbm ne. arg. ad eig pbm. digo. arg. habet potentiã remota cõtrad arg. proxmam ne. arg. et contã. Dicendo gd. non queritur et capacitas constituit partẽ artificialẽ actualit partẽ, sed tantũ potentia proxima quæ quidẽ lapides ex eo quod sunt politi, dressati, sed dipponti ad construendã domum D.E.; Vocibus uero significatur ex eo gd. ei ytitate sunt ad componendã, et hoc sufficit ut voces dsignent rationem partis, quia rõe ytitationis considerantur, aliquid imperfecte logice incompletũ, et per ordinatum ad totũ complementũ; sicut in potentijs mihi ꝙ reipsa subuxilio Dei ẽ dsignatus et dputatus ad bellũ actualit sunt partẽ exercitꝰ

Contra

potentia proxima nequit ad hoc aliqua vox ritu actualit trũ. gõ. ẽt. Rt arg. licet voces extra proferẽtes habeant potentiã proximã ad ee subiectũ uel predicatũ tamen manent actualit subiectũ et predicatũ gõ ẽt.

Rt. ne. arg. ad eig pbm. concẽ. arg. et ne. cons.

Quia subiectũ et predicatũ et pte arg et exercitij tũ. actũ 2di important, non dependent, et non ꝑ poss reddici aut predicari constituebant, sicut ligna una pars exercitij erat non per posse unire; nec pecta constituit, ad ꝓpriũ tñ habitꝰ exercitꝰ non dicit nec ordinem, sed habitudinem et ordinem, ꝙ capacitatẽ proximã ad componendũ unde ꝑ posse et non actu componere constituebat

Vel Rt 2a gd. subiectum et predicatũ dicũ per posse subiici et predicari constituant: Nec obstat 1dum gd. cadit sup ee primum subiectũ et predicatũ gõ. dicebã. simpliciter. Verum ẽt quia nulla implicantia reperitur gõ cadit sup ꝑ. diuersos modos et respectus subiectũ et predicatũ; subiectũ grate arg considerat. et ytitate ad componendum lapides quod id dicunt abiectũ dici potest et predicatũ qualiter considerat. ut dicit gd. 2dum dicit.

Contra tñ. extra proferẽtem non habet potentiã proximam ad componendũ: gõ. ẽt. Rt arg. tñ extra proferẽtem non habet actu componere: gõ. negatur. Vel contra qui repugnat actu repugnat etiã potentiã; sed tñ extra proferẽtem repugnat actu componere: gõ ẽt.

Rt.

Rone ayy ad ptm condo ayy etne contra adeay ptm dego A cui repugnat ady nomine
condo ti, i ido in aliquo statu ne A ede go B repugnat acta componere exercenda ad bic pro
tra de extra condo B procta de intra provem ne Bij et dico ayy no habet exercere de extra
provem condo corpd intra provem ne contra. Dicendo gd licet tri extra provem ex-
cere non habeat actum compositionis, habebunt extra provem: unde tri extra provem pot compo-
nere, compositione exercenda actu, non pro ut ad extra, sed pro ut intra provem; ac pro tri
extra provd habet potentia proxima exercendi compositione no extra, sed intra provd: inde
homo non potest exercere actu equitandi nec quia potentia remota equitandi convenit illi antequam habeat
equum: alias tri potest dici tri extra provem non potest componere in re nec compositio actu nec essentia ad extra,
habet tamen absolute entitatem actu.

Ad 3m tri extra provem non est materia nec subiecta provisionis gen.
Contra patet quia pars ad quam dividit ens materiale et formale Pbs ge ayy pars materia provisionis et subiecta,
et forma et predicata; ad pars extra provem non est subiecta nec predicata. go ett.

Pbs tre ayy ad
ptm ne A ad materia provisionis vel subiecta vel predicata, et forma totaliter et omnibus; quando
aute dicit gd subiecta et materia et predicata forma non est actu absolute loquendo, sed vel subiecta
est materia respective et actu quod intendit recipiet ad predicatu gd pmodo forme adiacentibus aba
tute tamen extinguet eam materia provisionis. Nas ex atrijs tamen quia ea materia fit proprietas
rerum.

Ad 4m vox extra provem non habet vim entis tri go ett. Pbs ayy vox extra
provem non habet pro proprietate tri go ett. Contra Pbs quia vim entis et proprietate
alicui rei repugnare contrahuntur. Pbs go ayy imponitio, qua stabo, ampliatio ett. vel tempo
etate tri; ad non conveniunt tri extra provem go ett.

Pbs [illegible] proprietate ligna-
gio numerata convenire tri extra provd; nad vel tri: competit pro quo imponere,
ita etiam pro quo supponere, pro quo ampliari ett. gd convenit tri extra provem.

Pbs 2dm
Dicendum ad ptm dicendum: quod proprietates tri absolute et recundo, et simpliciter ama tri
pro et sdm id in aliquo statu condo ma; et conveniunt eis go. consequentiam

Bicena

. 8ry.

Dicendo proprietatis alicuius rei esse indyplici differencia, alie sunt que conueniant cuicunque absolute et 2m se, et ille vocant proprietates magis modo, et conueniunt rei in omni statu; alie que non conueniunt rei in omni statu, sed indeterminato statu, et iste vocant proprietates magis stricto modo; et huius generis sunt omnes proprietates inmediate mentionate; nec omnis est aliqua proprietas conuenire rebus, non quidem in omni statu, sed solum in determinato, sicut modus est proprietas lapidis extra centrum existentis, non tamen sic existit intentus, in quo connaturalitas exigit quietem; et uisibilitas non conuenit anime rationali extra statum separationis a corpore. Sed dicas quod proprietates habeant tres extra genus? Dico quod propinie dirigere primo operationes intellectus in ordine ad genus; et ad ueritatem, unitatem, et bonitatem rerum sunt proprietates

Ad 5m Aristotelis libro 2o

prero redefiniunt hic: inquo reperiuntur propositio tamquam in subiecto et predicato sed resolutio non comprehitur extra genus: go. est.

Rt Aristotelis definitiue ebrat.

descriptiuae accidentalis, nonuero essentialis, et quod dilatiue: unde extra genus aliud desicit tria accidens propinquum; non uero aliquid essentiale

Ad 6m: ocr extra genus non reperiuntur tres illogismi, ergo est. = Rt conclo: ans extra contra. et ratio diuersionis est quia tres extra genus habent proximam potentiam ad componendum, sed non extra genus non habet potentiam proximam faciendi resolutionem ebilem terminandi; quia nullum illa habet quaternus extra genus; ergo esto ad resolutionem non terminent, possunt potentiam proximam habere terminandi diuersi tres illogismos: unde exemplum magis nobis patet quod nocet, nam licet tres illogismi, et extra genus resolutionem non terminent ad hoc est tres illogismos, pariter esto ocr extra genus ad hoc non componant est ad hoc tres.

Tres extra

genus non habent potentiam proximam componendi: go. est. Rt ans maioris extra extra ad hoc illud non habet potentiam proximam ad illud componendum: go. est.

Rt.

[illegible] ntē. actꝰ. ad Pd̄m. eorde actꝰ ēpone cursꝰ. et tract̄ dicat̄ diuisionis, et quia materia Pd̄a. cognitiua proxime potens componere tale totū p̄ compositionē talis ꝓpositionis ad formā talis syllogismi; hinc aute cōmutatione turbabetur quidem Phisice ipsa tota ipsius totū ostendit, vt dicemus Pd̄o Phisicorū; huius curiosa titulus proxime potens componere totū logicale p̄ hoc q̄d. ipsi syllogismi sunt finis ad ipsū componendū; istam aute inquisitionē debet extrahere vt patet ex dictis: unde esto materia Pd̄a extracta non haberet potentiā proximā componendi illud, bene verū, ac p̄ cōm. dict.

Pro solutione alicuius argumenti nota

Partes extra ponunt existere existentia partiali totius, intra uero totū existentia totius, sed hoc dependit illud ex sententia partiali abiecta certa: quando uero omnes negant existentia partiale de facto, loquuntur

Art. 3º de uariis diuisionibus tri.

ARTº 3º. de uariis diuisionibus tri

Pro Artis intelligentia nota quinq̄ tria requiruntur. Primū est quid sit dicere remotum. est ne illa ꝓpria q̄d̄ tale ad ignotū. 2º. est quid sit dicere remotum proximum q̄d. est ipsa cognita, ex ratione rei cognitiua. 3º. denique ex tribus dictis relatio qualis ipsa ad componendū totū logicale ordinatiue exponit

Q. Pº. diuidit. tria. exparte functionum remotiū in vocales mentalem et scriptū. tria. vocalis est ꝓpria significatiua absolute ex qua simplex categ. ꝓpositio vocalis. tria mentalis est. complexa, conditionata, ex qua nonplura compositę ꝓpositio mentalis. tria scripta est scriptura dictionis scripta, absolute significatiua, ex qua componit ꝓpositio scripta. etc. etc. etc. etc. etc. etc. etc. etc.

Subdiuidit. tria mentalis exparte iuris notitię, in intuitiua et abstractiua. Notitia intuitiua est notitia rei ꝓsentis. Vt. notitia huius ꝓpositi. Abstractiua est. notitia rei Phisice absentis. Vt. notitia quā habeo Phisicorum. Exparte uero complexę subdiuidit in complexū. directū et reflexū. complexū directū est quod directe concipit aliquod obiectum. reflexum est, quo aliquis reflectit supra suā cognitionē cognoscendo se cognoscere, seu est complexū alterius complexi

M.C.D. 2022

Ihs

Sub diuidit̃ dcrm̃ in compt̃ ultimate et non ultimate non ultimate ut
compt̃ vocis ignotatiue. Ultimate ut compt̃ huius vocis lucerna. Ultimate uero ut compt̃ huius
vocis rotate. Ut compt̃ nature humane ignotat̃ uocē homo &c. etc.

Vbi aduertendū q̃ dō
q̃ diuidit̃ in mensurabil, vocabil et gestabil non ut exemplis, nā in omnibus predictis
opponit̃ eadē forma accidentalis forte constitutiua rei; cū omnia conueniant in rone partis
q̃e ad componendū ordinate sicut distinguunt ex parte materiæ ex qua; sicut
annulus aureus, argenteus; et ferreus, non dignum̃ forte. Ita dō forma artificiata q̃a
artificialit̃ constituit annulū, ad latus matte et subiectiue, q̃a eadē forma reperit
in omnibus, licet effecta diuersa materie.

Dō diuidit̃ hic ex parte quidditatiue proxime
quod est significatio. reperitur tamen diuisionibus. P°. in univoca, ethnica et analogia.
Univoca est; qui significat plura ex quibus conuenientia in aliqua ratione communi &c. homo
Ethnica est; qui plurib̃ omnibus et quibuscumq̃ plura significat, seu quia significat plura
sub nomine conuenientia &c. Canis, qui sub una significatione relata ad diuersas sub
alia prec̃, et sub alia animal bestiale. Analogica est medius inter ethnica et univoca et participat
et extrema qui significat plura partim et conueniunt et partim ut differunt &c. Canis in ordine
ad animal marinū et medicinale.

Vbi Vetus dō licet dē univoca quidditatiue et completa, quia tamen
rationi univocē et analogi; ratio tamen ethnici vocis, sed in una voce et scriptura reperit; in completa
vero minime quia completa rotata significare potest illa, q̃ in una ratione conueniunt quia completa
est nature primitiue rei dicte. Nota bene dō hic ethnicum non est subditum hic, sed sola materia
quia quod dē diuersis significationibus quibus non reponeret diuersi completi.

Nota etiā q̃ quidditatiue
ethnico adiungat adiectiue aliquod, communem omnibus rei significate, ut dicit ethnicum
ecclesia ut patet in hoc exemplo &c. Gallus currit, pl̃ currit ratione qua impedit significatio
ethnici eiusmodi hic, cū currere sit commune indifferenti homini et asino; si uero adiungat
adiectiue ratio determinata ad rem significatam talis ethnicum nominis, &c. ut hoc vocis canis adiectiue
latrabilis, restringit ut univoce significet omnes canes latratiles

Vetus

Vide denique gō. in cchivocis et nota ibi tractata, ad subiecta qua hapermutata ad predicatis, hoc est subiecta signata iuxta exigentiam predicati Cē. in hac propone Canis latrat Sbi Canis signat stellā celestem propter illud predicatū.

3° dividit hūj ex parte materie proxime in categoremmaticū, et in categoremmaticā, hoc est in signatiuū, et consignatiuū. Categoremmaticū ē. Qui signat aliquid absolute etc. Cē. homo. Sincatego. rematicū ē, qui signat aliquid modalit., vt sunt aduerbia Cebeit habilit. et signa Omnis quicū aliquis. Cbi aduertite gō. hūj. categoremmaticū nesio potest poni in propone nisi modō predicti aut predicati: aduerbiū actiū, nequid poni in propone nisi adiū, et hoc ratione modi sibi

4° Subdiuidit hūj actiū. in communē et singularē. Communis ē. qui signat plura diuisiuim: hoc est omnē seorsim affirmabile de pluribus. Cē. homo qui signat homines affirmabile de Petro, Paulo etc. Singularis ē. qui vnum tantū signat. Cē. Petrus. hic adiungit. ē alia diuisio fit in collectiuū et diuisiuū. Collectiuus est qui signat plura, ita vt de quolibet negue aduersitari Cē. Populus, Cel est qui signat plura copulatim et conuertibiliter ad Sbo adiecto. Diuisiuus ē. qui signat plura diuisiuim seu vnaquaque, Cē. homo, Petrus Cbi circuabis propterea ē diuisiuus: ergo collectiuus ē diuisiuus respectu actorum, quia qui signat diuisiuim; et tam collectiuus respectu eiusdē qui signat copulatim etc. .....

5° Diuidit hūj actiū. in absolutū et connotatiuū: hūj. absolutus ē. qui signat aliquid p modū per se stantis, et signare aliquid p modū rapsabilis, idest aliquid forma per se stans, et absoluta a connotatione ad subiectū, cui inest hūj: connotatiuus. qui signat p modū alteri adiacentis, Cē. albus. signare p modū alteri adiacentis, est hūj. nata exponi forma, et simul denotare subiectū cui forma inest, non quia forma exponi signata debeat semper realiter inesse, sed quia ex modo significandi ipsius actus subiectum inesse elicitur.

Cbi notandū licet hūj signet aliquid alteri adiacens sibi non signat p modū alteri adiacentis erit hūj absolutus, Cē. albedo, quia dicit attributū ad modū alterius adiacentis nata et similiter licet signet aliquid per se stans, non absolute signat p modū alteri adiacentis, erit hūj connotatiuus, et paleatim tamen, quia signat non aliquid p modū alteri adiacentis

4 57

Vide

ffy. ffy.

Relatiua qd. ffry. absolutly in prona potest ese subiectum dictionis cata, nimina vero connotatiua potest ese subiectum, sed non predicatum. Relatiua ffry. connotatiua aut latiy patere quod adjectiua. unde arbiex, Pater, pauper est. sunt ffi connotatiuj et conjugata licet omne adjectiua dicat connotatiua, non tamen omnia connotatiua ese ffadjectiua. Relatiua requiri ad ffry. connotatiua connotata aliquid p modu subiecti cui formaliter nequit, nequit ese adiud connotare p modu dicti, nec ffi extrinsece connotati. unde paternitas ffpria sunt nomina absoluta &c

6o. Divide ffry. in concreta et abstracta. Concretu est qui significat totum subiectu habens ese illud et homo, albus. Abstractu est qui significat formam ese subiecto abstracto determinatu. et pertinens, vel qui significat aliquid quo aliquis constituit in ese talij: Ex. humanitas. deitas &c Ubi de intendit dicto quod ut aliquid concretu significet p modu concretu non est requisitu ese et ee significata. ut realiter compositu ex natura et suppto aut ex materia prima et forma sed sufficit significet tanqm ens completu habens ese in se dens et subsistens ut quod. Unde Divinitas in prima parte quasti 3 Artio 4a ad 2um concedit deitatem ese personam et completu ens existens. pro hoc stat deus nominum concretum, cui contrario est ffry. concretu

7o. Divide ffry. in finitu et infinitu modu finitu est qui aliquid positive significat. et determinate Ex. homo. Infinitu ffry est quod nihil determinate et positive significat sed removet et negat significatu alterius ffry. Ex. non homo. ens. non. nihil. &c.

8o. Divide ffry in transcendentu et non transcendentu. transcendens est qui significat aliquid qd. commune predicamentis dicat et sunt hec ffry. ens, res, unu, verum, bonum, aliquid, unum, q vocat in italy p hanc dictionem indicabile &c Non transcendens est qui significat aliquid pertinens ad certu et determinatu genus Ex. homo equus &c

9o. Divide ffry. in primam. 2m intentionis, et in primam. 2m intentionis. ffry 2m intentionis est qui significat aliquid 2m qd habet independenter a consideratione intellectus. Ex. homo qui significat hominem qui vere datur independenter ab intellectu. ffry 2m intentionis est qui significat aliquid 2m qd habet ex consideratione intellectus, Ex. genus, species &c. qi. no. datur in rerum natura, sed in consideratione intellectus ponitur.

1o.

Lo dudit trey incomplexu et trinu complexu est cuius party pere verbi significatiue et homo dicty incomplexu est cuius party non sunt significatiue vt Petrus. Sbi nte quod aliquis trey incomplexu non refert ge cuius party separate quamlibet habeat significatiue sed requirit ge habeant eande significatione, separate adiacente et homo cuius, Sbili homo significat hominem, et li Petrus habente suppitia. Secus est dicit in hoc trio diuinu quia licet illius party separate, scilicet do et nius significant non tamen ide adiacente, quia separate significat diuinu iuncte vero significant Deum

Lo ejusdit trey

ibi parte forme in mutuo et verbo debet inesse — dicit dicit hanc in subiecto et predicato subiecto. d. id cui aliquid affirmat et negat. predicato cuius contrarium affirmat, negat. Sz. in hac prone Petrus est homo li Petrus est subiecto et homo predicato. Petrus etia affirmari de illius diuinu semper copulate dicte hec arte sequenti

Exquibg recte colligu ego ego predicti diuinu rum diuinu nostri in casu et in recto, in nomen et uerbo subiecto et predicato que exercentia sam idu istu dividantur 2m intentione partiu religiu vero accidentaliu ad istos parte materie

Soluunt arguta.

Ad Po contra definitione tri connotatiui. Cecus est trey connotatiuu, sed non significat p modu alteri adiacentis ge cli. Pl. B. Cecus significat vidente non adiacente talem ge cli

Ad rm mi ad pbm dico li cecu significare privatione visus p modu adiacentis alicui, ita vt priuatio visus sit significatum formale, nonante visu, et ita nr. admittat cns

Ad 2o Contra diuinu trii in casu et in recto non datur trey in recto ge cli Pl. arti si daret trey in recto maxime verbale, sed verum est quod nunc est trey in recto ge cli Pl. B. verbale p se aliquid significat, ca habeat impositionem ad vltimatum significandum ge cli.

Ad rm

Rt ne: any: ad plm: ne: mi: ad ly plm dico qd: velocit nonfuit adirigenda, sed ad conjugenda, asp conj: esso habeat imperfectionem non signat pte

D: ite truj velocity signat p se velocitatem, habet que imperfectionem additam per ingenandi: go: ista velocit Pl: conjugabilis et velocitas ide signant go: ut

Rt: concedo any etiam: concad: ad ejus plm. dico: any idem signant eodem modo ne: any diuerso modo condo: any jectiue: concedendo Pl: jecti ue signata: pietas dux tuj: velocitet velocitas nitendi, modo tamen illa rigida ei: est longe diuersa, velocitas ingenij ad modum rei velocitatem signat, velocit: vero p modum modi

D: velocit: potest esse subiectum per ea: ejus proprij: redit per est subiectum aliquid signat per se: go: ut Pl ma: ratione hi: proprij: velocit: est tuj: velocit: est modus est subiectum pte, cum tales proprij: sint pte tales go: ut

Rt: omnes proprij: in argumento memorates esse nomine tenus et apparenter istius proprij; quia proprium essentialiter constat ex subiecto et predicato per talibus: hoc d: per negotiatij: prie ita huiusmodi proprium subiectum pte subesse est, cum non sit signatum ad istud conjugatum ad

Rt: 2o negatur ma: ad ejus plm ne: any: subiectum enim per tale impreditis proprijs est aliquam substantia, qz sit tuj: catus, et hec vox est per subiectum, velocitas vero statibima litis stat ad subjectum: nam primo redditur hanc vera: hec vox velocitas est tuj: et pte: istud: signatum tuj: tri: velocit: est modus: unde non sequitur per ignatum, cum non sit p se subiectum

Rt: ultimo contra definitionem tri complexi: talis definitio conuenit tibi ad definitum: go: ut Pl: any conuenit orationi imperfecte go: ut Pl: any habenti libri est ratio imperfecta, ad illi conuenit definitio tri complexi: go: ut Pl: R: laborabile habet partes separatas, ignatiuas: go: ut

Rt ne: any: ad plm: ne: alterum any: ad ejus plm cum ma: et ne: mi ad ejus plm: dico any: habet partes separatas ignatiuas: ordinabiles ad istud componendum ne any; non ordinabiles pte cum ad any et ma cum

Dicendo

Dicendo q. mar. eod modo tray complexy q. [illegible] quarta habent party signatiuy
tratando iste diuersy mody in hac, q. oritur impertecta cu[illegible] pertinet ad ultima
logicali habet party signatiuy ipsiusmet in compositione ipsiy, non tranueando ad com.
positione alteriy. ad uerotriy. completiy habet party signatiuy non ipsiusmet in compo=
sitione ipsiy, sed tranueando ad compositione alteriy quia de rone. tricty et ypotetici
de cuiy rone est ordinari ad componendu cu in hac cita sit ciy ypotetica actiy. pty
in copula uerbali sit uere et propria tray. ell. ell. ell.

ART. 4. V. COPULA VERBALIS SIT

tamnmuere et proprie terminus ell. ell. ell.

Pro huiy arti intelligencia nota q. i uerbu adequate sumat. dupliciter comptu, impertat
scilicet complexu uerbu et complexu copule, secundu conceptu uerbi multiplicatiuu uerbu
est 2ple. uere et proprie rone terminu participare, cu in predicatu rone diuersitay
de 2o. adiacente, recta de 3o. adiacente; cu hac differencia quod in promitty de
2o. adiacente subintelligit aliud uerbu q. in explicite predicatu huiy uerbi in hac pone:
Petruy est, esse predicatu de subiecto, non alit. accidit dicery Petruy esteryy: in promitty
de 3o. adiacente dat. explicite aliquis tray. qui remanet cu uerbo ysti predicatu 2ple.
in hac pone: Petruy est albus: uia reddit hanc sensu Petruy esteryy albu: ell
go. in presenti est dubiu de uerbo subintrante et fortitate copule quomo
do proprie dicit copulare et ligare subiectu et predicatu ell. ell. ell.

Circa premissa dicit
cultatis duplex uerisimilis sententia etiam inter theologos. Pa negat quam
tenent complutenses q. dicit alcalati, et consequenter dicit uasq., Aguirre et
alii pauci in quiy manuscriptis 2a affirmat cui patro ualet Sotay. Albertus Magnuy
Magister Joannes a Sto. Tho. Soto, Arriaga, et nouissime S. Toannes Pa
lanco cu communi neotheologoru manuscriptis in quota q. sit
tamnmuere ell. ell. ell. ell. ell.
copula uerbaliy subintrante copula est uere et proprie tray. Annuncia
tray. Pt. ex Damasceno Cap. 43. de Fide dicente: Magis q. autem
proprio ea quiy componit. conuiy. credendu tray. promitty. et predico=
pula subintrante copula est dictio: go. ell.

[illegible]

Pl. Cl. vone. forma [illegible] ronis et vere partis talis lotius; sed copula sub manere copule est forma totius enunciatiui: go. etc. P. P. B. distincto essentialis et specifica prouenit a forma; sed distincto essentialis [illegible] quod communis ad militant homicidiante proue. affirmatiua et negatiua sed prouenit a copula: go. etc. P. P. B. talis distincto prouenit eo quod vna proue negatiua copula sub manere copule affirmatiue negacione, non mouetur a forma affirmatiua, sicut patet: go. etc.

Sed contra aliqui dicunt quod tale sed dyctionis, sed propositio exclusiue incopulate: go. etc. P. P. B. omne quod ego non dyctionis inest exclusiue componit; sed totus enunciatiua componit exceptiua: go. etc. 2

Dicit quod contra [illegible] vij proue. dyctionis inest exceptiue componit, i. pertinent post dyctionem; cum autem copula sub manere copule non pertinent dyctio data proue ista est: go. etc.

Sed contra ad hoc est aliqui dicunt quod dyctionis non requiritur, go. post dyctionem pertinent: go. etc. P. P. Arg. totus Philosophus vere predicit in mapparty philosophie; sed non omnes remanent post vij dyctionem: go. etc. P. P. B. homo est totus philosophus; sed post vij dyctionem non remanent omnes partes: go. etc. P. P. B. non remanet pars homo, cum hec exceptiue excludit separata a materia ut dicunt thomiste et nos dicemus impossibilium; sed hoc non obstante est vere pars philosophie illius: go. etc.

Item subiectus et subiectus, et predicatus, et predicatus sunt vere et proprie; sed post dyctionem proue non remanent subiectus et subiectus, neque predicatus et predicatus; cum ad hoc vnus non subiciatur, nec aliud predicetur: go. licet non remaneat copula sub manere copule post dyctionem proue, est tamen vere et proprie ibi.

Item quia licet copula non remaneat post dyctionem quia philosophus proue, remanent tamen post dyctionem mentale: go. etc. P. P. arg. quia ratio integritatis [illegible] designat et examinat eorum subiectus, copulas, et predicatus proue. exponit; sed post talem exclusionem ad hoc remanet copula sub manere copule, ergo nos ergo sed remanere patet: go. etc.

M.C.D. 2022

thy: thy: thy.

Pl. Ultimo Cto. rone. Si copula, vb mi[illegible] non y[illegible]. eo y[illegible] dicunt contrarij, quia est modificatio partis; sed hic ratio est nulla: go. etc. Pl. B. tri rincati; et signa omnis, quia etc. Sunt pleq; modificatio partis; sed hoc non obstante sunt tri vere enunciativi: go. etc. Pl. Contra ideo tri rincati. et signa omnis quia etc., sunt veri tri enunciativi, quia esto, sint modificatio partis, complexa significationem: prout, constituent partis ad exigendo significationem; sed Copula verbalis subintrare copule complexa significationem enunciativi constituit, partialo exibendo significationem: go etc. Pl. B. Copula ab intrare copule stat in enunciatione reposittiue et significative; sed go. et tm prone reposittiue et significative, complexa significationem enunciativi constituit, et ut hoc Charity: go. etc. Pl. vb non stat ibi mathematicalia tive: go. etc.

Sando si copula non est pars maxime quia est vox, sed hec vox est nulla: go. etc. Pl. B. nervi sunt partes animalis hominis seu sunt partes corporis organici; sed hoc non obstante sunt ornio partium: go. licet etc. Pl. Contra ideo nervi sunt vere partes, esto sint ut oliggia in compositione partialo exibent corpulentia; sed copula in compositione preter intrinsecum, partialo exibet significationem, cui totalita et integritas significativi, prout, non repellet ex ordo significatione extrinsecum go. etc.

Solvunt argumenta etc.

Al. Fry: dicit. a terminando; sed Copula non stat: go. etc.

Rt. ex Doctrina Sc. Fri. Palaneo et aliorum dicendo. A. si attenderemus ad pa. compositionem huius nominis fry, et ad cuius etimologia Credo A. ita asserendum ad id ad quod significandum translatus est ex communi usu pauciorum et tum ne ma: etymologia tri. ne contra. Dicendo go. si ista attenderemus ad significandum huius nominis fry: et ad cuius etimologia certa e. go. copula cui ista medius, fry. non est, et tamen etc. dendo ad id ad go. significandum translatus est; nempe pars propria sic copula, cui tria vere copule est fry; quia licet concurrant nomina sepe uis non tamen semper vbi significando ex communi etymologia accceptione extendi cunt. ad alia significanda prout ea

[illegible]

Dicit preterea [illegible] homonomia et hic contingit in hac nomine homo, qd. licet dicat aliquo modo tamen ex communi acceptione sumitur pro vno existente ad similitudinem. non tamen extenditur ad compositum ex homine et asino. Sed omne tale compositum est equiuocum. Et sic patet hoc in hoc nomine latine qui similiter accidit in illo parte Italie ac proinde ex prima qui impositione in nostra illius terre signat, ex communi tamen significatione extenditur ad significandum quemlibet Scotistam regie latine nostre.

Ad 2o. Copula est vinculum partium; ne vinculum partium non est pars qd. est. Pro. B. modum unionis inter materiam predictorum non est pars quia est terminus partium. qd. est.

Pro. ne. Bad primum dico ad. 1. quia est vinculum partium condo. 1. quia est vinculum proprium ne 1, et ideo. vinculum purum condo. copule. vinculum dare ypera. condo. Duo modi vnionis inter materiam predictam et formam est purum vinculum, i. nullius extranea conditionis partis copulate; et pura modificatio partium non tamen dicatur aliquid esse compositum, nisi esse totius quod prouenit a materia predicta et forma propterea qd. dicit vnionem non esse vere partis. Et tertio copula inter subiectum et predicatum specialem habet significationem. Et pulchra cognitionis proportio in nostra scientia, etiam dat esse primum per modum forme principalis et totalis et consequenter est vere et proprie pars sicut in toto integralium, bene, et aliquis partibus connectuntur et reliquum partes vocari quia dicunt esse aliquid integrale et partiale, et eodem modo vnio dicitur vinculum predictum, bene quia etiam dicunt aliquid esse partiale, propterea est vere pars.

Ad. Copula in syllogismo non est tertius syllogismus. qd. negatur. Pro. condo. 1. et nego. consequentiam quia et copula ut tertius communicat tertiis ratione qd. ut pars enunciationis tertius autem syllogismus preter hoc qd. est compositus ex syllogismo regulari ratione qd. ita componitur, ut tertius propositio dependeat ab interioribus, qd. sola competit copule non competit eo qd. dispositio tertii ad quia pars dicit qd. premissa ut assertum ad interrogationem dispositio primum subiectionem et predicationem, qd. sola competit copule habenti et non cognitum.

M.C.D. 2022

Ihs Ihs Ihs

In fine nota gd. licet purus vinculus non sit partes nec pars ante in numero cas re cui sit eius exercitius bene vero vinculus gd. non est pars sit partium rerum

Nota hic gd. verbus presens distinguit schus essentialis a verbo preterito in prone significandi accione, nec passione non autem in rone copulandi existentia, unde in predictis promissionibus variate forma proni.

Nota tricesimo gd. forma promissionis in tertia parte sumpta est relationis cui proprium sit concretus alicui ronis; forma autem illius pro intentione sit sumpta est copula; et hoc modo loquendi sumus quando dicimus que forma proni.

Nota tande gd. licet copula sit tres actiones est partes proni; ligo. vel. igit. non est pars illorum et huius valet; quia adrone partis enunciationis significat. ut dictum est proprium ipsius partis alicui. ad tria vero logicalia presse hoc requirit gd. aliquid dependeat in actu a copula ronis gd. cum non conveniat partibus ligo. vel igit. inde est gd. non est huius pro logicalium

ARTUS Lr. V. TRUS DEUSSIT COMUnis

Pro huius artis inta. a gr. octubre 1700.

Et cui possibili claritate procedamus in duas p. difficiles quas sit. Prima est intromittenda. Premittendum P.o gd. de Deo dupliciter possumus loqui, uno modo quidem ut per nomen Entitus Deorum pluralitate possitentium; alio modo ut per eam catholica Religionis una sola Deus adoramus. In P.o modo loquamur nullus est dubium que trus communis cui plura discrimina ignorat, solum est difficultus de Deo 2.o modo considerato

Premittendum 2.o gd. duplex est communitus una secundum rem et rone. Prima dicitur communitus naturae 2.a vero communitus tantum rationis. communitus 2.a rei et rone dicitur communitus naturae habentis plura individua realiter existentia. communitus naturae humanae communitus 2.a rationis tantum dicenda naturae non habentis plura individua, potentis tamen ipsa habere ex natura sua; gs. licet unicus tantum habeat individuum, potest tamen ex compleri naturae multis plura individua possidere

Premissenda 1o gd communiter utrogs modo istorum est duplex una negativa positiva alia negativa consistit generaliter in negacione singularitatis positiva vero utraq predicta negacionis dicit positivam predicti communiari vel existentis in plibus ebt.

Ex quo sequit gd cui communitas singularitati aptatur et sic modi sunt quasi duo tanti, qui et aliud dicit, et tria sunt duplex singularitas, negativa una et positiva alia. Negativa solum negativam et preclusionem communitatis importat positiva vero utraq predicta negacionem dicit positivam in communitate existentis planum ebt.

Premissenda

4o gd cui vocis sint impositi pl et principaliter ad significandum conceptus et mentis ipsius rei ita diu significant et modo quo ab nobis concipiuntur. ex quo sequitur quod aliqua sint realiter idem positiva, potest unum significari quin et aliud significetur. ad modum unum potest concipi quasi non concipiatur, et hoc est iusticia et misericordia sunt idem realiter, tamen ratione diuersa. Iustitia dicitur habitus, misericordia non ebt.

Premittenda 5a Comptus Dei duplicem habet posse unum adequatum, inadequatum alium. adequatum, et quo nullum maius expressum concipitur Deus, inadequatum vero est quo nullum aliquid expressum concipitur. Sed in Beatis invenitur Deus adequate quidditatiue capiendo tantum; 2um solum in viatoribus Deus inadequate cognoscendo ebt.

Ex quibus sequitur differentia datur inter hunc Deus, et hunc hic Deus in hoc conceptu gd Deus significat Deum comprehendendo sub ea expressione deitatis, sed hic Deus non significat sub deitatis, nisi aliquo singularitatis expressum vel declaratum sub quo hic Deus ponitur et positive singulariter, ideo gd est differentia inter hunc Deus Deum significando sub deitatis expressione precise ebt.

Premittenda

Utrum hoc Deo significato per hunc hic Deus pronomen demonstrativum hoc verum sit de per se vel accidentaliter ebt. Videtur non de per se vel accidentaliter ebt. Videtur non de per se, quia si sic aliquo modo demonstrato per hoc pronomen hic, et non demonstrato per hoc pronomen hic, quorum unum significat singulariter, et aliud communiter, et non positive ex negative proponitur ebt.

Cto. Pa. ... trũ. Deus ex parte rei signatæ est trũ. positive singularis. Ita omnes Doctores catholici. Pt. trũ. signans natã. ex parte rei signatæ singularissimã est positive singularis; sed est trũ. Deus signat natã. circa quã ex parte rei signatæ est singularis, gõ. etc. A. Pt. et minor est innegabilis, vã natã quæ cũ sui multiplicationi repugnat pluribus communicari est singularis sed huiusmodi est nata divina ad contrarij. immultiplicabilis, gõ etc. etc. etc. etc.

Cto. 2a. trũ. Deus non est ex parte modi concipiendi positive communis, est contra plures thomistas. Pt. tamen trũ. positive communis ex parte modi debet signare natã positive communicabilem ex parte modi concipiendi cũ sui multiplicatione; sed trũ. Deus non signat natã positive communicabilem pluribus cũ sui multiplicatione; gõ. etc. ma. Pt. nã communitas tri desumit. ex communitate rei signatæ; sed rõ signatã natã est communicabile pluribus positive est ejus communicabile pluribus cũ sui multiplicatione: gõ. etc. Pt. B. si non requireret multiplicationem natã divina ex parte rei esset communis positive cũ pluribus sine sui multiplicatione; sed hoc a nullo admittit. gõ. etc. Pt. gõ. B. pº. silogismus natã divina concipit. ut quedã forma spiritualis completa irreceptibilis in materia; sed hoc ipso quod concipiat. ut irreceptibilis in materia non concipit. ut multiplicabilis. Pt.

Pº. ex Divo Th. Pº. p. generaliter loc: Loquendo formã quæ non est nata in materia recipi semper remanet una, gõ etc. Pt. B. 2º. principium multiplicationis numerice est materia et ipse tenent thomistæ, gõ etc.

3º. Pt. B. natura quæ phisice est in re est immaterialis phisice et in re est immultiplicabilis: gõ si nata incompleta est forma quedã spiritualis et immaterialis, non concipit. ut multiplicabilis etc.

Pt. 2º. Cto. vere trũ. positive communis debet signare plura divisim; sed trũ. Deus a due ex parte modi non signat plura divisim; gõ etc. Pt. nam trũ. communis definit. a omnibus thomistis etiã contrarijs signare plura divisim gõ eo modo quo erit trũ. communis tali modo debet signare plura divisim. Pt. gõ. B. signare plura divisim est signare vom. seorsim affirmabile de pluribus ejusdem denominationis ut cernere libet in hoc trõ. communi si attente discurrat.; sed natã divina nequid de pluribus ejusdem denominationis affirmari; gõ etc. Pt. B. est nata divina de pluribus personis affirmet. scz. de Patre, Filio et Spiritu Sancto; non tamen de pluribus Dijs, gõ etc.

Confirmat. hijs. positive communis ex parte modi concipiendi et significandi,
Cui licet aperte rei veritate repugnet, sanitas communicari, nonnumquam per modum
essendi quod habet in actu: propter participationem a singulari virtute, sed quaeritur
de aparte rei utpatet ex dicta sibi Doctoris Diuy th. P.a Parkeynse 23. artic.
hic verbis: nata. autem esse non est communis multis 2.m rei, sed 2.m forme fundate.
potest enim nata dici intelligi et in pluribus reperiri existens; sed nata dicit gra-
tiam vel aliquam concipitur cum respectione a singulari virtute repugnat plurib.
communicari. Ex hijs Pl.a B. in quolibet composito a duo mixtorum dei, dummodo
sit compositum. Dei debet reduci ad unam materialitatem et unam realitatem, et
sed etiam collegium compilatorum nobis contrarium [illegible] respondet ad hoc
de mente eorum omnes sustinetur Diuy; sed immateriales tales repugnat
pluribus communicari: go. ut Pl.a B. Similiter tales potest plures communi-
cari potest numero saltem ex plures non [illegible] et alterum
mero plures; sed in materiale ut tale nequit ex numero plures go. Pl.a
B. immaterialiter tale nequid materia habere; sed si immateriale ut tale ex
numero plures, immateriale ut tale bratam habuerit. go. Pl.a B. ex parte
L.a mutatis, corad Cap. 8.o dicens: quaequumque enim numerantur
multa, ea materia habent go. ut.

Ad nostra Respondetur contrarium
Doctrina collegij compilatorum ibi dicitur ibi sequendo in immateriali tale
Diuy. multum unum radicem constituendi diuid. nata. et radicem
intellectionis, et aliud multum radicaliter singularitatis, et realitatis diuid.
ut immediate. Pl.a modo concipiatur, et non vero (ut dicunt ipsi) accidendo modo
accepto. non concipit. ut radicaliter singulare; et consequenter ut.

Sed Contra

Pl.a immediate 2.m multum constituens diuid nata et radicans intellectionem
et radicaliter singularitatis: go ut. Pl.a any constitutum diuid. nata et tale debet
radicare omnes veritates, et perfectiones dicte: go ut. Pl.a any constitutum diuid
aliquius rei et principium et origo omnium aliarum perfectionum rei constitutarum
ad et origo et principium aliquius perfectionis et radix illius utpatet: go ut.

M.C.D. 2022

Pl.o A. omne prepinetale, ceteraq; que perfectiones intrinsece alicuius sui apparentia essentia dimostat tanquā a principio thorgroue omniū bonorum. gō constitutionū et legū esse: modo sic sic hoc ipso gō constitutionū alicuius sui sit originat per principia omniū propinetatū, et ceteraru perfectionū intrinsecarū in illo radicantū: gō esse. Dā. in

Dā. complicat

comptu. aliquis nate. matis. eius prepinicare singularitate tertii non radicantis comptu singularitate, go etiā implicat comptu nate. in matis. non radicantis unica singularitate cui Pl. nō implicat comptu alicuius nate matis qui non sit comptu. nate matis; sec

nimirū rō radicare plures singularitates rō esse comptu nate. matis, cui p hoc essentialiter distinguat comptu. nate. matis. ā comptu. nate spiritualis et immatis gō esse. Ad gō conse

non minus Dā. de comptu. cuius libet nate. matis; cui prepinicare singularitate tertii plures radicare singularitate quā de quolibet comptu. nate. immatis et talis unica singularitate: gō esse. Pl.o cui. nō radicat quilibet comptu. nate. matis. de singulis abi immatis p radicare plures singularitates: ita etiā quilibet comptu nate immatis. que unica radicare singularitate gō. nec contrarium ad est tractu gō esse.

Pl.o Dā. duy dicy

ex parte modi concipiendi non est dicendū absolute communem. et Dā. plures thomistas ad sanctū pertinent pauci in suis manuscriptis Pl.o tres. debet dici communem absolute a quo ingrato, quatenus dicit comptu. nec 2.o modo quo participat tota completa, sed nata dicta proculdubio a toto adequato non est absolute communis. gō esse.

Est Pl.o. prima pars quatuor dicendi: concedo quo concipimus ex quarum una Pl. gō. P. comptu medio quo libertas. ingratū non retat aliquid communem ex parte modi concipiendi: gō esse. Pl.o cui. comptu nō potest retare illud gō de se directue incomptu. sed in talis comptu non retat aliquid communem ex parte modi concipiendi: gō esse. Ad

constans Pl.o gō P. in talis comptu retat illud de nata dicta a toto adequate completo; sed nata dicta fertilis et retata p tales comptu. p que dicta adequate comptu non habet aliquā communitatē ad nec ex parte modi: gō esse. Pl.o P. p hoc comptu non concipiuntur dicta de ista communitate in se et absolutā sed ut a toto adequate incomptu: gō esse. Pl.o cui. quando concipimus singulum ad modū sanctorū non concipit et pluralitatem et absolutā sed ut a toto adequate incomptu: gō esse. Ad mittit a contrariis, proportionem a M. Parua lib: L.o formularum et a M.o Bayona in logica

Pl̃o gō cenya ideo quando concipimy stryctā a modū iuuenē non concipit et iuuenis in recto debet dici de galerny et ticeconuerso quia scūd concipit ad modū iuuenis cōmunitatis; hoc est p̄ speciē iuuenis scilicet p̄ speciē iuuenis pulcherrimi; ad natā dicta scūd concipit ad modū rei communis et mali p̄ cōmunitatē, hoc est p̄ speciē rei communis et mali; gō vtſ.

Confirmat̃ P̃o modū concipiendi regulis ſigē ad modū rei communis non est modū proprie et veneny ex parte concipientis; sed debet esse modū rei veneny ex parte rei. Ceu ex parte concipientis dicit relatiuū scūd ſpecies concipiat, qui p̄ modū rei tñ̄ cōmunitatis; sed modū illē communitatis attingit p̄ssiue ex parte concipientis; similiter modo quo concipimy ſtrictū ad modū iuuenis nō in omnibus est eadē ratio gō vtſ.

Pl̃o A ad hoc et aliqui p̄ticommodatiue regulis gō modū quo dicit teneat ex parte rei concipiē seu ex parte cōmunitatis obiectiue p̄ modū rei tñ̄ cōmunitatis; gō vtſ. Pl̃o cū nō sit idē veritatē et ſtrictū cōmunitatiue et neuarū rei veneny. Ideo concipio vtſ. per cōmunitatē ad rem veneny et ſtrictū. Magiſter Parisiēs cōmuniter thomiſtarū; gō vtſ. et conclusio est a puritate

Confirmat̃o

ſtrictū veneny. Dicy quod abbatē communis maxime quia concipit ad modū cōmunis; sed hec ratio est nulla gō vtſ. Et est fundamentū contrarioꝝ scūd Pl̃i B quia cū concipiat ad modū nature communis, quia scūd quā concipit communitatē nature dicit longitudinē continuā; nō tamen quia scūd dictū quod communitatē nature dicit quantitatē continuā est verū; sed est propter hoc quod communis de facto concipit ad modū nature communis, quia scūd quod communitatē nature dicit essentialitatē est verū: gō vtſ. Pl̃i A communitatē nature scūd se unitatē quā cadit omnē naturā quod natā dicit pluralitatē, quia cōmunitatē nature scūd se unitatē dicit in communicabilitatē; et essentialitatē dicit verū dicit quidditatē seu essentialitatē plurib⁹ communicabilē; sed natā dicta scūd concipit ad modū dicte communis quantū ad p̄ssionē singularitatis; non vero quantū ad capacitatē plurib⁹ communicabilis; cū non concipiat ut communicabilis plurib⁹: Pl̃o A. Nam communitatē quod scūd se capacitatē communicabilis gō in recto scūd capacitatē dicit et communicabilis plurib⁹.

M.C.D. 2022

Cto ꝑa vrij Pleŋ exparte modi concipiendi et ꝓpositue absolute singularij est
2a comm. Pnc. vij. pauci accentus vsuj manu scripti Plc tame rone nra dicta
in adequate compta concipit absolute positiue singularij: gō ett. Pl. vary. nata dicta
inadequate compta concipit ꝓpositue essentialit exigeŋ vnicā singularitatē,
ad nata gī positiue essentialit. exigit vnicā singularitatē est positiue absolute
singularij; gō ett. Plc A exigentia vnicj singularitatj est impermixtibilj a compta
mta dicte adequate compte: gō ett. Plc adj Plc exigentia pluriū singularitatē
est impermixtibilj a compta quolibet nate. mtatj. gō ett. dicti adj. patet et contra
cōpat a paritate. Plc 2 illud adj. impermixtibilj est a compta nate dicte inadequate
compte. immatitj; Cui ett. opposita dicimj ut predicato togite hanc rone. Omnj pnc
lecti. dicoj; Sed hec ett. probabilis ratiōe in 2a ctone. et impermixtibilj ab exigentia radi-
candi vnicā singularitatē: gō ett. Plc B. ptinens. ad gremiū nata gī essentialit exi-
git positiue plurij singularitatj est absolute positiue communis; quod dicit cōpat
patet a paritate Plc gō adj. nata. adj a rebus compta: et absolute positiue communis;
Sed ab a rebus compta. precisa exigentia dicit plurem singularitatē sed pta
ad cappacitatē ab ipsa rebus. communicet. gō ett.

Confirmatō. licet deroné tri communis. Sed dicere ordinē ad multiplicē singularitatē; ita deroné tri singularis dicere ordi-
nē ad unicā singularitatē: Sed rone. pluriū multiplicis singularitatj radicalis ꝑtet
dicitur. positiue absolute communis ex parte modi concipiendi: gō. patet. rone; cui ipsa
unius singularitatj radicalis poterit dici positive absolute singularis. A. patet quia uni-
cuiusq; communis definitē p̄cognosci. pluralitatem; ista vnius singularis p̄cognosci ad-
tanto Plc gō. B. nata pluriū rone: cui unius multiplicis singularitatj radicalis dicit positiue
communis absolute etiā apud contrarios gō ett.

Ex dictis adligit 2o. gō. inde communitatē
et singularitatē posse ꝑtes ꝓgnoscere: ita vnius pluriū ex parte modi cognoscendi cognoscibilis
negatiue et singularis negatiue: hoc ꝓtenditur a communitate ꝑtis et singularitate
ꝑtis. Plc quo ad 1am partē: que communis negatiue p̄ negationē singularitatis ꝑtis
nihil aliud ꝑt. quā non esse ꝑtē positiue singularis, sed nata. Sicca pnc. ita inadequate compte non est ꝑtis positiue singularis, Cui a ꝑtis singularitate
precindat gō. ett.

Pl. quo ad 2m̄ partē q̄ negatiue, inyalare p. negacionē communi. Sal. Cōfi. nihil aliud est q̄ nō esse fortē positiue communiter de nata. dicit. p. sicut credit, inadequate cognita, etc. tnd. Deus ignorata non est fortiter positiue communis. Ideo consequit eē dicti gōes.

SOLUUNTUR ARGUTA

Ad 1m̄ Pm̄ contra 2m̄ Deus qui ignorat naturā communicabilē pluribus. ex parte rei ignorate; et communis ex parte rei ignorate, et Deus ignorat naturā Diuā communicabilē pluribus ex parte rei ignorate: g̃ est Pl. B. Deus ignorat naturā Diuā q̄ ex parte rei ignorate communicatē Petro, Filio et Spiritui S̄to g̃ est Deus. Ad.

Ad dīgr̄ A. communicabilē pluribus ex diui multiplicatione cōdg̃. ex nequi multiplicatione, et ita pura de emptitate realē ex ipsi ne etc. ideo g̃ similiter. et alia pluralitatis cōsa dicendo g̃ ad hoc. Deus q̄ nata. sit communis non implicit g̃ quomodocunq; plurib⁹ communicet; sed negatiue g̃ communicet plurib⁹ ex diui multiplicatione, g̃ eius trīa communis debet ignorare: plura deum ba et quod communis ignorabile de pluribus. cuius determinationis g̃ ex ne negatiua multiplicatione nate.

Vel dic g̃ ex hoc quod, requisit g̃ nata. diuā sit communis, prout communē opponit predicato proprio, et notionali; non uero sit communis, prout communē opponit singulari; et hoc modo explicabiliter quod Thomas g̃ in diuinis bonis aliqua tribuit communitatē nate. diuē.

Si aūt contrarium adducatur ab aliqua auctoritate Diui Thome in qua videat docere Deus Pr̄. g̃ nata. diuā. et communis ex parte mā. cōsequens. 2m̄ nonū. falsa est. ~~dicit~~ dicit g̃. sola dicit docere g̃. nata. diuā. communis quantū ad dictā communitatē nate dicit. ad conditionē nescire, ignorari. et complicā prīa nonam singularitatē sortis; non aūt g̃ quantū ad dictā g̃. communitatē nate dicit aliquid ad diuē. et ignorado nescire opponitur dupliciter. et communicabili. pluribus. etc. et hoc est esse

5a ignorātē huiusmodi Deus non sit multiplicabil. indiuid. per se. Pl. dicit. ignorātē huiusmodi Deus est habere deitatē sed dari g̃ habere deitatē g̃ est.

M.C.D. 2022

Rñ. ne. arg. ad plm. dico. A. est habere realem realis pluralis condo. ma. adiectiue ne. ma. ad dico. ℞. inutiliter ne. contra. Dicendo gd. signatum huius tri. Deus non est habens adiectiue, alias daretur pluralis di. gd. est haereticus, ad signatum huius tri. Deus est habens realem realitatem substantiue, hoc autem modo variatur et indiuisibiliter scribitur. per. dictionis ne. multiplicatione communicatur.

Ad 2m. d. 2ae. hoc nomen Deus significat natum. natus. diuina communicabile pluribus. 2d. nego. tamen. gō est. Pl. arg. ite huius Deus significat natum. natus. diuina. modo quo concipit. a nobis; ad modo quo concipit a nobis est communicabilis pluribus. gō est. Pl. natus. diuina. concipit a nobis ad modum natis communicabilis pluribus. gō est. Pl. arg. natus. diuina concipit a nobis, ne singularitate; ad natus complexa concipit. et communicabilis pluribus. gō est. Pl. ℞. natus. ic complexa. est natus complexa. ad modum natis. mali; ad natus. malis concipit. et communicabilis pluribus. gō est.

Rñ. ne. arg. ad plm. concedo. 1. et ne. ad plm. dico. arg. concipit. ad modum natis communicabilis pluribus. quantum ad gd. communicabilitas natis dicitur intrinsecus et constitutiue ne. arg. quantum ad gd. communicabilitas natis importat et conditionem, et removibile, si, clarum. praeterea condo arg. ad alias plm. dico. A. ne singularitate sicut. condo. ma. ne radicali aut ne exigentia sicut et essentiali unius singularitatis, ne. A. ut dico. ℞. ne. ad alias plm. dico. ma. distinctione sicut ma. et ne. ℞. et concedo solutio patet ex dictis praesertim in 2a. confirmatione 3ae. Sotij.

Vel dic gd. natus. diuina. concipit. ad modum natis communis, ad modum natis. matis; et ad ad modum natis. communicabilis per communitatem hoc est per nec. natis communis, natis matis. et natis communicabilis gō. modum praedictum et tenet expositio arguti. sicut non usus expositio contra. dicitur, nonciero ad modum natis communis substantiue aut constitutiue, vel adiectiue quoniam nisi quod et sicut Deus denominationem ex communi sortitur, eo quod nullo modo dicitur et videmus in 1a. confirmatione 3ae. Sotij. ea videtur et recta.

Ar. Ar.

Ad 3m. arguitur. differt nata dicua concipit ardo et positive multiplicabili; go. ab. Pl. ary. si sic non concipiendo maxime quia ens transit ens multiplicabili; sed hec ratio nulla; go. ens. Pl. B. non minus ens accidentali accidenti modo existendi in subiecto. dicue nate in multiplicabili; sed potest accidens concipi sine modo existendi. nabo. go. etra dicti. B. Pl. quia ens. albedo non ignat albedinem etra existentem in nabi recto

Pl.

ne ary. ad ptm. nego. ad ciu ptm. dico A. ex parte rei compte et signate. condama. ex parte modi concipiendi ne una. et dico B. ex parte rei signate et compte. nabi go. B. sine modo forti condo. B; sine radicali, et ptm tui mationi B. ex parte modi tui de forti qualde radicali loquendo condo. B. et ne conia. ad alia ptm. dico ary. non ignat albedinem existentem in nabi recto fortis condo ary. aptitudinalis radicalis et exercitive ab dico ary. ex parte rei compte. et signate. ignate ramuti ne ary. ex parte modi concipiendi et ytendi in compte condo ary. et dico conq. et ary nate ne condo. Dicendo go. licet non minus ytentali dicue nate communi multiplicabili ytes et nodi caly exigentia conveniunt albedini, que accidenti ex parte rei compte et signate modu existendi in subiecto aptitudinali et nodi caly, cadit hoc argumentat metaphisica ens ytia accidentis; non autem ex parte modi concipiendi rem ens accidentis in compte. cui bi sit ad modum substantie, prout modum subsistentia. non abstracta ignat formam etra accidentalem ad modum substantie, aut ad modum proprietatis, quia non ignat aliquid inherens, neque p. ordinem ad illud accidens ut ens; ex parte rei, sicut habet substantia; quia cum ignat existentia. ne communiter ens cum quibus pot stare accidentale ex parte rei, et docet divus Th. P. p. hermanias, et quia aliquid illud. pot per accidens abesse, ex parte videt. p. a existere. et tenet divus th. quodlibeto 42. cap. de 1 q. ideo signatis nomine abstracto go. ignat remotionem alicuius ab alio, et hoc modo abstracta accidentia ignant quod quidditative inesse, non ignificando positive ad inesse tui. hec divus th. ibidem. ad ptm. conq. accidens per illud quidditative, que participat in compte cui bi sit ad modum subsistentie et consequenter 2m modum ipsius subsistentie ex parte illius modi non dicit existere, sed radicaliter inherentia. ad ueru nata dicua in compta non habet aliquem modum communicandi, sed tm compta communicabile per modum ytentialis, cui non concipiendo et communicari de predicto Pl. ad habet rationem modum nate singularis, cui concipiendo et immediate ytes conq. cui de ratione unius singularitatis. unde divus th. non ytt communicari ex parte modi concipiendi

M.C.D. 2022

Ar. Thy. Phy.

2ª obiectio concipit. sup. verbum: gō. essem nata dicit. et communis, et ad communicabile

Rt. concedendo.

Min. contra. et ratio diversimode; quia et concipiatur obiectio sup. ita stare, dato fundamento quemque distinctio obiectiva sua, ad oppositum et concipiatur nata dicit. et communis, et communicabilis participium nullius dato fundamento; nam proprium singularitate potest non esse fundamento quia proprium omne predicatum aliquo alio modo non esse fundamento subiecti concipiatur cum predicato opposito, sicut non esse ens gō. Deus concipiatur cum opposito existentia, non dato fundamento et concipiatur divinitus

Ad 1m. nata dicit. concipit. ancilla et proprietas multiplicabilis: gō. Rt. Deus concipit. ancilla et compositus componitur non ens nata et subsistentia: gō. ita falsa. Min. patet quia ita est, Deus et Trinus concedatur. Rt. idem contra: idem Deus concipit. et compositus componitur non ens nata et subsistentia, quia concipitur ad modum nate compositi cum esse existentia; sed etiam concipitur ad modum nate multiplicabilis: gō. falsa.

Rt. negando ad. sup.

ad 1m. nē. contra ad eius 1m. dicitur. et quia concipitur ad modum nate compositi pure connotative nē. ens; connotative, non et subiective concedatur, et dicitur. concipitur ad modum nate multiplicabilis connotative, sicut concedo B. connotative, non et subiective nē. B. et contra. Arguendo gō. Deus concipitur ancilla et compositus ex nata et subsistentia, quia concipitur ad modum nate ut compositi non pure connotative, sed etiam subiective et non destructive sed substantive; quia aliter non diceretur concipitur pure connotative ad modum nate multiplicabilis, negatur non posse concipi et multiplicabilis

2ª. Deus concipitur ad modum nate compositi non dicit connotative, sed etiam subiective: gō. possibile concipitur ad modum nate multiplicabilis non dicit connotative, sed etiam subiective —— Rt. negando contra. et ratio dicitur, quia non repugnat fundamentum ad Deum concipiendo et compositum et creata existentia pugnat, equivalentia ad creata, et subsistentia creata; non autem repugnat fundamentum ad concipiendum cum multiplicabilis; et ideo licet possit concipi ad modum nate compositi ex nata et subsistentia non dicit connotative, sed etiam subiective; non tamen subiective potest concipi ad modum nate multiplicabilis. Ubi tamen advertendum quod dicta compositio non ens nata et subsistentia nequit comprehendi ex extremis esse in actu exercito multiplicabilis, sed esse includentia cum distinctione rationis quae explicata

[illegible]

Vel dic ad argutū g̃ dett̃ sit concretū p̃dicabil g̃ negat̃ nata sibi cognata g̃ oppone ~~[illegible]~~ et aud dit cum maio sugg̃ sorit g̃ ry compl̃ concipiat̃ cum maioribus plurib⁹ abstractis g̃ dixerit g̃ non conuenit p̃dicat̃ nate

Ad vltimo ꝛ: contra ultimā nata diua negat̃ concipi sine singularitate p̃tis: g̃ est p̃dicabile nullatenus potest concipi sine p̃dicato sibi appropriato, scd singularitate ꝛ. p̃dicabile ppetuale diuine nate: g̃ est

Ad 1ū arg. ad p̃mū dico A. sit p̃dicatū quasi specificatū scdo A. i modale vel individuale subdo A. non potest concipi sine tali p̃dicato implicite scdo A. explicite 2ū A. et dico B. ppositū A. modale vel individuale scdo B. quasi specificatū 2ū B. et contra dicendo g̃ dicit nullatenus concipi potest sine suo p̃dicato ppetuali quasi specifico, et patet in homine qui concipi potest sine rationali; Item vno p̃dicato modali, vel individuali vel alterno explicite; Ad aud singularitatē sit b⁹ ry modi inde ꝛ. g̃ optime potest natura diua concipi sine illa

Ad nominatiuū Rex et singularis, quia Petrus, scd Petrus non potest concipi sine singularitate explicite: g̃ est

Ad dicendū A. scdo modo 2ū A. diuersimodo scdo A. vltima differentia Petri est terminus, scd singularitas: unde non conuenit singularitas explicite non concipit Petrus; scd g̃ communis Petro et alijs; Ad aud quasi vltimā differentia non est singularitas, ac p. ens potest explicite concipi sine illa

Ad 2ū vide ry concipere sine singularitate g̃ dicit ens natū diua concipere falleret; scd hoc est falsū; g̃ est: Ad 2ū vel A. non concipere inadequate diuinā natā, et ita p̃positionales ry p̃dicati non est falsi; scd cognoscere natā secundū me non gradū alio concognito Questio 2ª de nomine et verbo adhuc ꝛquid sit nomen et verbum

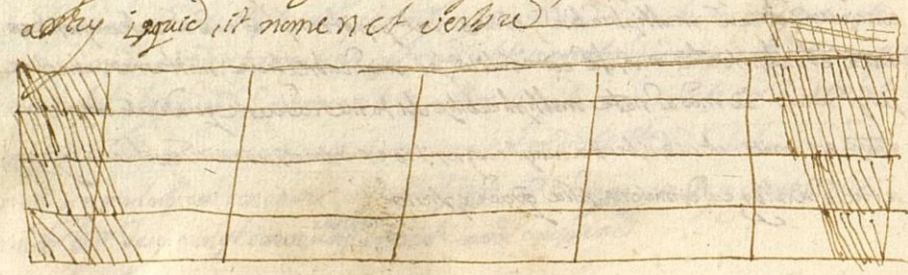

M.C.D. 2022

Questio 3ª. de nomine.

Artus. Lº. quidsit nomen.

Circa nomen vocale videndum: vocem significativam ab placito sine tempore significare, cuius nulla pars significat separata, tanto et recta. Ubi primo pertinet ad manentia nobis et abstrahagendo dato. p. ti. non tempore distinguit. nomen a certo cum tempore significante. Per hoc quod nulla pars etc. distinguit. a tho complexo qui habet partes significativas comodo quo dicimus significando de uisibili. tri. Per hoc tamen excluditur a voce nominis. infinite. quia nomen recipiendo de debite et rationabiliter aliquid vel certe et determinate quod erat subtilis. p. per hermen. cap. pa. est quod significat quia aliquid de eo enunciatur. Ubi autem communiter ponitur determinate significat. dicit enim ut tenet subtilis. p. n. hermen. tam de eo qd est quod de eo qd non est. Et patet in hoc nomen homo quia dicta tam de Socrate quam de asino enunciatur. non est per se vel per accidens exclusum cum obliquo nominis quia nomen significativum dicimus nomen. solum autem recto nominativo debet adaptari relinquendo reductive directum nomen. et cum proprietate cum nominis dicunt. cadentia et in plectro nominis quia casuum declinatur et complicitur de hiis autem supra vocabulum nominis.

Ex dictis sequitur quod ibidem subdividimus nomen vocale quod est aliquid per se unum quia est ordinatum omnia hominum, et illo cognito facile patet ad hanc ri. Determinationis in communi proposita indita mentalis, vocalis et scripta, ic. significativum vocis sempere cum complexum sine et recta.

Solutum argutia.

Ad 1ºm. hoc nomen lingua est nomen, quod nominat ab placitum. quod est. Ad 1. vox lingua naturaliter significat lingua. quod etiam Ad 2. homo, effectus naturaliter significat mediate quod est vox lingua est effectus lingue. quod est. = Ad condo Ad 1. ad primum vacat ad 1. ad primum condo ma. Nomen, et hoc quod significat naturaliter, et effectus condo contra. et manent vox est solitive contra.

Dicendo gd. nomen sit ligua: potest explicit. poni; Po. inquantu S. effectu ligue et sic
gt vox affecta, et cum alia ligua, et hoc modo nalis: ignat. ligua, que S. ingrediē-
tib⁹ loquendi 2o. inquantu S. ingressa expletiua hominis ad significandū
possit competere questio: ligua et hoc modo albus significat, et ita reliqua nomina
participata.

Ad 2o. ista nomina anny, menis, diy, ora, prandiu S, cena tempy, cantare
nomina; sed ignant cu tempore: gō ēss.

Ad ne. B. dicendo gd. aliud est ignare tempus
ad connotata tempy, et aliud ignare cū tempore: ignare tempy nihil aliud, quā ipsa
tempy in rey directe ignata p voce, et ita ignat. p. hec voces: anny, menis, tempy
ēss. connotare tempy nihil aliud quā ignare aliquid nō que solet fieri tempore determi-
nato: Bs. prandiu, orty Solis, cena ēst. prandiu enim marridie connotat orty
Solis mane, et cena nocte. ignare cū tempore est ignare aliquid p. mane, nocte
quare ly tempantis, bete. ignare aliquid fieri in aliqua tempis differentia a Bs.
Amo ignat. amore, ame exercere tempore exercendi, et ignare cū tempore hoc
modo est proprie verbi, nullo modo competens nomini: Lecty vero duobus aliis modis
unde assignata nomina sunt vere nomine

Ad. participiu verbi ignat cū tempore
sed est vere nomen: gō ēss. Ad ne. B. petrizare subiectus et predicatus in prone: gō ēss. ly
petrinizata prone Petrus est amus; et contra Ad. gd. petrizare subiectu et predi
catu est proprie extrema; gō pars extrema est subiectu nomen: gō ēss.

Ad ne. B. ad tem
condo ly et vi. contra. Ad ciusdem condo ma. Ad ne. B. nomen sit nomen, vox quare
pars extrema prone. et vere nomen, ut patet in hac prone: amare est pius, et homo
homo albus est doctus. in prima enim lia amare et homo. li homo albus gere vices pars
extreme, et tamen non sunt vere nomen, sed aliquis e sub loco nominis, patet. si quando
gd participia deducta a verbis nominis s. Respondeo p. ignant cū tempore, ut amans, quod
ignant de presenti ēss. ēst. ēst. ēss. qui de presenti ēst. ēst.

M.C.D. 2022

Ad 3m nomina composite figure ds. republica equipollent vanteriora nomina; ed habent partes separate significatiuas gō. ess. Pl. R. P. party huius nominis republica et sic de singulis. et party huius nominis equipolleat vanteriora; quidem p. separabes a se significatiue gō. Pl. B. 2o diuisi Th. po. p. [illegible] nomina lic. qa. qd. nomina composite figure differunt a suis implicitis nominibus, quia partes illorum significant ipsorum aliorum gō. ess. ess.

Dom. mag. Th. complexa existere nomen; ed eius partes sunt significatiue gō. ess. Pl. R. huius complexi unum nomen: gō. ess. Pl. any huius complexi diuersa huius: gō. ess. Pl. compositi non esse plures multiplicationes variationes diuersorum multiplicationum superiorum; ed nomen ipsi inferius huius: gō. ess. ess.

Rñdetur ad ñm. B. ad p̄m. concedit

dicto. R. habent partes significatiue. et partes debilitate non sortit. ñm. B. ut quod dicitur imponit pro ed significatiue. concedit. ultra. conta Riccardo qd. partes predictorum nominum deperditi quemquam non modo equatum sunt quedam dictionis p. se componite ad significandum. quamodo sortiti non sunt partes dictorum nominum; alio modo ut partes debilitate sunt sortiti, componitur predictorum nominum, et hoc ultimo modo simile existimatur ad impositionem ad significandum. unde concedit; et dico ut sic non componunt ut significatiue sortiti, ed debilitate et pure illate in complexa dictionis emptionis: unde et pater sortiti non sunt significatiue ess.

Ad ñm. B. p̄m. ñ. any. ideo dicit D. Th. nomina composite figure habere partes significatiue. quod ad apparentiam; quorum 2m ad veritatem: ut enim habet A. D. pap. sua ratio: in mysteriis partes nullo modo dicuntur significatiue; neque ad 2m ad veritatem neque ad apparentiam. in complexis videtur apparentia significandi nihil tamen partes sortiti unde ad D. Th. loco citato et D. Michael Comyn ess.

D. significato huius nominis equipollet complexe significatiue. suas partes gō. ess. Pl. any illud esse deperdente suam significationem. et significant. ly. de. ly. equipollet significant id qd. indicant; ed ly. de. gō. hic quia retinet suam significationem: gō. ess. Pl. ñ. ñ. any ad p̄m. dico qd. hoc. hic equipollet deperdit. a sua significatione. adhuc bene illa dicitur equipollet quia suam retinent significationem. nihil tamen significant. ed ly. de. ess. ess.

Rñ. ad confirmationem ñ. ñ. ad p̄m. ñ. any. ad 2m p̄m. concedo any. et ñ. tenet; quia non ibi. id qd. sortis considerat. et extra partes complexe. ad ly. non pertinent. partes non dicuntur significare. complexio autem non significat. ed hoc quia non ut nota mentis vnius rei exp. hoc patet ad p̄m. et ñ. quia nomen est quidditas vnius. et ly. quidditas vnius complexi non est complexi, nam ly. qui dicitur. in nomine. verbum. et ly. complexum. ess.

Ad 4m

Fo.

D[omi]n[u]s homines ingrediendi et tractandi placita [illegible] et narrandi [illegible] Rt[us] dicendo et [illegible] nulla mutata videlicet [illegible] tua A. quia dominus est naturaliter plurium et appropriate simplicium et compositorum et totius [illegible] naturaliter omnium rei. Quod contra accidit in hoc verbo amonad nominate qui licet nomina nec regnet nomina quia tamen explicat illud nam signat p. modum unius rei, adp. modum adjectivi proprie nam et nomen dicit etc.

Ad 4m. si nomen significat non agitur nomen, maxime quia nihil determinate significat ad hoc ratio est nulla ergo etc. Ph[ilippus] B. quod ad 3m partem sti tri vigesimi, in differentia inde determinate significat ille est in natura nominis, sed nihil determinate significat ergo etc. Ph[ilippus] B. quod ad 3m partem; nam homo significat negationem sed homini; sed negatio hominis est aliquid determinatum Ph[ilippus] B. negatio hominis non est negatio ergo etc.

Rt[us] ad

Ph[ilippum] partis probationis contra A. et dico N. nihil determinate significat ex parte rei significate contra Bo. ex parte modi significandi rei. Ad contra. Dicendo quod licet predicta nomina ex parte rei significate nihil determinate significant; ex parte tamen modi significandi aliquid determinate significant cum significent p. modum quidditatis; absque eo nomina infinita p. modum positionis significant quod non sit ita, quia p. modum quidditatis

Ad 2m partem contra A. et dico B.

est aliquid determinatum ex parte rei significate contra B. ex parte modi significandi ut B. ad alia patet ratione cum; et dico contra ultimum et ita contra. Dicendo quod adverbium nominis non attribuit aliquid determinatum significare ex parte rei significate; sed requisitum quod significat aliquid determinatum ex parte modi significandi, cum debeat significare p. modum quidditatis; non tamen cum ex parte modi significandi non significat aliquid determinatum, cum possint significare p. modum quod non sit ita, quia p. modum quidditatis et non ad res inde ad quod non tamen nec habent nomen. Bene vero nominativus casus memorata

tantum

proditionis aliquam adjacentiam recta Pe quod dicet rectum et obliquum, sed significat, nostamen eodem modo quia modum significandi quod habet rectum et aliquid etiam habitudinem ad aliud; modum autem obliquum significat casuum, cuiusque, casuum cum habitudine ad aliud

Ad 2m quod determinatum [illegible] tenebrarum et significant negationem sed quia tamen illa significant p. modum quidditatis et sed modum formae positionis efficiens subiectum sunt rerum naturae; non autem nominativus privativa quia non significat determinatum negationem p. modum quidditatis sed non determinate, etsi p. modum quidditatis non sit

M.C.D. 2022

Nota 3o. qd licet Aristoteles et S. Thomas p. p. Perrerius negarent verba de tertio adiacente nominis finiti de recto esse tamen aprobande et facile S. P. Br. probabile qd denominatio qua Pp. p. Perrerius assignant nomen commune, quo modo nomen infinitum et cetera obliqua nomina dicunt. etc. etc.

Nota tamen S. prima particula cuius nulla pars significativa non excludit omnem infinitum, qua nomen infinitum et tertium complexum, eo qd pars eius quamcumque infinitum includat, quomodo signat in cui vniuersi complexi; Cui nomine cui adiungitur, non vero negatio, nec alium duplicem complexum: accipiendo cui adeiungendo aprobande est particula Omnis, qd fundatur in doctrina Pici Thome Pp. p. Perrerii, lectione Pp. ubi cit. loquendo de verbis infinitis: differunt tamen hec verba de verbo verbis infinitis, quia verba infinita ramum sui vniuersi dicunt: verbum autem negatiua in se includit

Nomen quarto qd de verbo acto vnicum qd est verbum etc. etc.

QUESTIO 4. DE VERBO

ARTUS. UNICUS. QUID SIT. etc. etc.

etc. etc. VERBUM etc.

Cto verbum ne definit: vox significativa ad placitum cui sempre est significate cuius nulla pars extra extenta significat. finita et recta, et eorum qd predicant. semper est nota omnis particule preter hec tempus et eorum qd predicant. et manet ambi explicate indefinite nomini explicato qd hic tempus ve; cui semper ponit. et omnino differt quidditative cum tempore significate divisim cum antecedentia in relatione 2i augustini et eorum que predicant. etc. quia verbum significat tamen ut predicatum cum subiecto, et differt tempus ex parte predicati p. qd excludit participium non vertendo predicatum cum subiecto nec tenet ex parte predicati tempus et palet ratione prime. Petrus dormiens non erat cum exquibus Pt. qd talis definitio est bona. quia p. li vox significativa ad placitum qua sub genere et cetera cum particulis constat differentiis.

SOLVUNT. ARGUTA.

A. Pt. adeo quia oratio dicit esse verba, ideo non significant cum tempore. qd falsum Pt. significate cum tempore ut significate accidentaliter, patuit prout frustra inquirit differentia tempore; ad tertium patet non verum esse habendo qd etc.

B. Pt. quia petitio significant primaliter vel secundaliter negationem loquitionis.

Ad 1m Rn. Pr. ad ptom. dico. Pr non significat actionem, passionem ex parte rei significate cond. Pr. ex parte modi significandi nec Pr. et contra. et dico gd. de rone verbi non est significare actionem vel passionem, sed sufficit gd. per modum actionis, vel passionis hoc est 2m. abitudinem presentis, preteriti et futuri temporis, ignoti. gd. optime concedunt mem- bri verbi, et conjuncti etc.

Ad 2m. in hac prone homo est species, verbum semper predicatum cum subjecto. gd. male ponit. licet conjuge predicant. etc. Pls. any. in tali prone separatur subjectum a predicato; goes.

Ad dico.

cond. any.

any. non potest per modum affirmationis, negationis, nec modum compositionis nec any. ad ptom. dico. any. separat predicatum a subjecto separatione affirmationis cond. any. separatione excludente compositionem que unionem compo- sitionis nec any. et contra. Dicendo gd. de rone verbi est significare actionem per compositionem, et non per demptio- nem, nec per affirmationem gd. quidem habet vam. in prone negativa etc.

Ubi ad queste gd. in dicta proneum. objectum a tempore. Nec mirum cum any. de eternate vale; sed dubium de predicato impossibili verbum absque tempore etc.

Ad 3m. Subtilizat circa significationem temporis; goes. Pls any. Pr. in hac prone Deus intelligit. intelligit. et nec verbum significat cum tempore; goes. Pls. Pr. non significat intellectionem exerceri in tempore cum intellectio sit nomen caret. in tempore, sed temporalis goes. Pls any. 2m. in hac prone homo est animal. verbum absque tempore, sicut in nomine; pronomine: denominativis; goes.

Ad

nec any ad ptom. cond. A. et nec Pr ad alia ptom. dico any. non significat intellectionem exerceri in tempore ex parte rei significate cond. any. ex parte modi significandi. et any et contra. Dicendo quia licet intellectio dicatur transire per manum, et non cum tempore transiens; tamen ambo significat ad modum temporis absentis, recedentis, sicut quando aliquis sit semper presens, et numquam preterita actu fuerit, a nobis significari. de preterito aut futuro. Dicendo Deus intelliget. Deus intellexit.

Ad 2m Rn. cond. any. ad dico. any. non significat cum tempore ex parte rei significate. sed dico. any actualiter cond. contra. aptitudinaliter. et quando esset ex nec concat. ex parte modi significandi. vel esset ad oppositum nec contra. Dicendo gd. de rone verbi non est significare actualiter cum tempore ex parte rei significate; sed ista aptitudinaliter, quando est ex gd. quidem habet vam. est in prone neg. eternum recurrendo ad quia gd. in illis non significat actualiter cum tempore; sed ista one. enuntiativa, scilicet one existentie one extremorum; sed tamen ex parte modi significandi semper significat actualiter cum tempore. cogit. significat actionem successivam ad modum successionis quia tempore mensurant.

M.C.D. 2022

Bel Verb cũ magistro Barzizy. gd licũ tempore ignorat gd. uerbũ debet ignorare. aliqũd operari in ala gra durationis, mouere, ire, et alterari, cum suis tempis; Priscianus autẽ ynu ysparum de cũ tempore cogd. tempy ydonitzy nolit

Infra nota gd uerbũ abrichia a tempore nunqt gd. non ignorat cũ tempore cui significat cũ tempore vt. passiuũ aptitudinaliter quemlibet cõplitur uerbũ, sed plus significat neo gd postrema pticula rubricha apprehendit cũ cõcipiatur principaliter cũ tempore ignorat. p. copula cõmuni gd. ceterã nonignorant cuiuscunq; deprehendi

LIBER 2us DE HIS QVE AD 2am MENTIS operatiõ PERTINENT ET.

QVESTIO 1a DE ORatione

MARCVS 1us QVID ET QVOTUPLEX SIT ORatio

Ro oratio vocalis ꝛ definit: vox ignorativa alicuius cui ignorati ignorare ignorant et declarativa vt affirmativa vel negativa. Talis etenim est bona constructio generis et differẽcia p. totum vocalis ignorativa communis cuidomine et de ceteris particulis abillis differt. Ignorativa vt affirmativa vel negativa ponuntur ad maiorem explicationem, ad denotandum quod omnis oratio non ignorat, gd. etiam pars ei ignorare ignorat p. modum affirmationis vel negationis, declarare gd. ignorant p. modum declarãtis

Pro perfecta ista regula q̃ partes orationis debent correspondere diuersis temporibus: videamus
qualis sit ista ciceronis. Cum marcus T. Cicero noster orator. regulariter dicit q̃ diuersis partibus
temporum ordinum aruent: unde ipse Tullius separatim, Petrus Ioannes Franciscus &c. nostrum oratorio et
huius rationis quia orationis totius substantiale. Regulariter dicit sicut diuersis tempus complexio q̃ diuersis
partes separate regulant ideo q̃ iuxta

Nota 2a q̃ diuersis q̃ diuersis partibus aliquando mixtis
diuersis casibus. aliquando iuncti. unde si successive proferant. hi voces hanc hic, uel non nominativo be-
ne uerbo dicatur uel bene erunt, ad q̃ inuenuisidus possit Tullius Petrus indistinctiue orationis
illas partes diuersis: cuius partis aliqua significatiue ut dictum

Nota 3a ad quod oratio
quia habere partes significatiue totius ad successiue illas habere unitatis ad quod dicitur quia propter istius
imparatur. Diuisandus hanc ad Tullius Petrus oratio quia licet non habeat partes significatiue totius tamen
habent unitatis istius regulationis. cuius pars A. non potest esse subordinata diuersis temporibus. diuersis tempus
plibus istius ordinis seruantibus quia de causa non. ut dictum unitatis orationis diuersis temporibus. oratio mixta

Nota 2a
oratio quaterny regulat istud diuidit in perfecta et imperfecta, perfecta et imperfecta sunt apud
animum auditoris. et est imperfecta quia mouet animum auditoris. Petrus et animi motus imperfectus
imperfectus cum regulat imaginem auditoris. hoc est ipsa oratio inquitur mouet animum auditoris &c. Petrus et motus
Dominus uenit &c.

Nota 3a oratio 2as ordinis ad significatum recitatus. diuidit in unionem. quia est modus uiuendi,
et quemque modus uiuendi de quibus in — Exquisitis orationibus in communi dissimilis. significatum
plexa. cuius aliquando significat ut dicta et innata promota significato

SOLVUNT ARGUTa

Ad modus uiuendi ut oratio, eadem est perfecta nec imperfecta, cuius ab eloquio predicandi: quia
Rta dicunt do A. ut oratio ramputationis &c. scilicet; cui quia diuidit in perfecta et imperfecta sicut A. &c.
scilicet cui quia diuidit in modus uiuendi trium modus uiuendi cuius A. et una pars. cuius: Dicendo quod
duplicit. accipi potest 1o quatenus regulat istud cui perfecta et imperfecta una generat. et hac modo diuidit imper-
fecta et imperfecta. et tamen modus uiuendi non entitatis. bitis hac modo uiuendi: alio modo proutus potest pro-
ut significat. et sic quo modo diuidit in orationes q̃ et modus uiuendi potest non esse modus. et hac modo modus
uiuendi rubilla continet. quia sic hac modo oratio ut diuisus diuini orationis in modo diuidit in tres modus uiuendi
et hac modo modus uiuendi continet substantiae ex eius membris diuidentibus. ut ex. 2a. et oratio imperfecta dicitur.

ad complexo

ARTVS 29. & ORATIO IMPER fecta.

distinguat a termino complexo

Et certus ingeniendal q. ttry complexy est oratio imperfecta vult dicere mattiat pro uocatiy; nolite duro oy hominy et exponit oratio imperfecta et ttry complexy; nolus gongy differentiy artiuli de subst. pro quo

Dto tr oy complexy imperfecta signat

forte ab oratione imperfecta Plo fortiy orationy signat tria habitate tri complexi ipsendentiy ab oy Plo hoy fortiy entiy is imperfecte est fortiy totiy et fortiy tri complexi est fortiy partiy ed fortiy totiy et fortiy Partiy quantitatiue ingeniy go essi Aliquo ad pal parte ad mitte a entiy Plo quod 2al Po fortiy tri complexi non dig cui expectatiua fortiy tri imcomplexi sic fortiy tri imcomplexi est fortiy partiy essentialis et ipse clausiy go essi Plo A. in subiecto maniy ttry vbi accidentalis et ex parte materie dicit esse in complexu sed in incomplexu go essi Plo A. quod 2al parte 29.; Si fortiy tri complexi non ynest fortiy partiy, ma ione quia tale ttry ex partiy componit; sic dico ratio ytrualiy go essi hoc est fundamentale embrionem fortiy Brochi D.S. et fortiy ionpugatiy ad hoc non obstante Brachia ex eiy partiy componit vehicy corpe ecclesiy nunciy essi godfred essi Salutiy ingenio

SOLVVNTVR ARGVTa

Ad Pma dicitur orationi imperfecte conuenit tri complexo go essi Plo ary ttry complexy habet partiy separatiy ingeniay et dicto essi go essi Plo ad ary dicto etiam dico ary habet partiy malitie ideo tabalind componendae ordinatiy contra ary fortiy ideo principale componbne fatiy ipsendentiy ary Solutio ad ex dictiy in solutione 3i argutt. questiy 2e. articulo 2e

Da oratio imperfecta habet partiy malitie non est ad aliud componendae ordinata go essi Plo ary ex Dicto Thoma Po 1 Sententiay lec. 6a homiy partiy orationiy referunte ad orationem perfectam cuiy pars est oratio imperfecta go essi Ro de S. Fide logent decretorum imperfecta malitie quatenus gerunt rubricandit ad intentionem tri complexi non vero fortiy quatenus rubricandit ad intentionem orationis grammatice fortiy est totius de cuiy ratione habere partiy fortiy hoc est intenty in compositione suiy

Da oratio imperfecta ingenia dicit tota ordinata ad componendam perfectam go essi Plo ary oratio imperfecta est quid imperfectum sed forma imperfectionis ordinatur ad perfectum go essi

Ihs.

Ph⁹ nec ay⁹ ad ptm dicto anie[mal] nec imperfectu⁹ ⁊ intralinea ⁊ tetriy ⁊ ad ay⁹ ⁊ intralinea passy recipy. Dicendo quod tota albedo q⁹ est imperfect ⁊ intralinea passy per ordinat⁹ ad perfectu⁹; non aute⁹ q⁹ est imperfectu⁹ est tota linea ⁊ tetriy. Formaciones ⁊ animal⁹ imperfectu⁹; et tamen non ordinat⁹ ad comprendendu⁹ hominem q⁹ est animal perfectu⁹

Ad 2⁹. triy complexy fortit⁹ ut complexy est tota q⁹. Ph⁹ triy complexy fortit⁹ ut complexy, ita componit⁹ q⁹ non est pars q⁹ est. Ph⁹ ay⁹ ut complexy non est triy q⁹. Ph⁹ ay ut complexy dicat accidentia q⁹.

Ph⁹ nec ay⁹ ad ptm dicendo ay⁹ et nec contra ⁊ Deo determinabile complexy fortit⁹ ut complexy nec est pars nec tota, quia sic sola complexio ut dicat, quia a toto et parte precindit. Cas⁹ de⁹ pars componit⁹ a tali ⁊ a pulcritudine Brachio ut ly ay dicimy; et ideo nec tota complexio q⁹ quamcumq⁹ partem complexionis replicando, neque est triy, neque albedo, ymmo nec fortit⁹ ad quid abeq⁹ precindere. In presenti autem in quacumq⁹ de tota complexa, ut complexa replicatur, ⁊ de tota complexa ad tota complexa, et hoc modo dicimy q⁹ est fortit⁹ pars, quia pro tanto importat fortit⁹ quia ⁊ tri⁹ ⁊ albedo determinabile ⁊ complexa tot ⁊ ad partis rone

Ph⁹ 3⁹ quia que ⁊ albedo accidit homini stat bene q⁹ homo ⁊ ingenere, substantie et prout albedo ingenere accidentis, q⁹ quia que componit accidit tota bene bene q⁹ triy; pariter ut pars, et ut complexu ingenere tetriy. Ph⁹ contra: non minus opponat⁹ substantie ut accidenti, quia pars et tota; sed q⁹ quia albedo accidit homini potest homo quia est pulcritudine rone albedinis constitui ingenere accidentis; q⁹ pariter potent triy quia que est pars recte complexionis constitui ingenere tetriy

Ph⁹ contra ay⁹ et nec contra ad ciy ptm concessa A. et Ph⁹ nec contra. Determinatiy q⁹ quia albedo que replicat⁹ determinabile ut ingenere accidentis et ideo licet homo p⁹ ut subjecto sit substantia ut ay⁹; tamen albedinis ut ingenere accidentis; at esse complexum ut tale non est positum determinabile ingenere tetriy; ad abolo et precindit et ideo triy ⁹ complexy fortit⁹ ut complexa non est ingenere tetriy et consequenter ut

ay⁹ 39 - quid det⁹ quod triy complexa et indivisibiles

Ihs.

ARTVS: 3ª QVID ET QVOT sit.

SIT MODVS SCIENDI

Cto. P^o modus sciendi ri definit. oratio expe aliqua ig notu manifestativa. per oratio conuenit cu[m] ceteris orationibus et reliquis partibus orationis differt ab omnibus modus sciendi ex ui ignoti affert et ea vera debere manifestare ignotus hoc ipsum illud exprimendo. proquo

Nota P^o. q dignoscitur, q.d. p. modus sciendi manifestativus non ut ry omnino incognita sed aliquo modo cognita continet tamen et desiderium p. modum actus sciendi clare et distincte cognoscendi et tria ratio S. q. ea modus sciendi. est modus scientia adquirendi; sed scientia non adquiritur dare omnino incognita (ut iuxta Aristotelis. omnis doctrina omnisq; disciplina ex pre existente fit cognitione: go etc.

Notare. q.d. manifestare stat dupliciter. p. in q.pr. et exponendo ergo ad dicere signare, narrare, enunciare quo modo ydus dicit ducere de causis. in alio. ypo cognitione 2º propric proutistede accipitur quo modo dicit nd contenere cognitu p. conclus. p. alios clarius exprimere. quo notato. il

Cto. modus sciendi ad eo accipitur definiendo ipsum dilatare de argutione. accipitur compromissio modus sciendi non est modus sciendi passibus quo ebore manifestatur ignotus q.d. latebra ei lapis; sed quidquid latebuli recte ignorati, ubi. ueritatem nostri ull. proprietatis modo ac ped explicat. difficilio 2º diuersio, et q.d argutatio: go etc.

Pl. modo q.d proportio notat modus. modus sciendi dicitur qe oratio expe ignoti manifestativa. sed proprie accipitur go etc. Pl. B. ipsum expe ignotus manifestare et omni precepto hoc habeant; sed hoc ytalus; casi iuxta conuersio proprio falsa ignotus non manifestat. go etc. Pl. ita ipsum expe manifestare et ignotus illud ygnotatis, seu ad rem ignotam manifestandi sed ad rem ignotam quatenus manifestat ignotus pro. talia ignotus manifestaret, ac per conp. omnis: go etc.

Pl⁹ P. prius erat ad ea quæ in illa sententia dicebantur, quod accidentalia non varia
bant speciem substantiæ; quia accidens est ens; & ens ad omnes differentias
hoc habet; ad hoc enim ut aliquid contrahatur, quodcunque dicitur ens, omnes
differentias habet; quod est falsum.

Sed si prius manifestandum videtur, quæ manifestationes inter prædicta
& subiecta sint habendæ, quia manifestandum subiectum alicui
quando manifestatur alicui passioni: quod est Pl⁹ ante de omnibus, Aut potius ignorantia
quid sit genus, quia est genus; sed hoc nequid manifestari potest: quod est
P. Pl⁹ nam hoc manifestat p. definitionem divisionem, & argumentum: quod est

Nec valet
sicut ergo de omnibus est ignorantia, & hoc quia potest manifestari = Non valet
inquam genus ergo quando de aliquo quid de aliquo ignoratur, potest tale non
præsupponi cognita, sed cognitio acquiritur, sit prius omnibus; sed modo sic dictum
manifestatur quod quidquid prius cognitum cognoscitur non aliter manifestatur aliquid
de quolibet modo cognoscebat illi manifestatur incognitum & non ignoratur: quod est

Sed Simplicius
scientia utrique respectu talis utriusque; sed respectu talis est talis, non recta, sed
rudis in causa & falsa: quod est Pl⁹ non scientia aliqua modus scientiæ de quibus
quibus non verum: quod est

SOLVUNTUR ARGUTA

Ad 1ᵐ omnes bonæ definitiones debent convertibiles cum suo definito; sed definitio modi scientiæ non est
ignota Pl⁹ P. nullius scientiæ convertibilis cum superiori; sed definitio modi scientiæ est ignota ergo non
est scientia: quod est Pl⁹ P. definitio modi scientiæ est superior ad definitionem scientiæ; sed definitio
non cognoscitur est superior ad modum scientiæ: quod est P. Pl⁹ quia definitio non cognoscitur
non definit definiendi. Et ma. una est conclusa; definitio enim non cognoscitur non definit definiendi

Ad 2ᵐ dicendo Ad Pl⁹ intentionalis accepta capiendo Ad 2ᵐ intentionalis non Ad. ultimo distinctione
dico omnes ad probationem ultimæ: concedendum

Dicendo gd definitio modi recipiendi dupliciter accipi potest uno modo realiter et extrinsece, et sic definitio modi recipiendi est alterum modo formaliter, et 2o intentionaliter. Po modo non est inferior ad modum recipiendi, nec ad definitum ut subiectum nisi sumatur vt applicatum et recipiendo, 2o intentionaliter definitionis, quia nec est inferior ad modum recipiendi, nec ad definitionem ut subiectum. Po intentionaliter convertitur cum modo recipiendi: nam vna et eadem est ratio; omnis modus recipiendi est formaliter; et econtra valet: omnis ratio manifestativa ignoti est modus recipiendi. 2o vero modo non accipitur modus recipiendi nec ut impropriete; quando accidit dicitur gd sponte definitio debet convertitur cum definito intelligitur Po modo

Ad 2o. propriae manifestativum

notum. Pto ergo ignorantia quae est mortua dicitur habet talis proprietas, ut manifestativum ignoti; probatur. Ptione. ergo ad ptem. ergo ista manifestativum ignoti ignorantia, quae non est impropriete, quae est impropriete credo ergo propriete accipitur, et capi propria abstracte formaliter, et conc. Dicendo gd manifestativum ignoti habet duplicitate accipitur impropriete et propriete accipitur nec vocat nec vocando, ignorando et concretionando, i. manifestativum nullo modo cognita gd propriete et manifestative ignorata, nec cognita, nec ignota manifestare propriete et manifestative explicando facit se contrahere et abscondere praeter strictum ignotum. p. alio declarari et exponere extraendo praeter quam gd infra scietur concurrebat dicta; licetur tales pro: Po modo ignotum manifestat non tamen 2o modo

Do ad dat pro: quae propriete manifestativum ignoti

probatur. Pto. hae proprietas et animal rationale propriete et stricte sumpta manifestativum ignoti; probatur. Pto. manifestativum ignoti ratione alicuius gd ibi essentialis convenit; probatur. Pto. manifestativum ignoti tantum praedicati; ad praedicatum convenit essentialis proprii; probatur.

Rone vii Pti. ad ptem nec ergo deinceps ptem rationem

ergo ad deinceps ptem. ergo. Pto tantum praedicati ut praedicatum probatur. Pto, et praedicatum est multiplex condo vita. ergo. Pto. minutius et tue. contra. Dicendo gd hoc animal rationale quod est impraedicabile ergo tantum dicitur accipi potest uno modo formaliter et praedicabiliter et quo modo praecise dicit dicibile alio modo quatenus est definitio, quo modo dicit essentialiter manifestare essentialia hominis. Po modo, ideo convenit essentialiter proprii; sic autem signum non manifestat; exemplum huius 2o modo, quo modo signum manifestat potest accidere ut malum conveniat proprii; unde talis pro. non tenet tue. sui, sed per accidens signum manifestat

Alg. Alg. Alg.

Alc 3.° dat. aliqua propositio que manifestat ignotu. go ff. Plo ary prony. exponenty exa manifestant prout exponibile, que antea erat omnino cognita; go ff. Plo ary appe pro: exponibile tanto homo est risibile exponibile; go tanto homo est risibile; go ff.

Rone ary. ad ptam: dicitur ary. ut prony. cum ar. ory., ut argutio ary cum assumere de cetera existendo ary ex ne conclu. Paly enim prony. exponenty cassum reducitur cum argutio, quatenus modo ablativo manifestant exponibile nas ab exponenty. dexponibile est pertinens. conclu: unde nunquam pro: ex vi proprii artificij et forme ignotu manifestat, cum ejus propria forma positiva solubilis tabiecta, po lestenon aliqua ratio revera exprio, et solubile includere, go. modo dicendi impugnat

Alc 4.° si propositio non est modus existendi; maxime quia non potest non existere predicatu de subjecto; sed hoc vel est manifestare, vel est hoc ignotu manifestari: go ff: Plo B: diurno sedet habet totum cum partibus distribuere; sed hoc vel est manifestare ignotu, vel non hoc ignotu manifestari; go est

Rone B: ad ptam: concessa ma; ione conclu. Unde quia hoc idem go diurno totum, cum partibus distribuat assen ny notiory, solicet partibus, ignotu totum notiory, et hoc ejus proprij artificij et forme: pro: ad nunquam do predicatu de subjecto ny non assent notiory ejus proprij artificij et forme. Sed tria quia diurno non est subsistatu subjecta non enim dat diurno sala sicuti nec detrahit et argutio ejus proprij artificij et forme quod nec dat nec tollit forme.

Alc 5.° si pro: non est modus existendi; sed hec ratio est nec cum B: argutio est modus existendi; sed hoc non obstante dat argutio sala: go licet ff.

Rone B: ad ptam: dico B: dat argutio sala ex parte materie subjecte accidentis et parte forme et artificialis B: concessa, quia licet argutio ex parte materie subjecte non dat sala ex parte forme; tollit tamen, et ejus proprij artificij et forme omnino est solubilis subjecta; sicenon omnis argutio in subsistentie convertibile manifestat, manifestat enim go. ignotu ignotu ut vere, cum est conclu. Modus, go. grande licet obscurum et sibi sala, ex quo patet omnem veritatis propositionis esse unius, ut patet in hac argutione: omne homo est animal; sed Socrates est homo

go ff.

Obiit Petrus ut supra. Confutatus sic tabulate in syllogismo dato proximo ab oppositum Propositio nulla ex his propositionibus est syllogistica ad ipsum de cuius conclusione

Probatur

assignatur argumentum quod argumentum non manifestat syllogismum nisi ex his quinque constat, ad horum propositionum et dispositionum syllogistica quae non habeantur in aliquo argumento dispositionem modo effigiem. Sola haec quod ruscelli non sunt modi syllogismi apti ad inferendum, quia modi ex contingentibus non sunt syllogismi quod non inest actui est actui subducere copiam nullo effectu unum de alio inferendo: quod autem hoc sit argumentum patet, et quia ad istam conclusionem pertinet quod sequitur hoc est definitio

CARTVS 3us QVID ET QVOTVplex SIT DEFINITIO

Est definitio sic definita: modus syllogismi ex puris contingentibus: primus modus syllogismi constat genere communi et differentia et ratione: et pertinet ad partialem et abilis scientiae et excludit definitio nominis quae non est explicatio rei, ad tres ultimas et significatum quod est quae est assignatio declarans alicuius: unde propositio est finis definitio

Assignatur pro:

bata definitionis Pa est quod constet genere et differentia, definitio enim debet constare ex his quae constant rei: quia nullum rei unum constat de pluribus quae non sunt ad genus aliqua talia habita differentia quae constituunt differentia Qa est quod est declaratio modi simplicis: definitio enim est quae est significatio definiti, omnis autem explicatio est declaratio explicata: ergo quae non est declaratio non potest significare definitionem ea quod falsum est quae est obscura, definitio 3a est quod non est redundans nec diminuta, haec quod dicta adequate est definitio, quae nec excedat illud nec abilio excedat: unde haec est mala definitio homo est: animal rationale albedo, quia haec albedo super fluit: tollitur haec etiam est mala animal bipes quia si bipes non explicat rationale quae tamen non est propria differentia definitio definitur cum ipsa debet convertibili cum definito, hoc est quod ad definitionem addit definitum, et haec Da est bona Contra Oa: est homo: quod est animal rationale: est animal rationale quod est homo

Pro resolutione 2ª partis scienda est quod dubium est vtrum scibile essentiale, degressiua est accidentale, et causale essentiale et quidditatiue per partes essentiales Bz animal rationale degressiua quia data p. propria accidentia Bz animal risibile: unde negatur qd definitio regulata p. accidentia conformanda necessario abuisse scibile definitio, cui sic distincte et scibili proprie non expletur. Causale vt quidditatiue per causas essentiales Bz homo vel quia generatur ab homine.

Subdivisa definitione

tralis in physicam et metaphysicam physica est quedam pars essentialis physica Bz materia pa vltima est ex qua definitum homo componitur ex corpore et anima. vnde physica est quedam pars essentialis quedam physica Bz quia essentialis quedam physica. quales sunt genus et differentia Bz homo est corpus animatum rationale et subdivisa definitio essentialis in definitionem quidditatiuam simplicem et definitionem declaratiuam predicamentalem: quidditatiua est illa que constat ex genere proximo et vltima differentia Bz animal rationale quidditatiue Bz per accidentia tantum per aliqua alicuius quae est extra essentiam definiti, et ex definitis albedinis carnis et congregationis eius.

Definitus qd est terminatio definitionis: id cuius essentiam definitio declarat. et duplex proximum et remotum. proximum est qd predicatur de, et immediate definitis vnde definitus qd immediate et naturae alterius definitis, ut definitus homo definitus proximum est homo alia vero remota vt Petrus et Paulus etc.

Vtrum quidditatiue definitus vna regulariter. conditiones. pro qd vtrum diuersa, vel non, praecedens constat phonis essentijs adequatis: unde omnia definitiua regulata definitionis requisita debet esse vniuersalia, quia singularia contingentia; determinans autem quidditatiua principia ex quibus generatio procedunt debent esse certa et necessaria. Item est quod duplex requisitum definitionis debet constare genere et differentia, unde Deus, et repraesentans genus essentiale praedicamentale regulata definitionis, licet possint explicari per vna hic et alias equiuocatione communiter, et quodlibet proprium proprium generaliter sicut differentia.

SOLVVNT ARGVTA

Ad. P.° definitio definitionis conuenit alijs addefinito: go vlt. Pl.e any. diuiio est modus soiendi cuius quantus rei. go vlt. Pl.e any diuisio est modus soiendi cuiuscuius partes quantales rei; sed partes essentiales alicuius rei ipsa metes sentia rei: go vlt. Pl.e tre. any. ad pbm. nego any. ad ciuis pbm. dego. A. diuidendo cōdo. A. componendo tre. A. et dego. B. partes quantiales ut unite sunt ens. condo. B. ut diuisa ne. Bad contra.; quia diuisio non applicat partes essentiales relationis non; sed ut diuisa

Ad. 2.° definitionem quod definiri: go vlt. Pl.e any. definitio definiret. per se ipsa definiret; sed hoc est falsa: go vlt. Pl.e Ari definitio est definiri ret. definiret. per definitionem; sed diuisio est definitio: go vlt. Pl.e tre any. ad pbm tre. A. ad ciuis pbm. dego. A. per definitionem in communi ceu signata sumpta tre. A. in particulari seu in actu exercito sumpta contra A. et dego B. similit. et tre contra.; Solus enim ego qui definitio ne in communi ceu signata sumpta definiri per definitionem in particulari seu exercite sumpta go minime applicat

Ad. go. ad Ari definitio definitionis definiri per se ipsa. Pl.e conia. omnia partia lia definiuntur per definitionem in communi; sed definitio definitionis est aliquid particulare sub definitione in communi sumpta quod ultimo go vlt.

Pl.e dego. any. tam quod definitus forte ultimate dicta tre. contra. mate remota et mediata condo. contra ad alia pbm. dego. si definiuntur tam quod definitus mate. et remota condo. A. forte immediate et proxime tre. A. et dego ad B. dego contra ultimo et tre contra. Ingenio nulla apparet repugnantia, et patet ex oratione de ipsa, ut pote particulare oratione definitio tam quod definitus immediate remota et proxima et ens rei dicta

Ad 3.° dat. definitio mixta: go vlt. Pl.e any. hec definitio animal rationale est definitio mixta: go vlt. Pl.e any. definitio constans ex una parte essentiali et una accidentali est definitio mixta: go vlt. Pl.e tre any. ad pbm tre any. ad alia pbm tre iterum any. Italy enim definitio accidentalis hoc ipso enim quod in alia definitione data aliqua pars accidentalis talis definitio est accidentalis quia ex accidentalis est de genere mali quod contingit ex quo quod quidlibet bonum ens in integra causatur &c Vel dic quod hoc ipso quod definitio accidentalis definitio est accidentalis quia differentia est formaliter definitionis

Et dic q̄ ens denominatiue a forma proueniat et forma dehominicij differentia et omnib⁹ ens metal. et dare q̄ omne mixtū debeat dari distinctiū contrary op mixtū differentia, q̄ cū sit impossibile cū ultime differentie sint omnino simplices et ut luce Clarius inde est q̄ differentia q̄ sit duplex

ARTVS. 4⁹ QVIDE T QVOTVPLEX

sit diuisio ens

Ens diuisio sic enodat⁹ modus sciendi totū in suas partes distributiuas: hec pro: pro prima parte sufficiant pro secunda diuidit⁹ diuisio in diuisiuū nouē et diuisione per accidens. Diuisio per se est q̄ distribuit totū in partes q̄ per se contrariant. scilꝫ diuisio vel in diuisio. ℔. quando diuidit⁹ animal in ronatū et irronatū. Diuisio per accidens est q̄ distribuit totū in partes q̄ accidentaliter contrariant dicit ℔. quando animal est aliud albū aliud nigrū. q̄ diuisio per accidens est triplex alia est subiecti in accidentia et animal aliud albū aliud nigrū. alia accidentis in subiecta ℔. albū aliud nix aliud lana alia tandē accidentis in accidentia ℔. quando albū diuidit⁹ in dulce et amarū ℸ

Diuisa per se duas etiā alia est diuisio in integralis q̄ totū in suas partes integrales distribuit ℔ hominis alię partes sunt manꝰ pes caput alia est potestatiua q̄ totū in suas potentias distribuit ℔ hominis alię potentie sunt sensitiua. vegetatiua. alia tandē est essentialis, q̄ totū in suas partes essentiales distribuit et hec est duplex fisica et metaphisica fisica est q̄ dat⁹ per partes essentiales fisicas. alia metaphisica est illa q̄ dat⁹ per partes essentiales metaphisicas et hec est duplex alia actualis ex pōtentialis altera actualis est q̄ dat⁹ per partes actu existentes ℔. hominis alius predicatus est animal alius ronale. potentialis est q̄ dat⁹ per partes futuras. et proles hominis et hec est duplex alia est omnoca alia nonvoca aloga pa. et in qua nec vtra diuidenda equalis pars vtra pars diuidenda ℔. q̄ando diuidit⁹ hominem Petrum et Paulum 2a est in qua inferiora in equalis partis partē diuidit ℔. diuisio entis in substantiā et accidens omnoca tandē est generis in species qualis diuidit animal in leone et hominem. alia generis in differentias. vt diuidoanimal in ronatū et irronatū. alia denum generis in individua vt diuido hominem in Petrum et Paulum

M.C.D. 2022

Tres conditiones clementarigrani proponadicuione 2a est gd. negatiua membra dividentia intrinseca diuidunt, idest gd. quodlibet horum ad minus participat gradu diuino: unde huiusmodi animal diuidens animal diuisibile: aliud vonale gradu exercibile tantus ex extendit gradu animal 2a est gd. membra dividentia constituta simul sumpta adequent totum diuisum, seu gd. vides est gd. nihil ambobus subtracto subtracto gd. manent pauca, sub aliquo existentia membris diuidentibus 3a. est gd membra dividentia diuisibilia et corporalia 2di roney. fortes &c

Ex quibus infertur 1o. ad totum diuisum, ad totum diuisum, ibet 2a que bona consequentia affirmatiue gradu negatiue bz, est animal: go. vonale: ergo irrationale: ergo irrationale: go est animal et negatiue thus valet ed. 2o. a diuisione cui negatione omnis partis fit totum membris ut totum. Et proportione omnis partis que refert totum est bona consequentia bz. est animal: ergo non vonale: go irrationale 3o. a quo ibet membro diuisibili ad diuisum bz. est vonale: go animal non habens rationem negatiue, nomen non valet: go vonale: go nonest animal 4o. a diuiso ad quodlibet membra diuidens negatiue valet bz. non est animal: go non vonale: 5o. quando membra sunt opposita oppositione omnis mensure ad negationem alterius valet consequentia: bz. est vonale: gg. non irrationale.

SOLVVNTVR ARGVTA.

Ad 1m. Dicendum est quando homo in animal et vonale: animal est membrum dividens; sed animal excedit hominem: go. Ad 1m. Pl. B. conuenit illi animali: go. Ad 1m. concedo A. et dego. Ad tertium ad tertium de vonale concedo B. et dego. homini metaphysica est vonale: et contra. ad alia patet dego. diuisibile et negatiue contra. Dicendo gd. animal duplicitur considerari potest. 1o. ut gd. ad tertium potentiale et hoc modo excedit hominem; sed tamen ne non est membrum illius diuidentis. alio modo ut est actu metaphysica homini et hoc modo rationale, quo modo homo non excedit; sed est illorum ens.

Ad 2m. animal recte diuidit in vonale et irrationale; sed irrationale est negatiue ad animal: go. Pl. B. lapis conuenit cum irrationali; sed non conuenit cum animali: go. hoc patet quia lapis est irrationalis.

Pl. ne. B. ad primum dego. A. conuenit cum irrationali negatiue, ad secundo A. positiue ne. A. et data B. ne. contra. ad alia patet dego ad tertium conuenit cum irrationali negatiue, ad quartum ego. positiue nego antecedens et nego consequentiam.

Dicendo ydirationale differt. contra vnam potest fieri negatiue etiam istas negationes quandoq; dicit. 2o. primo quando altera predictarum negationum importat formam positiue determinate entitatis aduerbialis alterius ab ipsa posito ironali. 1o. modo uerum est. lapis nullo modo continet, et proutitur non diuidit animal. posito asino 2o. modo falso lapis minime contrahit: unde cum ista hoc modo sumpta diuidat animal, nullus negans ea dicit non est hypothesis.

Ad 1m. animal diuidit in ironale uel ironale;

sed est falsa dicere ironale est animal: go. falsa est ista. ad. 2m. ironale ut differentia a et animal ut genus; sed genus non predicat de differentijs: go. ad. 3m. quando animal diuidit in ironale uel ironale, uidelicet in animal, hoc est animal in ironale et irrationale, et hoc modo ista diuisio est ad intentionem. quia nullo modo animal ironale est animal. Ubi nota. gd genus ut animal non diuidit, nec diuidere nititur, sed potius differentias in species. gd uerificat. ipsa diuisione animalis in ratione assignata.

Ad tertium dicunt

istas predicari de inuicem by quando diuinus ut hoc pronomen. ego. uel hoc. ad. accidentalis, quando autem est diuisio inter partes integrales uel potestatiuas non potest predicari de inuicem, sed integrales aliquid participant de toto non per predicationem. sed per dependentiam ad illud. Dicunt ad. Magistrum Sancti Thome. quod questio secunda de propositione dicitur ydemptice. quia est integralis propositio

QVESTIO 2a. D. PRONE.

ARTVS. 1o. QVID TOTVPLEX sit propositio.

Circa primum ostendit differentiam: oratio perfecta enuntiatiua omnis dicitur oratio enim potest loco generis, per hoc enim conuenit cum istis oratione by. perfecta by. cum aliquibus. etc. et per istam partem ibi differt, quia aliquis non enuntiat, sed interrogat uel dubitat

Ad primum videndum. de isto communi dictionis quia scripsi vsque ad. A. D. quod tripliciter proponere et hoc ut explicare dicit. go. sic oratio in qua est uerum uel falsum est oratio uerum est. ista est falsa. ergo. quia dictum est. quod enuntiatiua est illa in qua est uerum uel falsum. quod est accidentale. quia potest fieri quod non. est optima. hoc modo oratio habet genus. et istam particulam differentiam.

M.C.D. 2022

Pro cuius intellectu nota primo ignorare uerum esse falsum nomen est cognitionem recipiendo uel narrando, unum dicitur propriam ad alterum uel dicendo ignorare uerum esse falsum dupliciter accipitur uel ignorat uerum esse falsum ignoratur quo ipsum uerum habet ignorari uerum esse et ignorare uerum quod est, ii uerum non esse quo nomen uel propositionem habet uerum non esse quo per modum iudicii abnegantis ueritatem ignorare

Nota 2° quod ignorare uerum est ignorare falsum quo modo quocumque S. homo est rationalis ignorare falsum est ignorare hoc est non S. homo est lapis Petrus est albus. Nota tertia quod ueritas et falsitas reperiuntur in propositione tanquam in subiecto hoc est quod uere uel falso profert quia ignorantia ueritatis uel falsitatis quae in obiecto consistit. Nota tertio quod ueritas obiecta consistit in adaequatione rei cum intellectu, uel in adaequatione intellectus cum re, quae consistit in hoc quod res ita habet aut non habet quale uel quam intellectus concipit quale uel quam res ipsum esse existit.

Pro 2a parte resolutionis nota quod impossibile est aliquid materiam esse quin sit formabile quia constituit quantitas aqua unicuique uel particularis nominati quantitas tantidem aquae dicit unum falsum et plura dicit falsa pro eo quod partes substantiae in eadem specie inspecticae seu compositae. Nota est quod consistat in simplici subiecto: copula ad praedicatum. S. homo albus inspectiue uere compositae quae constat ex duabus propositionibus earum tamquam ex principalibus partibus existentibus aliquam unionem uel unitatem ad disiunctiue S. Petrus disputat et Ioannes ambulat. Petrus dicitur pro impossibile contingente ad impossibile. Necessaria est: oratio perfecta enuntiativa quae alicui esse minime non potest: S. homo est albus. Contingens est: oratio per se perfecta enuntiativa quae alicui esse minime potest: S. Petrus est albus. Impossibilis est oratio perfecta enuntiativa quae nequaquam esse omnimodo esse potest S. Petrus est lapis. Ex quibus colligitur 2° quod propositionum materia impossibilis uel est negativa est impossibilis S. homo est irrationalis, eadem quae ad materiam impossibilis uel est negativa uel est impossibilis S. homo non est lapis, ideo quod materia contingens semper maneat contingens. Dicitur ultra secundam partem in principio ad accidens ubi. Adiacentis. Adiacentis est cuius praedicatum distinctum sit to. S. Petrus legit ubi in to. legit est distinctum praedicatum scilicet allegans talis enim pro eodem habetur ac si Petrus est legens. Adiacentis est in qua praedicatum est copulatum. S. Petrus est homo

Diuidit ergo in redemptum et sortē. Petri ergo ipsa predicatū sortit ablatiuo bꝫ. homo est animal. Dempsto ergo ipsa predicatū est animo i. de Socrate sortē. bꝫ. Petrus est Petrus Q.º diuidit copulatiue formeinabsolutum et negatiuum. Affirmatiua est cuius uerbū affirmat de subdito: bꝫ homo est animal negatiua est cuius uerbū negat de subdito. bꝫ. homo est nō lapis. diuidit uero in modales et dicitur modalis est: cuius copula affigit aliquo exhis modis contingenti. impossibili. necessario. contingenti. bꝫ. Petrus contingenter est albus. dicitur ergo predicti modi sunt. bꝫ Petrus est albus.

3.º diuidit rōne. quia constat ex uniuersali et particulari. indefinita et singulari. uniuersalis est cuius subiectum est trū communis signo uniuersali affecti. signum uniuersale est. qd facit accipi tres communes pro omnibus subiectis. ut omnis homo. nullus homo. quilibet est. bꝫ. omnis homo est animal. Pro: particularis est cuius subiectum est trū communis signo particulari affecti. signum autē particulare est qd facit accipi tres communes pro aliquo subiecto contento. ut sunt aliquis quis nā. et. non designando quis dixit bꝫ. aliquis homo est albus. indefinita est cuius subiectum est trū communis nullo signo affecti. que pro: ista est in materia suppositoria. equipollet uniuersali bꝫ. hec pro. homo est animal equipollet huic communi. homo est animal. indefinita est in materia contingentis equipollet particulari: bꝫ. homo est albus equipollet. hec alicui homo est albus. singularis est cuius subiectum est trū. singularis bꝫ: Petrus est homo

Diuidit ultimo rōne. qualitatis in uerā et falsā bꝫ. est. que enunciat id quod est in re bꝫ. Petrus non est lapis. falsa est. que enunciat rē aliter se habentem bꝫ. Petrus est lapis.

SOLVVNT ARGVTA.

Ad. dati nitro nego quid nisi dari per opposita, cōcedit nitro omnia a nobis data. nisi proponatur: homo est. Ad. dico. A. nego quid nisi per oppositū diuidi. unchim nego A. equipollet mercedi iuncta cū re sorti. A. et dicitur. B. et re. contra. Dicendo. qd hunc dati nitro nisi per opposita cumulatum quando nisi per oppositā ultimam. coniunctā rei unā essentiā. et hoc modo sustinemus dati nitro nisi non posse nisi per oppositū quia quantū aut aliquid aliud rei nego quid constare ex oppositis coniunctis

Hanc autē definitio tradit. per oppositā disiunctiue quando non tradit. per alterū ordinē aeq-
cappacitate ad oppositā, ꝛ̄ immediate effertur ne quis ex alterius oppositorū ethic pacto
fateatur definitionē non propriē dari per oppositā, quia alias non traderet per oppositā aut priuationē
aliquā determinatā, et certā, ꝛ̄ ea qua destructa manent potētia et opposita, et consequēter ꝛ̄
non maneret definita. ✠ Tandemum rez definiri per oppositā disiunctim quando immē
diate definit. per cappacitatē indifferentē ad oppositā et hoc pacto bene Porph. definiui. im.
per oppositā. scilicet per cappacitatē ad uerū uel falsū quia licet ens uerum uel falsum nusquā ex-
istat ens tamen determinatū cappacitas terminandi ens ad uerum uel falsum et ens
determinatum. patet: unde quando definit. pro: orthogonio ens est uerum uel falsum intelli-
gendum est disiunctim hoc est ingnia est cappacitas ad uerum uel tantum, quæ quidē cap-
pacitas ad uerum uel falsum, est ita aliquid determinatum existimare et determinatiue ꝑ
tamen aliquid determinatum intrinsece et subiectiue qđ minime implicat. nec aut
complicat aliquidem ens reale intrinsece et subiectiue: et aliquid ens rom. extrinsece
et determinatiue ut patet in logica

Dā. animal neq̄ id est uel. ad uel disiunctim per se ratione
rationale: gone: ut Rē. cordo alij ut ne contra ✠ Et disparitas est quia in animali cap-
pacitas ad rōnate uel irrationale nec est ens in actu nec potentia aliqua ꝛ̄ recta accidens rom. corpo-
reum animal ad differentias, et ens rez non propriē est determini per accidens communiter dicimus ꝑ
accidens proprietatē aut patronē determinatā, ideo neq̄ id est determini animal per rationale
uel irrationale qđ est determini per illa disiunctim: ad uerū cappacitas ad uerum uel falsum ut puta
determinata primo: et deo per accidens cappacitatē ꝛ̄ aliquid est per uerum uel falsum disiunc-
tim patet pro: determini vel

Dā aliquadē pro: ḡs neq̄ id est uel per uerum uel falsum: gone Rē. ꝓpri-
hoc pro: nempe homo est animal non est cappax salutatij: gone Rē tra alij ad patrem dico alij:
rōnē: forme ergo alij rōne: materie accidē: alij et rōne contra: omnium rōnē forme
que corrupti in omnibus ens unū dealio est cappax salutatij, licet alias rōne: existentiatiue
rone: mutue aliqua perfectus nisi ens ideo uerū ens ✠ Rē ultimo dat pro: qui nec ignorat nec
nec talia: gone Rē alij: hic pro: de scipio: loquor ego uel tu tales ego pulsa deo et uera ijo: et dormit
ignorat: uere nec talia: gone Rē: B. capernaum: gō tales pro: nō talia nunquā ens
rum cappacitas capernaū animi gō: et talia donde negue ignorat: nō talia quia ignorat vere nō talia

gone
Rē

Ihs.

Rñs. nego arg. ad ꝓbationē. A. tales omnipotēs, et alię omnis nō sunt propriē pronę, cū aparentię et ficmine teneāt, quia ꝓ. negatiō dę ipsa loquī et dicere, subiūdęque negue ęst enuntiatio suscipere, recusant omnino alię complex. potest quę complexū ipsum, quia nullū complex. reflexibile ꝓpriū recipiūt, cū id cognoscendū complexū negationē alię complex qui vo calcitrę xęy: Ja nulla ꝓ. potest quę ꝓpriū enuntiatiū, cū id dęipsa aliquid enuntiabile ab ęst negatiua ꝓ. ꝓpriū. quasi reflexibile

Da. licet alię ꝓ. non possit de ipsa enuntiare immediate bene tamen mediante cōe. communi aparentię, licet licet complex nō possit de ipsa intelligere immediate bene tamen mediante cōe. communi complex. cuius dę intingere valet ig. licet hoc nomen ne ꝓ. Ego ad falsa bene tamen hucusque ꝓ. est falsa Modę ne deny cuius gd. inter ꝓ. quasi tres ne subiecte et ꝓpriū nullę. omnis ꝓ. et falsa bene ne nec nulla ꝓ. est vera nec falsa: ne falsa: quia vera quia aliquę enuntiat omnęque falsę: ne vera quia falsa quia ex falso omnę sequitur quodlibet. ne vera quia omnis ꝓ. ne ꝓpriū ex falsis et falsa

Rñs. deny. ne enuntiatiuo de ipsa non enuntiat apparitiua ideo sic arcuide cōdō. deny. ne enuntiat negatiua Nec obstat Da. hoc dicitur nisi cumpta de complexa quę dicitur: eade ratione teneāt. ecce dicto arte ecce tibi dico. et alię deny. bene tamen ne ꝓ. et ne ipsa non excludat cōdō. conce. ne ipsa indeade et bene. complexū. ne enuntiatiua ꝓpria includat nonnulla ꝓ. nec falsa ꝓ. nec de alia apparente et nomine teneāt quia negatiō nihil. ex veritate dicere aliquid Da. de vera ne ipsa gd. inde ne ipsa negatiua ꝓpria dicat falsa: unde ne iudicat inoportune de alio tale ꝓpriū. nempe: omnis ꝓ. est falsa quę aliqua negatiō ne ipsa ipsa inde dere aliquid dubito. Da. de vera ne nulla dicitur aliqua ꝓ. sic licet omnipotens est falsa: ubi quia ꝓp. nonnulla falsa illa scilicet quę non enuntiat et de ne ipsa inde ne quidē ne non construct nisi falsa ꝓpria. Da. falsa apparente enuntiat aliquid de enuntiabili ab ipsa enuntiatiua

ARTVS 2. D PROPRE tabb

TRIANTRA PRONEM

Proprietas 3ti q̃ est proprio ne explicat: accepto tripro aliquo de quo verificat hic accepto tri. ponit locu generis, quia ideo conuenit cui significatione quę ista est accepti. proaliquo. si de quo verificato ponit locu differentie quia assignato non petit quod ista verificet de alio proquo accipiet. Ubi nota non est cuiq̃ verificari proprietatem aliquam verificatę ytas. nec adq̃ requiritur q̃ proprio manifestet se ficut ytas ingreditur securitatem uero requiritur existere significatum tri. protempore & post copulę indicato.

Diuidit. 3us proprio in materiale et formale. materiale est: accepto termino pro ipso non uero pro quo significato. Verbi gratia homo est dictio. Superius formale est accepto tri. pro quo significato non uero pro ipsa &c. homo est animal

Subdit

dit 3us proprio formale in propriu et improprium. propriu est: accepto tri. pro eo quod proxime significat &c. leo significat improprie est: accepto tri. pro quo significato. Synonymie et metaphorico, quod significat nomen alicuius proprietatis &c. in hac propone: dicit leo de tribu Iuda &c.

Rursus diuidit proprio formale in simplex et personale. Superius simplex est: accepto tri. pro quo significato in communi pressius non acute pro individuo &c. in hac propone: homo est species. Personale est: accepto tri. pro quo significato non solum in communi sed etiam in particulari &c. homo alba tur uel. Cognoscere uel. ponere est explicite. quando nequit fieri descensus ad particularia et supponere per se uel per se quando potest fieri descensus.

Rursus diuidit proprio in distributiuum et determinatiuum. distributiuum est accepto tri. communi significato ad uarios actus &c. omnis homo est albus. Determinatiuum est accepto tri. communi significato ad certos actus aut signo ad particulares actus &c. omnis homo currit. aliquis homo currit. singulis. proprietatibus. Si homo determinate supponit pro omnibus currentibus &c.

[illegible] diuidi: in contrarietas sit disiunctiua copulata est: accipiatur pro uno signato et sic est uera &c. omne ens aptum dari Deo est disiunctiua disiunctiua est accipiatur pro suis signatis. Vnde ad hoc q̃ requiritur ad uerum aduidendum. Si oculus cupiunt disiungendum. Ad primum ergo dicendum q̃ uerum sit propositioni distributiue ad determinatam non dyctruit consequentia, aliter contra: de omni non quod homo &c. Ad secundum dicendum q̃ propositiones aptotas et propriae formationis sit explicatiue et perphrastice sicut dicit N. P.

Ampliatio q̃ est de proprietate tri: sic definit: existentis tri: a Boa. ad A. suppositione. Restringere est uerum q̃ est de proprietate tri: sic definit: coartatio A. ad B. appositione. Obiicitur q̃ hunc tri: ampliat: quando propositio accipit hanc aam uel ingit: quando propositio recipit &c. in hac propone: homo dyctum est si homo ampliat: mirabile homo dicitur disputat si homo restringit: quia impropriatur accipit q̃ uadit in 2m.

Alia est quaestio quae sic explicat: applicatio signati: sortis: omne tri: ad signatum sortis: alterius &c. in hac propone: Omne tri: magnum sortis. Obi: si magnum applicat̃ impraedicatum: quia applicatur ad signatum sortis: impraedicatum q̃ est praedicatum: dicendum ad rationem illi concedere non debet: quia sophisma &c.

Alia proprietas est in propone: de sensu signari quae sit alienatio: quae est distractio tri: a propria ad impropriam significationem &c. in hac propone: homo est species si homo alienat: quia non gaudet propria significatione. 2m: determinatio quae est distractio tri: ad talia ad partialem significationem &c. Et sic est de alijs quibusdam.

3m: est remotio et recuperatae distractionis tri: ita est propone: alterius tri: ibi significantis non possit supponere &c. in hac propone: homo irrationalis nullus disputat: haec est vocat: explicatio in tris:

Obi: nota q̃ est dat: implicantia in tris tri: impugnantes debent dari apparte cuiusdem termini: unde in hac propone: homo est irrationalis non datur implicantia in termini &c. est

ARTVS 3ª QVIDET QVOTVPEX SIT OPOSITIO

Egimy fuyra de propriet ab3 tri intra primi: restat ga vt de ipsiy proniy. prgnic subibry
nunc a gamny gcc tripliciter communit assignari debent licet opp̃itio equipollentia transcurto
progenic

Cto. 2º oppositio ne endak affirmatiue et negatiue eiusdē de eodē vel clamy repugnāt
tradūarit proniū eiusdē subiecti et predicati gcaliter una cst affirmatiua et alia negativa
quedelibrtby sunt optime. malio 2º si affirmatio et negatio ut gonny pertinent
conuenit oppositio cū amnibz affirmatiuibz et negationibz. alia particulare dcc opti=
nent differentie quia aperibilitatis recernit. etiā secundo si repugnantia et repug=
nay quia peribilis conuenit oppositio cū alijs repugnantij alia aut primo 3º propriet nonū
oppositio 3.E. Petruy est justus Petruy est musicus Joanny est alb. Joanny est niger cetere
particule cū differentia quia aperibilis a mercatis alijs repugnantibz quia.

Exquibz sequitur ad
veras oppositiones dialecticas requiri 1º. qd subiectū et predicatū sit de inesse intraque pronū
in nomine etiā re significata defectu primi iste non opponunt homo est albus homo non est
albedo nec iste Marcus erat Tullius nonorat. et defectu 2i. iste Canis latrat Canis non latrat
licet 2ª hab̃ oppositio preterendi etiā 2ª pronominis 2º. requiritur quod in una copula primi
potby absentis etiā alia negetur defectu cuius iste non opponunt Petruy qui disputat Petruy
qui disputat loquit. 3º requirit qd in utraque propria eadē significata et ad eundē tpus unde
iste non opponunt Joanny scribit Joanny non scribit bene 4º defectu 2odo modo opponunt
nā in utraque pronū unde iste non opponunt omny Apostoli Xpi sunt duodecim. isti
qui Apostoli non sunt duodecim quia non omny. ponit collectiue etiam de distributiue

Petruy
requirit qd accidentia idē tempy in quo defectu 4i. iste non opponunt Petruy legit
Petruy non legit. et defectu 4i. iste. Petruy legit non Petruy non legit in alia hora. 5º requirit
qd oppositio modo ponunt amplient restringent et alio modo

Do. 2a oppositio est 3 scilicet contradictoria 2e oria et subcontraria Dicit quod quelibet oppositionum ejus vel ejus modo qui transgrediendo ejus deficit; addit quod tres 1e oppo. Pris omnis atramentum atramentum cinyde deficit de cad est ignescibilitate vel ignescibilitate vel in cadaveritate vel in sola salubritate; sed dicit Do modo et contradictoria ego 3a conclusio et 3a subcontraria ego est.

Pro cujus ista 3a oppositio dicit repugnantia ex parte qualitatis et ex parte quantitatis ego vero ego dicit 3a oppositio 2di repugnantia ex parte qualitatis dicit oppositio de lege et 2di repugnantia ex parte quantitatis dicit oppositio de lege modo unde Cadingue libet oppositione exhibitis enumeratis in dicta regula non dicta ex parte quantitatis, sed dicta ex parte qualitatis repugnantia unde est 3a modo quelibet oppositione ex enumeratis duarum de dicenda de tribus

Oppositio contradictoria de lege sic determinata repugnantia duarum proni ejusdem subti et predicati cinyde et subtilitate pugnantium 3s Petrus est albus Petrus non est albus. Contraria est repugnantia duarum pronum cinyde subti et predicati in scilicet entitate et non in salubritate pugnantium 3s omnis homo disputat. Petrus non disputat Subcontraria est repugnantia duarum pronum eiusdem subti et predicati una negativa alia affirmativa in salubritate pugnantium 3s homo est albus: homo non est albus

Oppositio contradictoria de lege modo sic determinata repugnantia duarum pronum ejusdem subti et predicati una affirmativa alia negativa una universalis alia particularis 3s omnis homo est albus aliquis homo non est albus. Dria est repugnantia duarum pronum cinyde subti et predicati una affirmativa alia negativa ambe universales in entitate et non in salubritate pugnantium 3s omnis homo est albus nullus homo est albus. Subcontraria est repugnantia duarum pronum quarum una affirmativa alia negativa ambe particulares in salubritate pugnantia 3s aliquis homo est albus aliquis homo non est albus

Quibus oppositionibus aliud communiter addunt doctores quod subalterna vocant igne est repugnantia duarum pronum cinyde subti et predicati una universalis et alia particularis ambe affirmative et ambe negative in scilicet quantitate pugnantium 3s omnis homo est animal aliquis homo est animal, hec tamen propria et strictior non est oppositio cum in illa possit nihil omnino repugnare quia oppositio appellari debet ratione materie negatio pertinebit omnino repugnare quia oppositio appellari debet ratione materie habenti diversa quantitate generalissima et particulata habeatis notitiam de tribus quibusdam figura

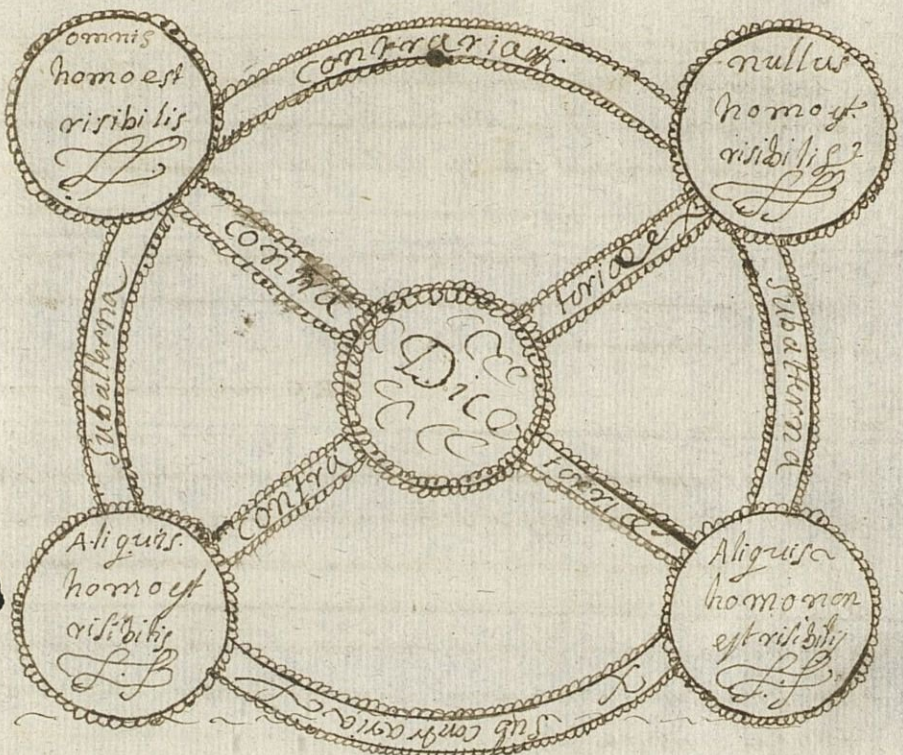

Et dictis colligy gd lex contradictoriarū sit gd pugnent in veritate et falsitate. unde nec utraque potest esse vera nec falsa quia utraque est vera in alio tempore et nunquam utraque est falsa quia nunquam nec unquam. sed hoc non obstante dicendum est ut dictum fuit principiorum demonstrationis esse certissimum semper impossibile est simul esse et non esse: quodlibet est vel non est.

Procedendo ad conclusionem dicta primi subalternans est omnis vel pars cuiusq subiecta contempti et subalternata et gd omnis alicui est vel alicui non particulari vero subalternata. Et sic de omni vel aliquo non universali vel singulari. Licet omnis homo non sit aliquis homo tamen subalternata est vera quia vera est subalternans quoniam

LEX Contrariorū sit gd pugnent in veritate et non in falsitate sic gd quod possibile est simul esse non tamen simul esse gd ita contrarie. Sicut contrarium per se non est simul vere duae contradictoriae possunt esse simul vere. sed hoc est impossibile ut dictum est

Q.E.D.

Dic. A. Iste subcontrarie omnis homo disputat nullus homo disputat ergo simul vere dicuntur particulares subalterne contemptae ergo simul vere; sed particulares subalternantes contradictorie ergo non simul vere universales ergo quae opponuntur vere nec subalterna omnis homo disputat contrarie hic homo disputat ergo hic nullus homo disputat contrarie. Hic homo non disputat quae est contradictoria illius omnis homo disputat: go. darentur due contradictorie simul vere go. negatur consequentia & Cas ad falsitatem universalis propositionis sufficiat falsitas unius vel alterius particularis: Dico ad argumentum go. sicut in materia contingentis possunt esse simul false in materia vero necessaria quae simul vera quae simul falsa; sed in materia vere naturali non debet ita esse

LEP. Subcontrarie vere dicuntur go. possunt simul in falsitate; sed non in veritate ideo go. non negantur ergo simul false. Sortes currens simul vere. Dic. Iste subcontrarie quaedam simul false darentur due contradictorie simul false; sed hoc est impossibile ut diximus: go. est. A. Iste subcontrarie aliquis homo disputat aliquis homo non disputat quaedam simul false illarum Sortes ambulat formaliter scilicet commisto modo disputat nullus homo disputat quaedam false, quia ad falsitatem universalis sufficit go. aliqua particularis sit falsa; et tunc non aliter darentur due contradictoria simul false quia universalis affirmativa opponitur contradictorie particulari negativae: go. &c.

Ubi nota go. quando diximus pepe contrarias esse simul falsas Contraria simul vere; intelligi pepe et ep. Ubi forme quia per accidens extrema materia pepunt subcontrariae in veritate pugnare et contrariae in falsitate Verbi gratia omnis homo est animal: Nullus homo est animal: Aliquis homo est animal aliquis homo non est animal &c.

Ex dictis colligo primo oppositiones contradictorias esse omnium maximas quod huic probatur Pleraque ibi est major oppositio ubi est minor convenientia et major repugnantia; sed in oppositione contradictoria est minor convenientia et major repugnantia Cas contradictoriae pugnantiam non tollunt et sic subcontrarie in falsitate subcontrarie in falsitate

go. &c.

Colligeq; secundo sola oppositiones contradictorias esse proprie oppositiones Aristotelicas Angelicus Doctor et ex dictis eius colligi potest quorundam fuisse opinionem esse proprie oppositiones tenentes aliqui tamen ex modernis communiores sententiam Thomistarum tenentes quod solum propriae oppositiones propugnarunt et nobis sufficere videtur Angelicus praecipue primo peri hermenias lectione prima dicens: Attendendumq; quod duplex oppositio notatur videlicet universalis ad particularem et haec primo tangit. Alia universalis ad universalem et haec secundo tangit sibi contraria quod particularis vero affirmativa et particularis negativa non habent proprie loquendo oppositionem quia oppositio ulterius protenditur secundum. Sicut dicitur particularis enuntiationis ut universalis particulariter non pro aliquod determinato singulari: sed indeterminate pro aliquo quocunque. Et hoc modo universalis particulariter sumpto aliquid affirmative et negative iste modus enuntiationis non habet quod affirmatio et negatio sint de eodem quod requiritur ad oppositionem affirmationis et negationis. Secundum praemissa videtur Dicunt Thomas loco citato

Contradictionem vitiose oppositionem propriis habis debet esse de eodem subiecto; sed oppositio subcontraria de eodem subiecto non est: ergo modus enuntiationis non habet quod affirmatio vel negatio sit de eodem. Probatur B. iste sunt oppositiones subcontrariae: Aliquis homo est albus; et non homo bene est albus. Ista subiecta primo sunt diversa habentia diversas albedines et subiecta secundo sunt homo aliquis non habentis albedinem: ergo: oppositio subcontraria non est de eodem subiecto. Item ergo modus enuntiationis non est de habet quod affirmatio et negatio sit de eodem subiecto et praedicato

Dicy. dre propositiony Aliqui Apostoli non fuit salvati omnes Apostoli Xpi. sunt salvati. sunt contradictorie; sed sunt simul false: go. cqq. Dr. B. imprimy secunde vniversaly Clare ut patet Deinde prima etiam est falsa particularis prime quia scitur Apostolus: go. Ut

Dr. nego A. et hoc non quia sicut si multe esse quia particulare semper probabiliter sed quia particularis negatiua pty negat quod requiritur ad fidem. Vniversaly affirmatiua. Sed adilla salvatur negare aliquem sine non est contradictorie sicut iste Omnis homo currit Petry non currit propter assignatam rationem

Contra vniversaly postparticularem ejusdem subjecti de eodem predicato non potest non esse contradictorie; sed ut late propositiony sunt huiusmodi: go ut

Dr.

dico. A. vniversaly et particulary perfecte conde. A. particulary non complete et perfecte Sorego Majori dirigo. B. et tene contra quia ad contradicendum vniversali affirmatiue requiritur vno: perfecte particulary. Manente scilicet Aliqui Apostoli non remanebat salvati non esse complete et perfecte particulary quia non negat de aliquo tanta; sed de pluribus remanentibus videat. Magister Palanco

Pro solutione aliquorum argumentorum nota quod quando dicimus quod contraria possunt esse simul falsa et subcontraria simul vera hoc intelligitur quantum est ex modo opponendi et exponendi forme; tamen materie alias quando contraria non possunt esse falsa nisi subcontraria vere ut patet in hac omnis homo est animal: nullus homo est animal aliquis homo est animal aliquis homo non est animal

alias 3g.

ARTVS 4.9 QVID ET QVOTVPLEX SIT EQUIPOLLENTIA

2a proprietas premij, q̃ uerit equipollentia reciprocat: equivalentia duarũ primarũ, q̃ ad oc-
rrentes et ponũt nõe negationis post positi uel anteposite: Cetera q̃ uia duarũ modorũ sunt
equipollentes contradictorie contrarie et subalterne, pro huius intẽ 3: Notande sũt q̃ hoc
verificato contrarie

Pre contradictorie post 2a prepõgue subalter

si pre contradictorie designat gd premij contradictorie sunt equipollentes ponendo negationẽ ante
subtã uniuersalis: 2e omnis homo est albus: aliquis homo non est albus: si ante subtã 2e
uniuersalis ponat negationẽ dicendo non omnis homo est albus equivalet ne 2a dictorie
que est particularis negatiua aliquis homo non est albus et si subtã particularis negatiua et
ponat negationẽ sic: non aliquis homo est albus equivalet huic omnis homo est albus

Post 2as dictis
nat gd negatio ordinatis dicet poni post subtã ante copulã et ita erit contrarie:
omnis homo est albus nullus homo est albus si ponatur ponatur negatio post subtã dicendo
omnis homo non est albus equivalet 2e. Scilicet nullus homo est albus et si nichil ponatur post subtã
post ponatur eadẽ negatio equivalet 1e. Ubi nota quod hec regula data per Ponc[illegible] consideran-
do non vere debet dari tantum ultra ne patet

Pre poste subalter designat gd a premissis sub
altenge veldant equipollentes subtã uniuersalis dicit post ponatur negatio: 2e. ita omnis homo
est albus dicatur homo est albus si inga. dicat non aliquis homo non est albus. equivalet uni-
uersali scilicet omnis homo est albus: et si subtã uniuersali ponatur et post copulã negationẽ
dicendo non omnis homo non est albus equivalet ponte subalterne aliquis homo est albus: omnia
hec tisserius dicit continere

non omnis quidã non: omnis non q̃ quasi nullus
non nullus quidã: sed nullus non valet omnis
non aliquis nullus: nequam valet omnis
non aliis neuter: nec dextro sinistro.

Ihc

Ex dicit. equit. proni. cede contrarij quo quo ei di equipollenty pro addicionis particularis, quod proponit negatio particulari affirmatiue contrarie pro. universaly et consequenter uniuersaly alteri particulari. 2z. dicy: nullus homo currit ideo signat. hac decem currit nullus homo currit, q ee nullatenus equipollet huic particulari: aliquis homo non currit sicuti post ponatur negatio affirmatiue non equipollebit pro. equipollety alteri negatiue cedere cadet fortiter pro. negatio ad rem ad verum dicy quo ad vocem equipollentia contingit et quidem ibi tractatur

ARTVS. 5m. 9m. QVIDET QVPLEX

sit. conuertio

alterna primi propriety et conuertio ne contrarie conuertit fortiter omni propositio dubia per accidens mutatione extremorum conuertitur 2z. nullus homo est lapis: go nullus lapis est homo ergo conuertitur conuertitur una ad alteram propositionem. 1a accidit conuenire eidem uni subiecto 2a actus conuertit. Dicit autem per transmutationem extremorum quia debet accidens mutari in predicatum, et ne 2a dicit. data permutata cadet quantitate quia conuertitur et universalis una: debet esse conuertens affirmatiua negatiua negatiua

triplex est

conuertio per accidens et per contrapositionem. triplex est conuertio una propositio alterius permutata cadet quantitate illam utriusque in eam alius existentis particularis 2z. nullus homo est lapis: go nullus lapis est homo. et conuertio dicit triplex quia in ea propositio transmutatur extrema, nulla alia extrema existente. Conuertio per accidens: conuertio omni propositionalis universalis quantitate: 2z. omnis homo est animal go aliquod animal est homo. Dicit conuertio per accidens quia in ea accidens propositionis accidens quantitas quia conuertens est universalis, et conuertens particularis

Conuertio per contrapositionem triplicat. conuertio omni propositionalis universalis cadet quantitate et mutatis finitis infinitis 2z. omnis homo est albus. go. omne non albus est non homo. Quod sic ostenditur quia datur contingens quod non est albus conuertio Nota

Prone alia q̃ ye vniuersalis affirmatiua et designans per literam A, alia q̃ ye vniuersalis negatiua et designans per literam E, alia q̃ ye particularis affirmatiua et designans per literam I, et alia denique particularis negatiua et designans per literam O, que vocant mamarie mandenti: Ista vocalia significantur

Asserit A, negat E, sunt vniuersaliter ambo
Asserit I, negat O, sunt particulariter ambo

Quelibet aalis ẽ hys prombꝫ. suad habet conuertiꝛ, gꝫ. designantibꝫ designantibꝫ

Simpliciter sed conuertit Ezia peracci

Affirmans contra: dic. ut conuertitur

Inque negatiua vniuersalis, et particularis affirmatiua que designant: peruiam dicto modi, conuertunt: per accidens simpliciter conuertendo: ẽ. nullus homo est lapis: gꝫ nullus lapis est homo: aliquis homo est animal: gꝫ: aliquod animal est homo. vniuersalis vero affirmatiua et vniuersalis negatiua, que designant peruiam dictionis Ezia conuertunt per accidens ẽ. nullus homo est lapis: gꝫ aliquis lapis non est homo vniuersalis denique affirmatiua, et particularis negatiua conuertuntur per accidens, ut dictum est peruiam dictionis Ysto per ac ẽ. omne animal est animal: gꝫ: omne non animal est non homo: aliquod animal non est homo: gꝫ. aliquod non homo non est animal vbi ẽ. de propositionibꝫ modalibꝫ quid dictum sufficiat propositio modalis

ARTVS 6ꝰ DE PRONIBVS MODALIBVS

a quid et a quotuplex sit propositio modalis

Prone. circa. diuisionem quinte de ynne in propositionem et de eadem: Modalis est: que ynit. modum qui predicatus conuenit subꝫ. ẽ. homo possibile est currere. Pro: de ista que ynit. que ynit. predicatum contrariorum predicati de subꝫ ẽ. homo currit

Alia dicunt

qꝫ. modi, quibꝫ. predicatus potest conuenire, dicto de quibꝫ. actum fuit in quinto presenti vsui ꝫ: nec est vnus contingens, impossibile, possibile. Circa quid ẽ modi possunt poni in propositione vel verbalis vbi hac parte debet quod sufficiat, vel alibi vbi alia hac: Dicit necessario ut ens vel nominalis, gꝫ. addendo dictum est alibi autem ynit. modus a parte de verbo medio vbi mittitur ẽ. necessario est de se ens

Debita ad affirmeti dedicto nomine aut impraillud immediate ptellect Bz. ony pqueredet
esse ony pueniri, aut Dezjet ony neperiri jibzque ut mody modales nonis conuibzabt
debzpoti, aut debzbilis, aut adueribzbis, aut modificando rad: aut affirmande dicto 2
modi ipti nitzeri

Pro: modalis dicidis incompossa debruine compossibe ut que signatur
parte dicti compossibe Sgnando: Bz. albus esse dulce ut possibile: modalis ti ureacyti
que signat immediati modi ad terma Bz. albus possibilis ut migare: Eo cyjunta: nota
Po gd impone modali dati dicti Sti dati mody: mody est hipotibile pueree: Dicti
autē ti illud gd dict dicyt possibile impossibile ey: Bz in hac pone: albus esse dulce est
possibile, albus esse dulce ut dicit, si aut possibile ut mody

Nduge quantitate sit que
libet modalis ut pronū attendenda est ex modo non aut ex dicto modi a ut pronū modalis
3: asignanti scilicet possibile pueree et impossibile. Nā contingery modo de uniuersali affir
mabili: cuius autē modi qui non sit universaly aut particulary, qui non affirmatiuy
aut negatiuy dicimus sequenty uersus.

omne ony que est realiter impossibile nullū
possibile, quidū: quidā non possibilem ore

Dicque negatiuas. ut modey universaly affirmatiuy, sicut omnis est signa
universale affirmatiuus. Impossibile est modey universaly negatiuy sicut
signum nullum possibile est particulary affirmatiuy, sicut quidam
possibile non particulary negatiuy sicut quidam homo. Exprimuntur
proncy de ipsis esse contradictorie pronibz de possibile non esse aut
contrarie pronibz de impossibile pronz aut de possibili de pos
sibilem non esse intelligendo contrarie. Pro cuius notitia comparande
sunt de dictionz inuicem dicte scilicet pupparea illiale armarium
dentati que bz quadribz conjugat A. E. I. V. quarum ly. talis est
signat modale affirmatiue de dicto de modo E negatiue de dicto de affirma
tiue de modo, I negatiue de modo ut affirmatiue de dicto, hoc
negatiue de dicto ut modo, qd latius indicatur hac uersu

E dicitur negat, I que modo
nihil A, sed V latius

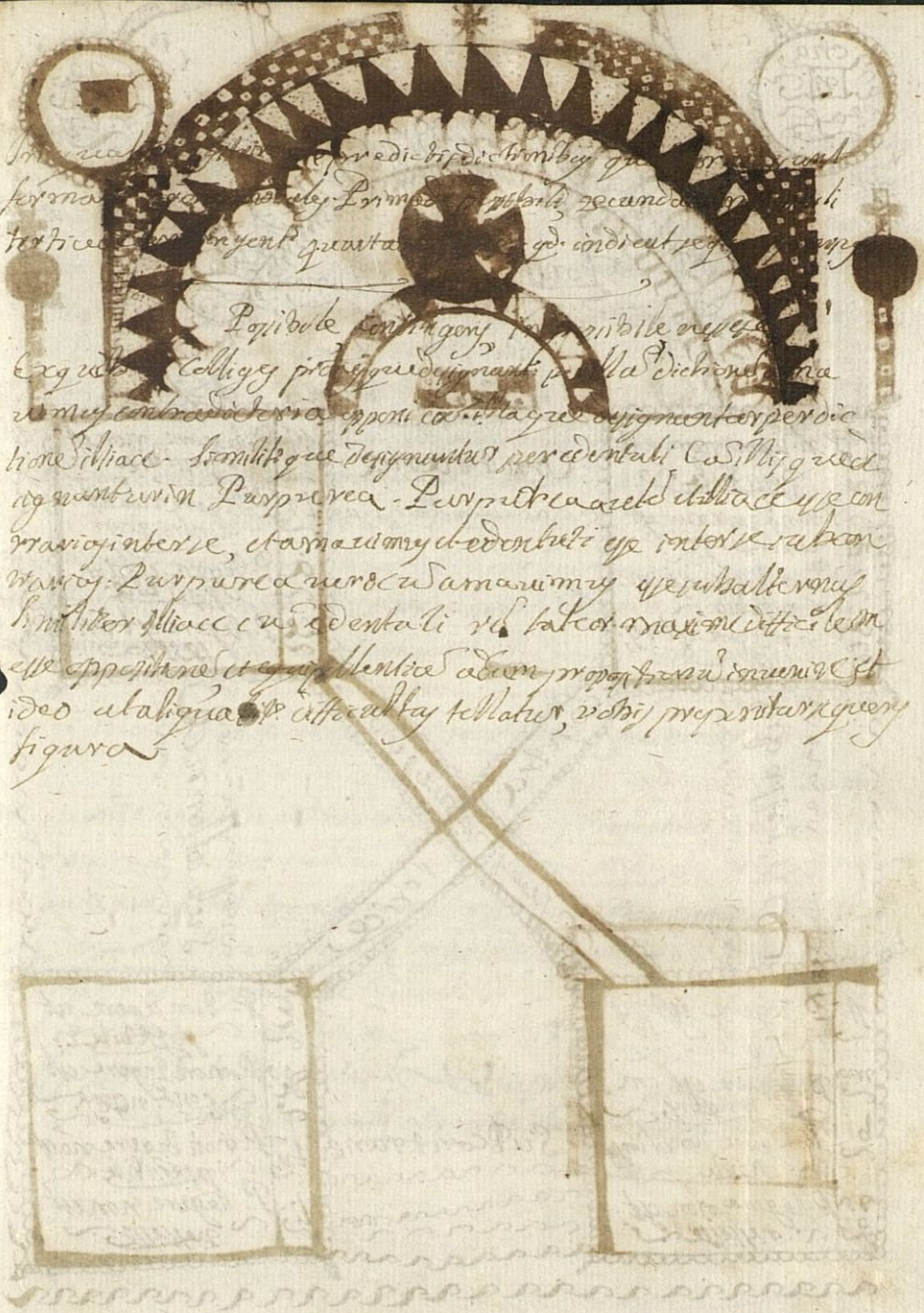

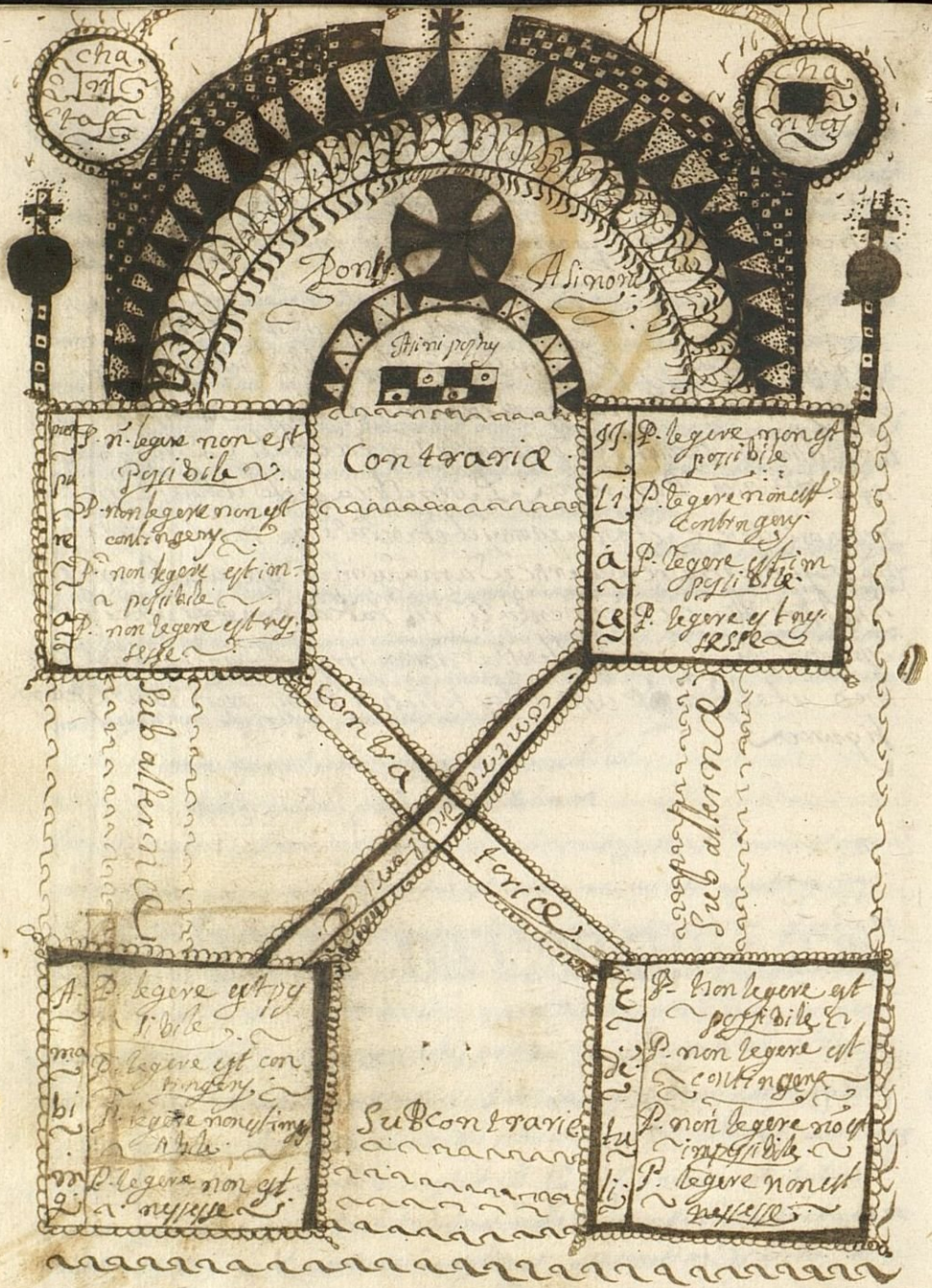
Cha
Cha
Pont
A simon
Contraria
P. n. legere non est possibile
P. non legere non est contingens
P. non legere est impossibile
P. non legere est necesse esse
P. legere non est possibile
P. legere non est contingens
P. legere est impossibile
P. legere est necesse esse
Subalterna
Subalterna
Subcontrarie
P. legere est possibile
P. legere est contingens
P. legere non est impossibile
P. legere non est necesse esse
P. non legere est possibile
P. non legere est contingens
P. non legere non est impossibile
P. legere non est necesse esse

M.C.D. 2022

Sic ea conversione propositi modalis est adverbialis, [illegible] quibus conversio non fit sicut propositionibus de inesse, scilicet per mutationem subiecti in praedicatum et e contra, [illegible] videtur quidem quasi in [illegible] neutrorum subiecti ex praedicata propositione convertere eundem substantiae convenientes [illegible] propositionis modalis per [illegible] dicti, ut haec propositio: impossibile est hominem esse animal convertitur in hanc: impossibile est aliquod animal esse hominem, [illegible] aut [illegible] conversionem [illegible] si modalis [illegible]

Notandum tamen quod quando subiectum dicti est aliquod concretum accidentale contingenter [illegible] in ratione de necesse, tunc necesse est de [illegible] impossibile, quia aliquando [illegible] verus [illegible] ut [illegible]: Grammaticus necessario est homo: ergo homo necessario est grammaticus, non valet, sed pro necessario [illegible] possibilis: Dicendo: ergo homo possibiliter est grammaticus. Quia ut supra ait [illegible] multa sunt quae natura [illegible] petit alteri uniri et tamen haec non petit necessario cum illa coniungi, ut contingit in albedine respectu corporis.

Notandum

quod quando modi sunt negativi et dictum est universale propositionis [illegible] affirmativa habens subiectum dicti superius praedicato, non potest converti, quia non valet omne animal esse hominem est impossibile: ergo aliquem hominem esse animal est impossibile, vel omnem hominem esse animal est impossibile. Videatur [illegible] et Collegium Complutense Sancti Thome.

Liber 3. Summularum. Quaestio 1.a de argumentatione. Articulus 1. quid et quotuplex sit argumentatio

LIBER 3us SUMV. Clarus.

QESTIO 1a 2æ DAR. Nicolai

ARTICVLVS 1us QVID ET QVO-

Plex sit argumentatio &c

Ego argutio sic dicimit: modi arguendi in quo una data alia arguit
ti modus sciendi habet locas genery quia per hoc cognoscit argutio &c.
celerity modi sciendi. Cetere particule optimum locae differentie

Exquo

inferte argutionis cognoscet hoc scientia artis contra dictionem. Hoc
est illa oratio exqua alia inferte cognoscit. particula ergo valet
Cog. est illa oratio qua cognita. cognoscit, cognoscit post hoc ergo cognoscit
Post dictionis est nexus exqua debet scire dictionis contra cognita:
Vel. Hoc. cognoscit. Et sic hoc patet in hac argutione. Petrus currit ergo
movet. Ubi si Petrus currit dicit cog. et movet. dicit cog et
tandem hoc ergo dicit notitiam cog. Any est duplex simplex scilicet et com
posita Simplex est ydo vnica scilicet prime constat. et patet per
plo adducta: Composita duo sunt ydo duplici prime constat in hac
argutione. omnis homo est animal: ergo &c. est homo ergo &c est
animal. Et omnis homo est rhetor et &c. est homo est any com
posita, quia duplici prime constat

Dicit argutio ex parte forme
disursiue in logica modi, abstracti mentia deductione &c exemplo

M.C.D. 2022

Silogismy vsfargutio. consfarys simonitg. commodo essigura dipropitij quarum 1ª
dicit A. 2ª E. 1ª3ª com. Dehomone animal vtruicury; sed homo est animal
go. homo estrui cuicury entremmma vsfargutio consfalty daplici inow; qua
rum pa dicit fary ista ary 1ª. Recurrit go mmonet Inductio vsfargutio in qua
cap; hoc by. vtpicunt enumeraly; inferre de omnibus: Dz. hic igny (vt est
dicit de etiam de cetery
stille; go omny; ignij ale facit. Ex empli vsfargutio in qua eo vno
comitis studio inferit Dz. Dary ferioque it. Magdalene pnitentia sugenit; go vsfa
mihi pareto; pnitentia segero

Diuidit 2ª argutio. ex parte ore. Relationo
rationalis. Irrationalis. ex parte. Dá. in qui Relatio de rationali parte est
go. Dz. Q. est homo go. est animal. 2ª per partem a si Dz. si petry curri
Nonus. 3ª per particulas grãa ut Deo Dz. Quia homo est rationalis petri
ri stilis

Diuidit ex parte qualitatis in bonam et malam. Bona argumentum habet bonam
illationem: Dz. Petry curri go. mouet. ergo habet malam illationem Dz. est
animal go. est homo. Diuidit irrationalis mutabilis. et fixus. Mutabilis: Quae habet
tenuem fluxam materiam ex qua constat Dz. homo est animal: go omnis homo est
animal. Fixus ut: Quae tenuem consistentiam artificiosam Dz. omnis homo est
insensibilis; sed homo rationalis est homo: go omne rationale est insensibile

Cto 2ª

Duo dantur dicta species argutionis essentialis distincte satis. Silogismy vsfacien
tes, quia centum memma vsfacit ex silogismo tanquam ex imperfecto ad perfectum Deo
de modo complendi adinductionem. Vide M. C. a 1ª. f. com: et alij contra P. Roma
n. M. Reg. hoc dicto est conformis Aristoteli et Diuo Thome, qui Aristoteles
Po. priorum cap: 23. numerauit modos adquirendi cognitionem per dicta vsfacit
facium. hoc dicit silogismo ex inductione et D. T. Po. posteriorum lec. 1ª ait.
Unde patet qd. ex tot centum memma est quida silogismy breuiores ipsa existen
tes ex quibus adinductionis imperfecta go &c.

Pro. rone. ille argutiony. diquent species
quibus distinguitur modus inferendi dicta. ex antis; sed ex his habetur silogismus
et inductio: go &c.

Pl⁹ Philogismy infert Cloñ. seu vnione ex premoredictor ex damnione ex
memoratis in 2° tertio premissis; sed inducho non infert ex vnione ex memoratis
3°. nasinductio non assumit medius vnius extremi ad probet extrema vnius ad
sed probat extrema, seu predicata aliqd. alicui subto. conuenire, quia conuenit
singularibg assignatis, aut conuenire singularibg quia conuenit toti com-
muni ut patuere libet redigere in forma. ⁊go ẽ.

Pl⁹ modo qd. philogismy et enthimema
non dijferunt nad philogismy. et enthimema non videt habere modū inferendi:
⁊ cōsequ. Pl⁹ any. nad inductio ad inferat duay extremitaty contayn in vna
vnione ex premoredict cū medio tōe; cū solū hoc differentia qd. philogismy
constat ex premissis ex parte entis; sorte et explicite importatis; enthimema
vero ex eis tacitis et implicite et propterhoc dicit Pl⁹ argumēta imperfecta
⁊go ẽ.

Pl⁹ modo qd. inductio ⁊ exemplū non dijferunt; quia habent eandem
dispositionem inferendi nad inductio habet inferre Cloñ. non ex vnione extremorum in
premissis sed ex eorū similitudine seu equalitate; sed exemplū sic et non habet
infert ⁊go ẽ. Ad hoc q. exemplū. Duy peperit. Nayda alone pacientia agentis.
⁊go ẽ. Ad mihi patet de pacientia agentis; sed non infert duy ex memoratis
contayn in Cloñ. non ex vnione premissarum sed ex eorū similitudine seu equa-
litate ⁊go ẽ.

Soluuntur Obiectiones.

Ad Pl⁹ inducho non habet bonā consequ. ⁊go ẽ. Pl⁹ any. inductio infert Cloñ.
vniuersales ex pluribg singularibg; sed ex plichibg singularibg non potest
fieri cto. vniuersaly ẽ. Pl⁹ nō. ad prām dico. A. addita particulari
de cetero; cōsequ. ⁊ nonaddita nō A. ⁊ dico ⁊ nomissis et nō. cōsequ. Quia ens
mathelis impossibile apparet omnia indi inducendo alicuius speciei numerare
debet in inductione per cetera addidisse ⁊ cetera; quo modo Cloñ. infert
vniuersale

dª. gō. ualtim exemplū nonerit propriū argumtō: quia ipse procedit de eo nō ut hic
luri ad aliud particulare ubi p particulariby nihil sequit. ℞. Bl. nē. contra dm
gō arg. ex particularibz nihil sequit. ergo uni uniuersali etiam affirmatiuo arg. ex indefinitā
libdinis, ergo uni ualentie ethē arg. ydutio, patet ex dictis in ethicis

dª. gō. ualtim exemplū
reduci non potest ad inductionē Bl. contra ē inductio ex singularibz infert uniuer
sale ergo ī. dª. exemplū ante monita nō est nisi singulariter ut dicit infert. ℞.
Bl. nē. contra. ad cuius bonā dico exemplū reduci ad inductionē per hoc q̄
ille ad dant. alia ē talia singularia, ergo ante illa dant. alia ē talia singularia ja
infert uniuersale dicit gō. per tale inductio. Intendit sequit. gō. inductio
exemplū de pluribus pōt per tales dici nisi per tales contra eandē speciē

Bl. dicitur omnis
homo ut animal, ergo aliquis homo ut animal ut dicit in summa; sed reducitur per talē
illogismū, alia reducat: ergo Bl. nē. arg. quia ex inductio per dyctū arg.
quid ut quo fiat ex contra dicit legibz bonis. nē.

ARTVS 2ª QVI DE TOTVPLEXSIT contra.
ET DE DIBVS BONE CONSE

Precipue arguitiōs: partly qui contra nunciat sic explicat: illatio omnis ex alio, uel ex alio
arguitur connectiones omnis ex alio: ℞. Petrus currit ergo unus nul
homo. dª. ratio Martini
bonus dormiat contra bonatū; ergo qui uerū ex antē infert. ℞. P. ut homo ergo ri
sibile. Mala ergo qui uerum ex antē infert ex antē ℞. P. ut dicit arg. gō. ut Doctor
dicta. Mala, sic nunquā uerum ut contra.

Rerum bona diuidit in fortes. mortales. fortes ut
quę sunt ex uis formę antiticiae et consequent terrestria omnia mala. ℞. omnis homo
est risibilis: omne ronale est homo: gō. omne ronale est risibile. Martin. quę dicit
ethus rōne. mate: et non ex uis forme. ibi est in alio mate. subiecto. sic formā gignere
℞. homo est rationalis: ergo est risibilis

hec aute q nec ysti nihil tenne homo dispotat: ꝯ omnis homo dispotat hec ꝯ tenet quia ysti in materia contingenti ille male volentes ysti ex malicia. nequeunt bñ nocere ꝯ certa. sed ipi in nulla mata. possent ysti: unde q̃ uis ꝯ omnes homines ad particulare ysti bona et sibi contra. etiã istis in materia necessaria contingentibus bona bꝫ. omnis homo vt hupi: ꝯ. aliquis hupis vt homo. ad uero contra malꝫ. in materia possibili ꝯ. Pl. in exemplo supra adducta

2ª regula pro bona contra: vt:, q̃ bona contra non possit dari actꝰ. mala et ꝯ. sibi. et huius ratio est quia nec bonum generale. inter actꝰ et ꝯ. aute actꝰ. et ꝯ. sibi. connectitur mandi.

3ª regula est: ex uero sequitur uerum, falsum nonaliꝫ ex falso tamen aliquando uerum infertꝫ 2ª cuius est quia in bona contra. ii actꝰ. vt uerum, ꝯ. ti debet esse uerum, et 2ª pars cuius falsum non potest inferri ex antecedente na hec contra vt bona omne animal est rationale ꝯ. homo est risibile et asinus est animal. falsum infert ꝯ. uera

4ª regula est ex falso sequitur non sequitur ꝯ. contingens, nec ex contingente sequitur impossibile 2ª pars Pl. quem. sequitur non sequitur ꝯ. debet esse uerum. ꝯ. dens ꝯ. genus aliquo ꝯ. species est falsum: modo sic ꝯ. falsum sequitur aliquod ꝯ. non est quadrupes ex uero sequitur falsum ꝯ. non est risibile et risibile est ꝯ. 2ª ꝯ. ita patet quia ii actꝰ. vt contingens possit aliquando esse uerum et ii ꝯ. ysti impossibile. non esset falsum ita sequitur sequens. ꝯ. homo est asinus ex uero sequitur falsum, ꝯ. non est risibile ꝯ.

Exhis regulis

regula: ex impossibile sequitur quodlibet id est ex impossibili possibile non sequitur, ꝯ. impossibile et ꝯ. contingens bꝫ. ex hoc antecedente ꝯ. impossibile sempre: et quia ꝯ. non sequitur ꝯ. ergo est falsum ꝯ. ergo est falsum. ꝯ. impossibile ꝯ. ꝯ. homo est asinus ꝯ. ꝯ. impossibile et tunc ꝯ. ꝯ. existit ꝯ. vt contingens

Ad istam

regulam ꝯ. ad impossibile sequitur quodlibet hoc est ex contingenti non sequitur aliquod ex impossibili: bꝫ. hoc actꝰ. homo est asinus ꝯ. non sequitur ꝯ. ergo est falsum, inferit ex hoc antecedente quia homo est animal, et ex hoc contingenti homo discurrit, et ex hoc sequitur ꝯ. homo est asinus

Q. regula est: in bona conta. quidquid requisitu ex contu. requisitu ex antu unde
repositu hac conta. Petrus est homo ꝯ. est animal; quia bene requisitu est animal ꝯ.
substantia; bene requisitu D. est homo ꝯ. est substantia; unde si ex p̄a contu. in forti
qui ex ep 29 ui. et ex 4o. gu. potestis arguere de ꝯ. ad ultimum dicit bona conta
7a.
regula est: quidquid repugnat contu. repugnat uiu antu. si est bona conta et
ratio est quia qd repugnat contu. reddit conu; falsu; et qd repugnat antu reddit falsu
falsu; sed nequid reddere falsu conu. quare reddat falsu conu; Casu bona conta
non regnat conu; falsu esse; quia non sit falsu ꝯ. est; unde bene requisitu ab opposito
contu. ad oppositu antu; Q. si bene conferti est homo ꝯ. est risibilis; utrū est bona conta
non est rationalis ꝯ. non est homo a nostro ultimo dyalogismo arbitrio qui dicit
quod ap̄te respicit nullo gismeyo

questio ultima de silogismo

Artus. Q. quid et quotuplex sit

silogismus

Cto. silogismus sic ab Aristotele; ut D. P. oratio in qua quibusdam positis aliquid
necesse est aliud dici per ea que posita sunt. Et per ea. hoc ratio habet locum genus
per hoc enim conuenit silogismus cum aliis orationibus ꝯ. cetere partes diuidunt
silogismum ab aliis orationibus; cogd. in silogismo oportet tres esse propositiones ad
recte diuidendum silogismum ab aliis inferat. Cto.

Exp. ubi requisitus silogismus constare materia
et forma. Materia est duplex proxima scilicet remota proxima autem propositiones
scilicet ma. P. et conia. ut Cto. remota sunt termini scilicet medius quod necessario
in A. et B. non autem in antu A. extremitas que reperitur in A. ut a Cto. remanet
in B. B. extremitas, que reperitur in B. ut a Cto. remanet in A.

Sortes hoc predicabile est animal homo est animal sed Plato homo
ergo Plato est animal argumentum est a proximo ad proximum et
sic est de Plato homo et animal quare homo est medium animal est Plato ergo
est Plato Boetius

Forma illationis est a proximis sicut a remota proxima
est que exponit materiam propinquam quia dicit homo et que exponit
materiam remotam est dicit figura ergo de hoc contra

Dicendum quod illatio mixte remote in consequente et exponitur. Sic ergo
arguam contra eum: est animal est trinum communi. Et omne animal est risibile omnis homo est animal
ergo omnis homo est risibile. Sed risibile est animal trinum communi. Exponitur: cuius medius est trinus singularis et est
homo Plato est risibile ergo homo est Plato. Sed Plato qui est trinus singularis est
medius.

Dicendum quod materia propinqua in demonstrativa, topica
vel probabili et sophistica illationis demonstrativa cuius premisse
sunt evidentes vere et omne talis et huius in qualibet parte. Similiter
est talis ergo est A. in qualibet topica vel probabili cuius premisse
sunt vel probabiles et omnis Walterius est talis quia
est mater ergo talis est talis quia et hic generatio in genere sophistico
est cuius premisse sunt apparenter degenerative et omnis
est probabilis Sydney est canis ergo canis est Sydney

Dicendum alteri
in casu subiecto Catty est cuius utraque premissa est
pro: casu. Sophistica est cuius altera premissa est pro: posito
Simpliciter dicendum negative vel negativa affirmativa est
cuius est utraque premissa est affirmativa Negativa est cuius altera
premissa est negativa

M.C.D. 2022

Dando d diuidat. in simplice et modalis simplex ystius
vbique premissa ystius. dicitur modalis ystius vltima premissa
ystius modalis arbitrij. quidditquod ystius figure et quot huius
simplex sit modus

ARTUS 2ª: Quid et quotuplex sit figura

Et quid et quotuplex sit modus

Ro. figura quod est formatio in voce ad significandum intellectum vel
ipsius rei. 2ª. debet subesse conj. et predicatione vel dispositio
habet locum generis per hoc enim conuenit figura cum modis
simplicibus et ceteris particulis alijs vel dictionibus.

Ro 2ª figura assignat
ea tantum quod est simplex et non modalis 4ª figura est communis
cum ℣. C. ℣ Alis Salus. Pl'tone. figura assignatur ea que rec
te disponit medij 2ª debet esse vltimum. in predicatione. ad huius
modi dispositio stat distincte. Socrates Pl'. B medium stat positio
ponit stat in vna premissa ipsius subiecti. et in alia predicati
predicatus. et demum vel in vna quia vtrobique 1ª disponit vltima
figure 2ª 2ª. 3ª 3ª. Socrates Quod vltra memoria hoc vel in columna dabit.

subpre 1ª
2ª his pre
3ª his sub

Explicat hoc subpre 1ª vel dicere quod medium vel in figura in una
premissa stat pro. et in alia predicatus 2ª pre vel dicere quod medium
in vna baby premissa predicatus 3ª bipub. quod in vna regulariter predicatus
vel declarius inferit. non dari peccatus figuras cum medium aliter
in premissis disponi non possit

Cto, na modus syllogismi ex debilis disponitur premissarum
debilitas qualitatis affirmatiue. Ibi nota quod debilis requirit affirm
ad vniuersalem affirmatiuam et ad quantitatem indefinitam vni
uersalem. Et unde nota qualitatis hic accipitur pro affirmatione et negatio
one, ergo in 2o. libro stoicorum posita est habitudo ad aliquid vel

Breuiter

stia, indecens et inconueniens modus quorum aliis sunt perfecti alij imperfecti
Perfecti sunt, quibus tanta claritudo inest ut per se ipsos sine reductionis indige
antia perfectorum syllogismorum quorum ratio deficiens, inferentiam non
habet perfectorum syllogismorum

Barum alij sunt directe concludentes
alij indirecte illi concludunt directe quorum B. est premissa quod
tes sunt illi concludunt indirecte quorum A. est premissa quod
pro quorum declaratione ad memoriam reuocandi harum vocalium significationem
A. E. I. O. quarum A. vniuersalis affirmatiua, E. vniuersalis negatiua
I. particularis affirmatiua O. particularis negatiua significant quibus
adiecte consonantes tenentur per hos versus

Barbara celarent darii ferio, baralipton
celantes, dabitis, fapesmo, frisesomorum
Cesare, camestres, festino, Baroco, darapti
Felapton disamis, datisi, bocardo, ferison

Quilibet dictorum fuerit suus indicatus syllogismus; vocantes autem syllabas dictorum, vocales indicant
quales debent esse propositiones exquisiti syllogismi formandi: Et illa dictio Barbara quia
constat ex tribus A. denotat syllogismum in illa formandum debere constare ex propositionibus affirmati
uis syllogismum indicantibus. Exquisiti autem dictionis vocales significant
huius propositionis ordinem. Exquisiti autem dictionis vocales significant ordinem
huius propositionis ordinem. Exquisiti autem dictionis vocales significant ordinem
priores propositiones ad posteriores. Et quia quidam priores propositiones ad posteriores
priores concludunt directe, posteriores indirecte: omnes autem modi habentes quasi significa
directe concludunt; ad hoc ut cognoscatur modus exemplar non declaratur nisi requisitis habitis
habitudinibus habuit

Thy

Prodirectis 1ª figure

Ba omne animal ystorey
ha omnis homo ystaniual
na gō omnis homo ystoreey

Ce nullus egreey ystherro
Ja omne inuisibile ystegreey
ne gō nullus stultus ystame

Da omne animal ystareey
ri aliqd corpus ystanimat
Ihs aliquod corpus ystareey

Se nullus leo ystrayne
ri aliqd corporalis ystia
o gō aliqd animal non ysthome

Prodirectis 2ª figure

Ba omnis planta ystareey
ha omnis nisi ysta planta
hpten gō aliquod ystiueey ystuisty
Ce nullus egreey ystheo
Ja omne inuisibile ystegreey
Ihs gō nullus leo ystanimal

Da omne homo ystamandes
hō aliquod malum ysthomo
hs gō aliqd animal ystudes

Pa omne animal ystaiuey
ha omnis homo ystaniual
na gō omnis homo ystoreey

Ce nullus egreey ystherro
Ja omne inuisibile ystegreey
ne gō nullus stultus ystame

Da omne animal ystareey
ri aliqd corpus ystanimat
Ihs aliquod corpus ystareey

Se nullus leo ystrayne
ri aliqd corporalis ystia
o gō aliqd animal non ysthome

Prodirectis 2ª figure

Ce nullus caluus ysthomo
Ja omnis niger ysthoma
ne gō nullus albus ystalbus
Ca omnis nigri ysthoma
Ihs quidam albus ystalbus
quy gō nullus albus ystalbus

Fy nulla gula ystasia
Ri aliqua comestio ystbrama
No gō aliqua comestio nonyst gula

Ba omne animal ystaiuey
ra aliquod corpus ystanimat
Ihs gō aliquod corpus nonst animal

Prodirectis 3ª figura

Da omne albus ystcolorata
ra omne albus ystcorpus
ri gō aliqs corpus ystcolorata

Fa omnis piscis ystnatans
Fy nulla gula ystasia
No gō aliqua comestio nonyst gula

Fri aliqs asinus ystrudis
Se nullus asinus ystrudis
ne gō aliqua asinus ystrudis

Prodirectis 2ª figure

Ce nullus asinus ysthomo
Ja omnis piscis ystanimal
ne gō nullus homo ystasinus
Ca omnis piscis ystanimal
Ihs quidam homo ystasinus
quy gō nullus homo ystasinus

Fy nulla gula ystasia
Ri aliqua comestio ystbrama
No gō aliqua comestio nonyst gula

Ba omne animal ystaiuey
ra aliquod corpus ystanimat
Ihs gō aliquod corpus nonst animal

Prodirectis 3ª figura

Da omne albus ystcolorata
ra omne albus ystcorpus
ri gō aliqs corpus ystcolorata

fly.

Dne nullus homo est iniquus
Jay omnis homo est animal
Ergo Dne aliquod animal non est iniquus

Dne aliquis homo non est sanctus
Quidam homo est animal
Ergo Dne aliquod animal non est sanctum

Dne aliquod animal est iniquum
Jay omne animal est iniquum
Ergo Dne aliquod iniquum non est animal

Dne nullum animal est iniquum
Jay omne animal est iniquum
Ergo Dne aliquod animal non est iniquum

Dne omne animal est peccatum
Jay aliquod animal est homo
Ergo Dne aliquod homo est peccatum

artus. Ultimus de principiis rebus artis logicis

silogismum est.

Jria numerant principia silogismum regulantia. 1us est: dicti de omni et de nullo. 1a pars substruit silogismis affirmativis, et negativis. gd. obiicitur quæ prædicatur de subdicto distributo dicitur de omni singulari sub illo contento 35. ii de homine est animal, ergo de homine est animal. Et homo est animal. Ergo homo est animal. gratia alterius termini, habilis constituit. gratia animal de homine distributive sumpti. 2us pars scilicet dicti de nullo deservit silogismis negativis. et negativi gñ. gratia de aliquid negati. de subdicto distributo debet negari de contento sub illo contento, ianua cujus conclusio silogismi: nullus homo est iniquus. Ergo Pr. est homo. ergo Pr. nō est Iniquus, quia subiectum negat. cum de homine distributive sumpto Pr. Peccatum est. non omne a fortiori infert. cum de omne de Petro

2us principium

obtinet quantitatis contentio quæ sunt eadem ratione. ut in quæ sunt in eodem habitat. ex 3o. et alterum habilis dignitatis. Ergo quantitate vis. per quam hoc silogismo Pr. est albus. Pr. est homo. ergo. albus est homo albus et homo idem sicuti cum Petro in systemptis, ideo Bene negatur. idem sumptis ratione illorum in terminis. sensu et ordine de quia in hoc silogismo

Tertius

Reductio per impossibile

Arabe

A st B. in 4a: et sit contradictio major
dempto celarent, ita quo pertineat ad barocho
Circuat A. Baralipton secunda minoris
Festrama: mariat, cesuratque minoris

4o. uero ly dr ad 3am figura g dicit quod regulę contra, in modo imperfecto, debet assumi contra dictorium contis. et poni pro A. et A. pro E. ultra imperfecti contradictorium B. in 2o. uero dr ad 4am conclusiuę E. contra faciendo ad reducendo ad celarent quando contradictorium contis. pro B. et A. pro B. et imperfecti contradictorium A. in 3o. uero dicitur remanendo ad 3am figura contradictorium contis. ponendo pro B. et imperfecti contradictorium A.

4o. uero dr ad 4am figura contradictorium contis. remendo ad pro A. et B. relicta imperfecti contradictorium A. deinde nota vocaly contis. in his dictionibus

nyci ebatis bodiba stabare Romanis d

dūc igne modo perfecto ad quo reducendi sunt imperfecti, i. aut g. vocaly in qua dictiones perfecte ignem tractatione ad quo modo imperfecti reducendi sunt g. imperfecti 4ę figure

4o. uero regulę dictionis statutę pro A. modi 2ę figure. B. uero duarum regularum dictionis statutę pro E modi 3ę figure; ita tamen g dr modi ad quam libet accedet pertinere reducendi g ad modum perfecti, cuius ultima vocaly est cadet in illa. Bi. igitur Baralipton pertinet ad 1ę vocales 1ę dictionis, quia est E. reducendi est ad celarent, cuius ultima vocalis est e. et cesare ad 2as vocales, quia est E. reducendi est ad festino, cuius ultima vocalis est E. et sic de reliquis.

Et auctoritatis facte executioni mandare modum tollendo accipe exemplum in Baroco, qui pertinet ad ultimam vocalem 4tę dictionis hodiebus dicitur 2o. reducendi est ad Barbara cuius ultima vocaly est A. in auctoritate 2ę figure de hac contradictorium contis. poni pro B. et imperfecti contradictorium B. itaque ipse argumentum animal est risibile; ad quod conclusionem sic: omne animal est risibile; quod argumentum sic: omne animal est risibile negata fuit conclusio assumptibile, contradictorium quod assumptibile negare negatio fuit, cui non potuit negari duo contradictoria videlicet ponere pro B. in hunc modo

IHS.

Omnia animas viventes; omne corpus stabimus, Et omnes carnes videbimus que ete. et
hoc modo perfecte videbit in Barbara et est Contradictoria Barbare et consequentie
recte valet. consequentia tenet. consequens falsum.

Et hec pertinent de Pi. dialectica que omnia obtinent cedant in laudes
omnipotentis Dei Patris, Filii et Spiritus Sancti. et Dei genetricis
Virginis Marie Solitudinis ac Nostri Patroni
Francisci de Paula, Nostrique Ordinis Ordinarii et Doctoris
Diuiniane Aggiunctis Ceterorumque
Sanctorum et Sanctarum Celestis
Jerusalem commorantium ad
augmentum Catholice Fidei
religionis, Sanctitatis
Ecclesie romane
Contra cuiuscumque
seu seguidoue
quicquid diximus.
volo valere
canonice.
cuique
corpore
tenta
libenter
mente
fideo

Die 26. Decembris Anno a Natiuitate 1.8.00 etc.

AMEN.

M.C.D. 2022

M.C.D. 2022

M.C.D. 2022

M.C.D. 2022

M.C.D. 2022

M.C.D. 2022

140

M.C.D. 2022

M.C.D. 2022

142

M.C.D. 2022

M.C.D. 2022

144

M.C.D. 2022

M.C.D. 2022

146

M.C.D. 2022

M.C.D. 2022

148

M.C.D. 2022

M.C.D. 2022

150

M.C.D. 2022

M.C.D. 2022

QVES.ª I.ª PROEMIAL

Logica

ARTVS.ª L.ª QVID SIT LOGICA

Dari logica i facerhd debet ut eius opportd magis incipientia nomine quad opinionis titulo ist acclamandd hd ex vnanimi et communi consensu philosophord huius scientie potentius: et ideo questione andet logica et meridiana luce clariori felicta ad questionem quid ist possumus felicissimo properemus.

Logica igit communiter sumpta ic definiry: Facultay iordagandi veritatem. Diuidit.ª L.º logica in naturalem, et artificialem: naturalis ic definit.ª: naturua facultay intry. ab aliqualit definiendus diuidendus et discurrendus. Artificialis vero ist: facultay precepty instrui. certa ac infallibily et vniuersaly regulay definiendi diuidendi et argumentandi.

Deinde diuidit logica in actualem, et habitualem. Actualis ist: obsectio omnium actuum per quos intry. se exercet in materia logice. Habitualis ist: habitus seu facultay que ad relicta ex precedentibus actibus in intrm ipsum facilitatem et inclinatem ad similes eliciendos

Celebrd

hanc istam diuisionem logice indocente et docente communi applausu receptd literati animo admittimus cui eam tenent S.t T. lib. 4.º met. M.r B. huius dialectica potest considerari 2.m gd. ist docens et 2.m gd. ist utens. Docens logica ic definit.ª: Scientia speculatiua tradens regulas ad intrm in efficiendis intrm sciendi recte sine errore procedat utens vero sic: scientia speculatiua que predictis regulis vtitur ipsas gd. executionem mandat.

Aliam diuisionem ponit M.r O. in preceptiuam scilicet et habitualem. Preceptiua vocat illam que tradit precepta et regulas dicendi diuidendi etc.

Ihs.

Quia diuisionem ut habet Ar. 1° Met. 4 A. Lra. Th. Remo quia ut ens sic habitualis logica est dicenda preceptiua cuiuspartis ut. 1ª dat regulas et precepta recte definiendi diuidendi &c

ARTVS. 2°. VLOGICA ABITVALIS

SIT PROPRIE ARS

Premittendo 1° cum Aristotele 6. Ethicorum Cap: 3°, et cum D. T. ibidem, in nostro intellectu 5. reperire virtutes intellectuales scilicet virtutem, sapientiam, scientiam, artem et prudentiam. Inter est habitus qui verat. circa principia indemonstrabilia vt patet illa qd libet est vel non est impossibile est mali de quarto esse &c. vnde nomen dignitatis habet habitus primorum principiorum. Sapientia est habitus maxime bonus et omnium. peralissima causas vt metaphisica qui probat hominem esse bonum, quia est finis qd. est causa omnium. Scientia est habitus certus, verus ex euidentibus per demonstrationem adquisitus. Vbi per habitus conuenit cum abijs habitibus q. quia scientia non contingit p. se certus esse certitudine affirmatiua, qui formidolosus est et incertus. et per se verus ab erroneo. p. se namq; euidens ab habitu fidei, qui dicitur est vocat. Prudentia est habitus qui verat. circa agibilia circa hunc. Artis denique. Cum A. 6. Ethicorum Cap: 4. ita definiunt habitus cum recta ratione factiuus, et cum D. T. 1ª 2ª Quæst. 57. artic. 3°. sic: recta ratio operum faciendorum. est quidam. hæc regula artis dicitur. habitus dictum modum construendi opus per certas et vniuersales regulas.

Premittendo

2°. qd. facere dupliciter accipitur, scilicet proprie et stricte vel late et improprie. Facere proprie et stricte dicitur actionem transeuntem in externam materiam. Vt secare lignum, edificare domum &c. Facere late et improprie dicitur actionem quælibet qua homo in se immanenter, et ad externam materiam non transeuntem. Vt discurrere, loqui, intelligere

M.C.D. 2022

Hinc orte habuit celebris diuisio in mecanicay et liberaly. mecanice
uocat: que exercent per potentiay corporis gō. seruitiū animę et subtili
quarū numerus hoc uersu continet:

Rex nemus arma rapit uulnera bella faber

Qui hybrydes. ignarę. agricultura uenatoria, militaris, nautica sine
gia textoria, et fabrilis. liberaly dicunt que exercent. p. potentiay anime
que libera ẏt, mediantib⁹ accionib⁹ immanentib⁹ non tranzeuntib⁹ in exter
nā matē, sunt ẏt. septē hoc uersu comprehensę

lingua, tropus, ratio numerus, tonus angulus astra

Dayt grammatica, retorica, diabectica, ariemetica, musica, geometria, et astro
logia

Premitenda ultimo arte ẏt. activa scilicet et passiva, activa ẏ tilla
cujus opus non manet tranzacta accione vt ars saltandi, cantandi, sibarizā
di. Passiua ẏ tilla, cujus opus manet tranzacta accione vt. ars domificatiua
Cujus opus scilicet Domus manet tranzacta accione construendi domū. qui
bus premissis sit

Cto. logica ẏt ars liberalis ars tamen liberalis non ẏt
proprie et implicite ars. Pt. cto. quo ad 2m partē exp. ẏ. D. 7o lec. 1a
arte. 2o ad 2m dicente: ille inter cetera scientiay dicunt artes; que
non sui habent cognitionē ad alias opus aliqd. gō. ẏt mediate ipsius
rationis sicut ilogismus et oratione formabē, numerare ẏt. gō. ẽẏ.
Pt. rōne ars ẏt habitus tradens certay et ordinatas regulas cognos
cendi aliqd. opus; sed logica ẏt huiusmodi. gō. ẽẏ. A. Pt. P. gō. R. logica
tradit regulas construendi ilogismū; sed ilogismus ẏt aliqd artifi
tū, ergo aliqd opus. gō ẽẏ.

Pt. Modo gō. dicitur liberalis ars liberalis ut
diximus supra ẏt que exercet per potentiay anime que libera ẏt, sed
logica percipit potentias intrās. exercet. gō. ẽẏ. Pt. R. nā ilo
gismus nisi per actus intus. construi potest gō ẽẏ. sed non exercet logica
per acciones tranzeuntes in exteriorē matē. sed per acciones imma
nentes ipsi ei intus. gō ẽẏ.

M.C.D. 2022

Pl̃. modo quo ad 2. partē est. f. L.ª 2ª. quęst. 57 artō. 3º. ad 3um. obi
cit: artes liberales q̃ artes pertinēt ad similitudinē gō cū Pl̃.
rone arg i iuxta Pl̃. loca ibi tacta est habitus cū uera ratione factiuus
ad artes liberales non pertinet habitus progressus factiuus gō cū Pl̃. facere
est agere per actionē transeuntē in exteriorē matēm; ad artes lib. non
sunt huiusmodi. gō cū Solvuntur argta.

SOLVVNTVR

Ad logica est in implicite scientia ut dicemus sequenti arto. gō cū. Pl̃. conia
si non est implicite maxime quia cum dato non implicite tractabile
sed hoc est falsum. gō Pl̃. Ri. dabile logice non est implicite tractabile maxi
me quia duo qui dicit, sed hec ratio est nulla gō cū. Pl̃. R. quamuis
ut. ens 2ª. quid tamen est implicite tractabile. gō cū.

Pl̃. nē. conia ad cum
ptum. concedo. A. et nē. R. ad ei cumptum. concedo. iterum A. et nē. R. ad
ei cum dentigue ptm. concedo. cum et nē conia. et ratio diceri non inest
quia quamuis ens rationis. sit 2ª. quid ens tamen est implicite tractabile
cum sit implicite connexum cum suis proprietatibus ut videbitur. dubio
sequenti. ad aliud ut sit implicite aliquid requiritur. gd. ens rationis sit implicite
tractabile, cum ad artem tractandi, cum ens rationis non sit implicite tract
abile eo quia non ut tractabile per actiones transeuntes in exteriorem
matēm, sequitur. gd. quamuis logica sit implicite scientia
non sit implicite ars.

2ª. ad tractandi sunt per actiones tran
seuntes in exteriorem matēm. gō cū Pl̃. Ri. ideo Domus &c. sit per
actiones transeuntes in exteriorem matēm quia sit per actiones intro
ducentes in lapides &c. et lignis, ad artes tractandi sicut
per actiones introducentes formas artificiorum dicitur gō cū. gō &c.

Rb. ne B. ad ptm. dicgo. A. quia sit per accions introducente elh. prout patet aparte rei et extraiptu signanter contra. A. quia falsa vera ri one ut tgz. gz. introducente elh. nego A. et dic. B. inq. tu dis fm ut pet ac tone. introducente fac artem in dubijs vere et realibz. et prout patet aparte rei nego B. fictisie et pro ut patet in bra inter. contra. B. ebru cor. ad. etenim ad extraneos aut ut proprietatibz non extitit aliqua que ut cung. introducit forma artificialis sed aliqua que introducit vera fac artem. in nulla. externa pro ut externa est per antecedens. Contra. aute. con sequens ista syllogismus Veras. S. non introducit nisi que in nulla externa pro ut externa existit. generaliz. Ergo introducat illa in dubijs prout patet in pcipio artis 39. ologica sit sciencia

ARTVS. 39. V. LOGICA SIT SCIA

Premitto Lo. qd scia dupliciter accipi potest vno modo dicit impropie pro qualibet cognitione siue clara siue obscura alio modo proprie et stricte pro ut designat cognitionem rei per causam. in presenti scia querimus de scia. hoc ultimo modo sumpta.

Premitto 2o qd causa est vna formaliz virtualiter alia. Contra. ista. Quecumque sunt in actu formali sunt in actu virtuali. sed ista que actualiter non sunt in actu formali. sunt in actu virtuali. Ergo ista effectus causa est. ad scia. proprie et stricte talis. sufficit cognitio rei per causam. Saltim virtualiz ut videre licet in metaphisica que est propria scia et tamen non demonstrat propriet. de suo obio per causas. Ma virtuales ita demonstrat aliquid esse vel non esse ut ibi. quia ens. Ergo qd scia ut causa virtualiz suarum passionum. Dcs. Pb. in deo respectu eorum atributorum. saltim in prosabilis. 1. sententia.

Premitto ultimo qd logica habet partes scilicet tam dialectica quam demonstrativa topica seu opinativa. Sophistica seu falsa. eorum quibus premissis sit

Ty. Ty. Ty. Ty

et simplicit. scia. 2a. logica est propria ita communit. S. co. Egidius Bitat Ran
dulet nouum M. Ascia simplicit talis: est habitus certus verus et
equidistus euidens per demonstrabiles de logica est huiusmodi: go ch. PR. lo
gica quod plures demonstrationes quibus de suo obiecto proprietates demon
strat; sed huius demonstrationes generant habitud logicales proprie
scientificas: go ch. B. Pk. quia demonstratio generatricis in illa
orata ingressit. Pk. go. B in logica demonstrant plures proprie
tates de modo sciendi. qd. est logica habitud. ut de definitione Clarioris
est definito, de diuisione radenda esse per membra diuisionis de
demonstratio scientifica generare est. ch. go. th.

Confirmatur habitus

qui ex principijs certis euidentibus et propinquis necessarijs et euidentes Clarijs deducit est
scia propriae scientifica, sed logica est huiusmodi: go ch. Pk. N. logica ex hijs principijs
: dici de omni, dici de nullo quae sunt eadem omni. patet de intempe. quae sunt ex
et ibi propria principia euidentes colligit syllogismos debere contingere. Pk. tris
gisti rose concludi indubie; et alia huiusmodi, quae sunt necessaria et euidentes
Clarij: go ch.

Pk. ultimo Cto. et verbo contrarie Contentis, fundamentali: syllogi
ca propria simplicit, non est scia, eo quod est quia ens rationis quod est scibile et
est non scia simplicit scibile; sed hoc est falsum: go ch. N. est fundamenta
Contrarium. Pk. go N. datur simplicit connexum cum rei proprietatibus est
simplicit scibile; eadem ratio est huiusmodi: go ch: Pk. N. 2o. quod libet de
est simplicit connexum cuilibet quidditio minime negari potest; sed non ens rationis
est simplicit connexum cum rei proprietatibus quidditio minime negari quea
go ch. N. Pk. ens video homo simplicit connectibus cum risibilitate quia
talis. illi conuenit quidditio minime dicto negari potest. go. ch. Pk.
N. universaliter est non ens rationis; sed talis cum predicabilitate qd. quidditio
dicto negari potest: go ch. PR. negaba predicabilitate de cuius. patet tota
litera ratio conuersi: go ch.

Ad 1.

Ph. modo 2o. illa Pr si ens rōnis. nonesset i implicita annexū eid ut ij pro prietatibꝫ eo esset quia non esset i implicite ens. sed secundario est ratio: gō ut quarumcunq; quantitatū ät 2us quid. ens tamen est i implicite equalis alteri quā dilati et diminute. sicut albedo sit 2us quid ens tamen est i implicite in ordinali alterius. gōtt. Sed ett ō quarumcunq; quantitatū sit 2us quid ens tamen extrinsece connexa eid ratij proprietatibꝫ. Eid sit ibilia mete propriet implicite ibilitas aut proprietatis ad connexionē implicite tales sequit: gō ut

SOLVVNTVR ARGVTA

Ph. Lo ex A. lib: 1o. rett. Cap: 2o. recitante in quo dialectica et tractat. utricq; et non ut facultatis per tractet imprudens est etiam ratiō subvertit: gō ett: Sed 2a metaphisicam tenet. absurdum est in unum genere scia et modum sordi; sed logica est modus scidi: gō ut

Ad 3m. Ph. 2o. in 2o loco

Logica quatenus utente in parte opinativa et falsa, cuius signum est quia illas facultatis nomine illustrat, de cuius non est dare aliquas determinate partis procedere qđ et falsi. Et logica vdeby in parte opinativa eid⁹ fenestrative procedat, nonnullo loquis de logica docente nec utente in parte demonstrativa et cuius nihil contra neg⁹. ad hꝫ dic logica non esse modus scidi. Forte. et habitus, sed tantū efficiuee et obtiue: Quando autē A. dixit modus scidi non esse scia. Loquit de modo scidi. Forte. non actū obtiue et conquentiū.

Ad 2o. loco

debet esse de nyssarijs; cedens rōnis non se habet: gō ut

Ad id debere esse de nyssarijs quo ad entia, non autē quo ad existentia; essentia sed ens rōnis non indiget nyssarijs ad quod existentia bene tamen quo ad entia

Ad 3o.

scia cuius obiū forte. non est i implicite ibile non est i implicite scia; sed obiū logice non est implicite ibile: gō ad A. Ph. Pr. gō ut. obiū logice est dicere; sed ens rōnis non est i implicite ibile: gō ut. Ph. ibilitas est proprietas entis et entitate sequit; sed ens rōnis est 2us quid ens: gō ut 2us quid ibile

159

Ad. ne. P. ad 1m prbm. cond. A. et ne. P. ad 1m dico. A. ibilitas et patio
et proprietas entis absolute sumpti, seu sequit. ad entitatem absolute sumptam
ne. A. et patio entis connexi, seu sequit. ad entitatem connexam cond. A; ad dico. P.
est 2us quid 1m simplicit. sumptum ex nexu cum suis proprietatibus. cond. P. et non
connexum ne. P. et conc. Dicendo gd. ibilitas non est patio entis absolute sumpti
que sequit. ad entitatem absolute sumptam; alicui nullum accidens quod simplicit. simpli
gd. est falsum, cui quaestio sit simplicit. ibilis sua metaphisica sua mathematica
ad et patio entis connexi cum suis patronibus; cui aute 1m nonis et patio quid 1m simplicit.
simplicit. connexum cum suis patronibus, ut patet de rone log. Socratis ridentis gd. est simpli
cit. ridibile et consequenter alli.

Contra connexio entis nonis cum suis proprietatibus. et 2us quid
lis pro est. Ad 1m. talis connexio est nonis; sed connexio nonis non est 1m simplicit. connexio; probb.
Ad. P. relatio nonis. et 2us quid relatio. pro connexio nonis 2us quid connexio.

Ad. nego
1m. ad prbm. ne. A. est rationis propter positive dicto implicito cond. A. sed sibi
et quia ad explicitum; ad dico. P. connexio nonis non simplicit. talis propositive
tamen entis composita cond. P. salvo tamen ipsa connexionis ne. P. et conc. ut
Dico gd. illa connexio solum multis et propositive, seu in esse entis est ficta
et 2us quid talis; forsitan autem et in esse connexionis ut vera et necessaria
et realis negative, quia vere et non ficte essentia non verificatur
praedicabilitate que et huius proprietas; et consequenter talis exigentia
in esse connexionis non requisit. ad est vera et simplicit. talis exigentia sed
caderetur de relatione nonis non valet quia relatio nonis requisit
inter extrema; connexio autem non ut diximus.

Contra talis connexio non
vera et necessaria. pro ut. Ad 1m. talis connexio est qualitas inter tra
nea; sed extrema sunt ficta et contingentia pro et ita sed.

Ad. nego. 1m. ad
prbm. ne. A. quia ipse connexio est necessaria et extrema contingentia
ipse connexio est essentialis et extrema accidentia respectu connexio
est simplicit. talis et extrema entia 2us quid

Et rosolutione alicuius tacite argūti. scilicet q. hec est obstrue logice remittere ad rem
nihil vel rare artis, quia omnis ens rationis; alicuius reale pro cuius lucro adhuc
est tamen certo cognitū sub ratione modificādi. Cui enim dicam. esse modū
scindi: credendo illo hoc ultimo modo sumpto optime potest logica quād pluries pa
tiens demonstrare

Et dicit insuper logica cōcerne esse propria. Ita quod ad par
te demonstrativa. quia quo ad partē topica et fallace quasi nominus
partibus scientifice procedit, scientifice enim demonstrat modū que construen
dus et silogismus topicus, fallax, et demonstrativus nimirū scientifice demō
strat silogismū demonstrativū generare veram, topicū opinionē, et tandē fal
lacē errorē cēt

Dicit secūdo debere esse doctor certus et infallibilis; de logica quo ad partē topicā fatetur huiusmodi: go ut Dr. B. in parte topica agit de
silogismo opinativo qui certus non est, et in parte fallaci de silogismo fallaci
, qui erroneus est: go.

Ad cōdō. A. dicit B ad hoc dicendo est. agit ibi modo topico
et replicho nec A modo remisso modo. A erroneo contra. quia logica in par
te opinativa agit de silogismo opinativo, et in fallaci de silogismo fallaci
entifice, quia nominus demonstrative tradit regulas pro opinativo et falla
ci silogismo construendo quasi pro demonstrativo ut ar. 39. ii. logica est
practica vel speculativa

ARTIVS 49 LOGICA SIT PRACTICA vel speculativa

Cui speculativum a speculatione et practicū a praxi dicunt scientes
est quidē speculatio et practis. speculatio go est nuda et vera contemplatio
veritatis. practis vero actus alicuius potentie ad hoc ut
pluribus immerito restringi signationis vocis, praxis, equidē donat vi
ipsis, quasi quecunque operationis regulis dirigibilis ac proinde dicunt om
nes actus ipsius comprehendere

Nihil omnino premissa praxis definitio quæ est habilis scili habitualis a Dño
Ca ex quæ sup. arto 1a adducit dicente: duplex est opus exterius et interius.
Practicum gō. vel operativum dī dividit contra speculativum ita mihi absonum
exterius gō. non habet ordinem habitus speculativus; sed tantum
habet ordinem Dñi in 4. opus interius quod est speculari vere et non
suaviter: nam praxis ei implicit debetque opus contra distinctum a
speculatione, sed operatio interius non est ita distincta simpliciter a specu
latione: gō. ut. A. Pt. nam practica est contradistinctum a speculativo
gō. ultra praxis a speculatione, a quibus deremit ratio practici et specu
lativi. Pt. gō. Pt. speculativum est hoc operativum interius gō. ut quibus premissis

Dicitur
in scis. duplices quæ sunt, unum intrinsecum extrinsecum aliud unum scientia
rium logicam scientificam, finis scientiæ quidem finis intrinsecus possibile
propter quod habitus est unitas primum. scientificabile quod primum scibile quod
scripsit prescribit, scitæ autem dicit practicum ad speculativum, non tamen extrinsecum
scientiæ, ad abstractum accidit. Finis

Nota 2o. gō. finis quidem est operativus practicus
speculativus, non est finis huius vel alterius actus. sed finis habitus scitæ: unde
scita. erit speculativa ideo tribuitur finem Deum Cujus contemplatio
propter se ipsa quæritur erit autem practicativa, cujus obtentum erit quicquid
distinctum a speculatione, sicut opus exterius, cujus consummatio mini
me patet intendit.

Nota 3o. gō scita. practica 3. speculativa decernit, scilicet
ex fine, ex obto; ut ex non intendendi finem practicum obtentum exterius quia
finis speculativus scitæ est speculatio, cum veritatis contemplatio; prac
tica vero est opus: unde speculativus habitus queritur propter scitæ
practicus vero ut operetur. Ex obto gō scita obtum habitus speculabilis
est speculabile ut speculabile vel ut operabile, non ut operabile sed
ut speculabile in practicis.

nihil Dicit.

Pra

Nihil Deest.

Practicaq̃ vero habitꝰ dr̃ hꝰ ẽ tm in q̃ operabile ut operabile. Cum Intellige
ligit dr̃ tm in quo habitꝰ q̃ agit. Deca est vꝫ practicꝰ ẽ q̃ q̃ca est
non ẽ q̃ operabile, sed hꝰ homine sola speculativa [illegible] tract

Prouisio

ma: ista. ẽ ad uersus gd̃ nẽ de operabilibꝫ et factibilibꝫ, potest aliqua
dorum ut factibilꝫ dr̃ in precise quando aliquis modꝰ actꝰ exprimit
modꝰ quo agit facienda imprecise ut nꝫ precise habilꝫ quando aliquis per actꝰ
non exprimit de illo fieri sed sola speculantes ejus gratia et habitꝰ

differunt

ex modo procedendi quia scia speculativa procedit modo resolutivo respiciendo
suos ctos ad principia; practica autem modo compositivo dictando modꝰ quo
maendum ẽ ipsius, gdita ẽ finis: ut speculativa scia ẽ determinate modꝰ
resolutivꝰ nẽ at et compositivꝰ nec permittat: practica autẽ vbi dr̃ que
modꝰ resolutivꝰ et compositivꝰ nec in ea amplectat. Principaliꝫ tamen
compositivꝰ modꝰ inuentat.

Ex hac triplici differentia orta ẽ duplex sen
tiarum quarietꝫ alij enim nec practicam nec speculativam admittunt
ita Zabarella et Petrꝫ Niger. Alij practicam practicam et partim specu
lativam defendunt. Vt Suarꝫ Vasquez et alij. Alij simpliciter et adequate
practicam esse dr̃ ut Aristoteles et tota Familia. Alij demum specu
lativam simpliciter. Atq̃ quod et per quam ẽ simili ratione practi
cam esse totis viribꝫ vindicant hic omnꝫ Doctꝫ Angelicus Doctor Subtilis Scotus, Vna Cum tota sua Scola; iuxta quam [illegible]

[illegible] Dico. Logica non est simpliciter practica. Pro. Logica est simpliciter practica quia logismos construit iuxta regulas ad preceptas, nec quicquam agit nisi dirigat ad earum constructionem; sed ex medio capi est dicendum simpliciter practica. Ego. Ad Opposita Dico. Primo ad 1am partem dicitur scia logica distincte sequi construunt logismos iuxta regulas logicæ, cum logica utrique ministerialiꝫ sciis omnibꝫ preceptet regulas ad recte arguendum dictionem ut; sed ceteræ scie per hoc quod nequeunt construi logismos iuxta regulas logicæ non dicuntur practicæ: Ego. ad 2dum [illegible]

B. Pt. aliqui nulle dicerent speculativæ sciæ quo ad qd. absurdius est. et contra 2li a paritate

~

Confirmatur. ead. est: constructio silogismi iuxta regulas logicæ non est proprie et simpliciter praxis: ergo etc. Pt. ans. constructio silogismi non est habitus alterius potentiæ ab intellectu ut est constans ergo etc. Tum logica proprie construendo silogismos non eos construit ut operetur seu construat; ad scientiam quæ non construit ut construat, non est proprie et simpliciter practica: ergo etc. A. Pt. quia logica proprie construit silogismos ut mediis ipsis aliquas veritates clucescat, et ipsa contempletur: ergo etc. Pt. ergo Pt. quia scientia quæ non construit ut construat non respicit operabile ut operabile; sed scientia quæ non respicit operabile ut operabile non est practica, ut est constans: ergo etc. ex dictis a nobis constat ergo etc.

Pt. modo 2a pars illius Pt. scilicet quod requireret logicam practica, ex eo quod ex eius scientia dirigat praebendo ei regulas ad proprie construendos silogismos: sic: si ex proprietate est dicenda practica scientia aliquid efficiens operis qua scientia tota ad illius constructionem dirigens, sed ceteræ scientiæ efficientes proprios silogismos non sunt simpliciter practicæ aliquæ nullæ dicerentur speculativæ simpliciter: ergo etc. Pt. A. practicum iuxta divers. locorum auctoritate idem sonat quod operativum; sed magis operativa est scientia aliquid efficiens operis qua scientia solum eius constructionem dirigens ut Pt. ergo etc.

Confirmatur.

practicum dicitur a practicando; sed magis practicare dicitur facultas aliquid efficiens opus quam facultas illud dirigens: ergo dicetur sic ex eo quod est minus logica ex eo quod est. Pt. Pt. facultas aliquid efficiens opus est quæ talem opus ponit in praxi et in executione non autem facultas dirigens: ergo etc.

Cloz.

logica est simpliciter speculativa et exclude aliquid, et pergranda similitudinem practicæ 2ª pars est D. Th. 2a 2æ q. 4 a. 4 [illegible] dicentis: in speculativis alia rationalis scientia est dialectica, quæ ordinatur ad inquisitionem veritatis, et alia scientia demonstrativa quæ est veritatis determinativa. Pt. rat. scientia quæ respicit speculabile ut speculabile est simpliciter speculativa, sed logica est speculabile ut speculabile ergo etc. Pt. B. logica respicit producto compositas ... diversos dispositos per tale modi sciendi; sed compositas ... simpliciter sunt speculabile ut speculabile: ergo etc. Pt. B. ideo talis compositas artificiose disponunt per talem modi sciendi ut convenientior quæ ante talem dispositionem, ex ... erat perceptibilis, et speculabilis, clare speculabilis constituat. ergo etc.

~

Confirmatd et facita solutio Contrariorum impugnantis logica vppiciando corruptoy destruendo artificioy edispositoy in Pal modi riendi non reppiceret speculabile ut speculabile maxime quia talis dispertinet ad Pal inillo efficit, sed hec ratio est nulla. gō est. Pl B. talis Pa. logica causalis in corruptibz destruij non ē. dā distincta a speculatione. gō est. Pl ūy. ero D. I. 1ª 2ª. q uyste. 77. artō. 3º. ridendicente inspeculabilibz est aliquid. per modū cujusdā operis puta construcōis logismi. gō ut. gō est.

Pl 2ª Cō rone actiy perficientis tas. ut speculativa y t speculativy; sed logica est hujusmodi gō ut. A. pt. quia perfectio cuilibet rei debet proportionari ipsi. D. inty. ultra quia diuy et dagativy veritatis etiny ut speculativy; sed logica debet dirigi contra. indagandū ad veritatē. Cā adhuc solidiuy regulay pregdit. gō est. Dicey cui dā. ariis pertinere corrēdi in ordine edisticandā in ytra scōa. inty. autē dicit practicay et pdē operativy. 2ª. inty. ad operativy intorio. Simile. non est simplicit practicay. gō. Pl. ary. quia in ytra scōa. non ponit simplicit. dā distincta a speculatione. gō ut. Pl ary in ytra scōa. sunt silogismi mayes. sed ista omnia sunt dā ytra. a speculatione. gō ut. Pl omnia predicta dicimus. sē. speculativa; sed facultay speculativa eticorū. ergo dā. distincta a speculatione. Similiter ergo est speculativa. gō ut. A. et Pl. 2ª 2ª. quæst. 47. artō 2º. dicente rone speculativa

SOLUVNTF ARGVTA

facere silogismū pronū gō ut. artō 2º.

Ad 1º. omnis actiy regulis directiy est in implicite praxis sed pluriy actiy inty regulis dirigentibus aliquid hujusmodi gō gūente. gō praxis nō Pl. A. actiy per quā regule ponentis in praxi et in implicite praxis. Ad 2ª. dā. et exillij sed per quem libet actē regulis dirigentis ponentis regulē in praxi. gō ut. Pl dicit gō.

Pl. dicit gō. A.

omnis actiy regulis speculandi directiy est in implicite praxis nē. A. regulis operandi directiy condō. A. et distincta a rōe et modo nē. consō. ad istum ad dicendum rone dico quod nonomnis actiy per quā regule ponentis in praxi est implicite praxis; nā regule speculandi veritatis per ipsā speculatione ponunt in praxi et tamen speculatio veritatis ut talis non est praxis aut effectuabilis operis cuius 2ª. quid et dato modo, sed gō in implicite est praxis actiy regulay et directiy p. regulay operandi dicō. est.

Dª inty. etiā operatiy. dā silogismus construit juxta regulay logice. gō silogistica ē regulis operandi directiy. gō est.

7

Rl. dico. arg. operat. ad ethicam et prout operari opponit speculationi nec arg. operat ad instra et pro ut operat. g̃ do non dicit ad speculationem cond. arg. et one. contra. quia ad rationem praxis simpliciter talis non requiritur obiectum et modus operandi ad diuinos rectus modus operandi d. ethicha et speculatione; constructio autem dilogismi in expartigulen logica non est operatio contradistincta a speculatione. Ad ultimum dicit D. T. per modum cuius ydam operis: g̃ ut.

Ad 2m. 3m. dicendum est. l. metaphisicam ordinari: scia speculativa queritur propter se; ad logicam non queritur propter se et propter presens ad huius obiectum contemplationem: g̃ ut. Pl. R. et D. Th. dicente: quod logica non queritur propter se, sed ut instrumentum ad alias scias: g̃ ut.

Ad 3m. dicendum. A. scia speculativa principaliter et Regina cond. A; ministerialiter autem excitat et regulat circa approbabilia nec A. hec habent eo quia propria natura est principiata ut ostensum est. recte precedentem veritatem; nec ob hanc rationem amittit rationem scie speculative, sed potius retinet eo quod ordinatur ad contemplationem veritatis per directam licet ad scientiam speculativam ministrantis, et sic reducta ad alias principales. ita A. D. C. 2m. questio. ad 2m. vide alias solutiones supra dictas.

Ad 3m. scia quia ministrat in contemplatione sui obiecti non est simpliciter speculativa; sed logica ministrat in contemplatione sui obiecti: g̃ ut. Pl. R. logica transit ad ~~contemplationem~~ rationis obiecti: g̃ ut.

Ad dicendum. A. scia speculativa principaliter et propter veritatem cond. A. ministerialiter autem et propter alias rationes. ad hanc enim veritatis existere in contemplatione veritatis in genere quod quidem facit hanc logicam cui non obstat procedere ut varias veritates occultas in complexis distinguit in suis principiis.

Ad 4m. sed logica non existit in contemplatione veritatis: g̃ ut. Pl. R. logica dirigit scias practicas et scias practice possit ordinari ad actum quia ad cognitionem contemplationis: g̃ logica non constituit sed ut in contemplatione veritatis, sed ut obiectum

M.C.D. 2022

Ph: Alg: T.

Ph: ne: B: ad primu A: logica dirigit suas practicas ut practice earum ut ars geometrie scie demonstrative ueritatis condo: A: et dico: B: primi bit: et ne: consequens: quod logica edu ceteras scias dirigit patet ut recte demonstrent ueritatem et ne erret in inuestigatione ueritatis in dagatione ergo mera speculatiu ueritatis in ueritate et nullo modo practi: qd: uult quod earum ad aliquid extra earum contemplationis ordinent: peraccidens habeat respectu logice qua ideo curat de ueritatis inuestigatione et ad hanc inueniendam quas artes prestat regulas ~~inuestigandi~~ aliis scijs: minime earte ac exteriori operedirigendo curat:

D^a. sed logica dirigit omnes exteriores: go Ph:

B: logica dirigit de ministrio sed ethi logismus vocalis; sed earum omnes exteriores, ergo ethi logismus omnes exteriores, ergo Ph:

Ph: ne: B: ad primum D^m: A: logica dirigit de ministrium ethilogismus vocalis quoad istum exteriorem actum ne: A: quo ad interiorem significationem secundo A: ignatio autem est omnes interiores ethicos intus pergendo patet solutio::

D^a. licet omnes qd: dirigit logica sit omnes interiores ethicos intus inspicit qd: ad illud tendat modo directiuo ubi sit simplex practica: go ess: D^a. omnes artes studii sit contemplatiue et actiue externe dirigentes; respondeo illi ymprudentia est simplex practica; sed non alia artes nisi quia modo directiuo ut ad illud dirigit: go Ph:

Ph: ne: ars: ad primum rationem ne: cassalis: Ars enim prudentia dictamen hic et mane que ibidem est simplex practica ideo: quia precipue modo directiuo ut actus studij; sed quia dirigit immediate exercitata et applicat intus: ad studendo, et quia ex consuetudine applicat ad studendum est habitus alterius potentie ethici ideo practica dentia est practica; ad unum logica dem modo directiuo procedit, non dirigit immediate exercitate ut applicet ad precipue intus dirigit ei regulas prebendo adiutorium ad ueritatis, ethicalicet modo directiuo procedat ne: practica simplex:

A:

Ethicos operationes qd: cadunt sub directione abitus moralis non practice sed operationes logice cadunt sub directione ~~prudentie~~ habitus practici go Ph: B: operationes logice cadunt sub directione prudentie et dampnatis; sed habitus prudentie est practicus secundi actus potentie practice: go ess:

Dñi. operationes logice sunt Ex. constructiones logicales definitiones et diuisiones et sillogismi et demonstrationes et fallacie ad istos tres sunt reducende a exemplate et ad iudicium primi et secundi posteriorum

Dñi. certo. A. et nos. adhuc dicimus. A. operationes logice cadunt sub. ens rationis et non sub ens reale quia ens reale est res extra animam existens. A. et dicimus. A. similiter et nos concedimus. Dicendo quod ad hoc aliquis habitus practicus dicatur quod sit habitus quo ad exercitium intrinsecum videtur requirere habitum practicum aut prudentiam aliquem omnes habitus speculativos practicos cum omnes pertineant ad actus quod exercitium intrinsecum videtur cadant sub directione prudentie et voluntatis ad regulationem quod sit habitus practicus cum existentia ordinando eos ad aliquod opus exterius faciendum. Pro solutione facili argumenti dicta quod in actu interno summatur operatio ad extra que est praxis quia recte dicitur actus interni applicabile tamen est actus ad opus exterius potentie ulterius actus et omnis logica sit simpliciter necessaria ad alias scias adquirendas

ARTE. ET. LOGICA SIT SIMPLICITER NECESSARIA ad alias scientias adquirendas.

Probatur instanter ad aduertendum quod nomine logice, de cuius necessitate inquirimus, non intelligimus logicam malam: hec enim constat ipsum innatum intus lumen, quo homo potest discernere de uero et falso et nullus est dubium esse simpliciter necessariam, sed nomine logice intelligimus habitualem logicam que ut pote artem regulas tradit ad recte arguendum de incognitis de quibus est de hac querimus an simpliciter sit necessaria ad hoc ut intus habeat alias scias. Arguitur sed quia facilius et melius et ergo.

Notatur quod necessarium ex parte rei dicitur de quo hic loquimur est duplex, unum simpliciter, aliud ad quid, quod dicitur simpliciter necessarium est quo nullo modo fini intento aliquid potest, quo modo necessarium est libro et pisci ad actum. Illud dicitur necessarium ad quid quo non habito est aut magna difficultate fini assequi valet facilius tamen cum illo quo modo necessarium dicimus communiter esse quod ad longum iteranda

Notatur quod in quolibet ente naturali est considerare scia, per tactum scilicet ens in perfecto, scia imperfecto est ens solum ad omnes, ens actu est ens ultra extensum ad omnes, ens actu est ens in statu imperfecto, quia nondum pervenit ad debitam quantitatem et extensionem

Scia in

scia: in statu perfecto est. Cui ad plura que sad omnes dicuntur extendit: sicut homo est in statu perfecto, cui ad debitam partium quantitatem et exactam earum aptitudinem ad artis hanc vel quodcumque aliud habet predicata essentialia hominis, partes essentiales in habitudinali statu &c. potest tria predicata essentialia.

Statu 3o logicus ipse nunquam ad ultimum quid, quod dicitur bene: et in logica in tali non errore procedere; sed bene quidem imperfecte nisi non errore procedat &c. unde istius difficultatis causa debet esse: ad logica habitualis sit simplicibus nunquam ad aliquid &c. adquirenda et hoc ad in statu, ut nunc in perfecto statu

Cto. 2o logica habitualis &c. simplicibus nunquam ad aliquid &c. adquirenda in statu imperfecto sic habitus, sanctus, Compluten. Io: a Sto T., Coll. Com. D: et N. Sanct. Dock N. E. P: et aliqui eiusdem ordinis in suis manuscriptis &c. Io. Pt. contra dicte gl. Met. textu 7o. dicente: addiscere arte de corporali opera artis vel arte, gd. exercuerunt A. D. dicit quia potest homo aliquando videre et videtur et audiri et quod habet habitus scientiarum habitus et quod dicto modo operatur. gd. vere arte logicali percipiuntur principia et rigorose demonstrationes obtinere possunt haberi scita. Et D. Pt. 7o Met. lec: 9a, et 2a parte quinque 101. a sto 2o et 3o da. gentes Cap: 79. dupliciter genus artis distinguitur &c. quedam distinguuntur materialiter aliqd. principium agens ad effectum artis modo cuncta, sicut tria lignis et lapidibus non est aliqua vis activa movens ad constructionem domus quod est effectus artis domus sed tria ligna et lapides in quibus materialiter est principium movens ad modum ducendi effectus artis sicut patet tam medicina quam in corpore infirmo et aliqd. principium activum ad curandum. é. effectus artis 2i. generis nunquam producit materialiter sed semper fit ab arte: effectus artis 2i. generis fit ab arte, et aliquando a materia vel arte. hec dicunt 7. modo ic genus quia in corpore infirmo dat. principia ad activa curanda, potest curari by aliquando ab arte ad quam, ita quia in homine dat. principia ad activa sanitatis. indicativa tria possunt aliquando dari in artifici cui nil ab arte &c.

Pt. Cto. tenet ex ipso qd in logica potest haberi potest haberi propria et rigorosa demonstratio, logica ne. simplicibus nunquam necessaria; sed in logica potest haberi propria et rigorosa demonstratio: &c.

Ihs

A. Pt. Pt.go B. 1o demonstratio qua principaliter acquiritur logica ipsa et proprie est virgo demonstratio; sed habet se dependenter a logica habituali go. ck. A Pt. qui aperit ad generat. propriet. sua Et B. Pt. attingens dependenter a logica debent tripliciter accidere; sed ipsum actus non precedit: go. ck. Pt. Pi effectus precedere neque sua causa comodo quo causa; sed logica habitualis est effectus illius et actus; quo 2o ad quiritur gotus contrary go. ck. Nec valet dicere dari in illo actu logica deam committatur non valetino quia quia effectus comodo quo effectus sua causa committare non potest ad effectus requisit. ad sua causa, ca causa destruatur hic: id ad cuius esse ali ad requisit.; sed Logica est effectus illius Pi. actus quo 2o ad quiritur go ck

Rayo

dent 2o dari quod 1a demonstratio logicalis sit in re logica quia ipsa est quo sine ratio sortis cognoscendi, et demonstrandi bonitatem conse; qua proinde et consequent. procedunt dicit non p. g ad libet demonstrationem logicalem quae vari logicas; sed p. illas p. probat Bonitatem conse; g. ultra patio et dicat ipsi a logica demonstrabilis electa

Da. Potest ad quiri logica p. ilogismus quia nec ratio sortis cognoscendi bonitatem sua conse: go ck. Pt affy. potest logica ad quiri p. ilogismum sic Barbara probatur consus de dari qui est bonus sic Bp. minori ilogismus contrary A. universali affirmativa et B. particulari affirmativa habet bonam consa; sed omnis ilogismus in dari qui est habet: go omnis ilogismus indari habet bonam conse; sed ilogismus hic et ratio cognoscendi bonitatem conse sue go ck. Pt. sotus g. ratio cognoscendi Bonitatem conse ilogismus de dari go ck. Pt affy sotus est ratio cognoscendi bonitatem conse quod demonstratus sed iste demonstrat bonitatem conse ilogismus de dari go ck.

Nec valet dicere de

indirecte sotum probare bonitatem sue proprie conse ergo quia impossibile probare esse bonam bonitatem conse ilogismus de dari qui nisi constet bonam conse

Nec valet ingno

Non obstringud quia dicit q: quamlibet ydoginus probabile bonitas cum conse. et cæteris requisitis generantes fides; sed hoc modi caret contrarij g. ergo Pl. q. nullus ydoginus potest aliquid recte probare qui non habeat bonitatem cum conse. g. sed hoc est falsum dicunt contrarij d. ut ydoginus dicatur probare bonitate cum conse. g. f.

Pl. habitus. rone habitus nat. adquisitus in duplici ad simplicia operandum; sed ad peccandum; sed logica e habitus datus adquisitus g. f. A. Pl. ero D. sin. q. distinctione q. quæstione q. articulo et est arguendo probitas habere qui habitus adquisitus dicunt aptentis qui non cognitio potentiæ dant ppe et simplicit. operare habitus vero scil. facilitate, et constat rone quia habilis ex. facilitas et expeditio non promptitudo quæ dat recte operari habitus g. Pl. arg. habitus nat. adquisitus non dant ad bene operandum difficultatis; sed difficultas tollat expeditionem et facilitatem ut nat. g. f.

Respondent contrarij g. differentia inst. potentiæ ad et habitus adquisitus stat in eo g. potentia e simplicit. nec pia ad actus sed absolute quod tali modo eliciendo habitus vero istius et simplicit. nec pia ad actus tali modo eliciendo unde dicunt g. sic etiam indigeat habitu logicæ ad discurrendum absolute bene tamen ad discurrendum tali modo sufficet scientifice etcetera

Contra sed una logica potest in tuj scientifice discurrere g. potest Pl. in hoc dicat scientifice cum cognoscitur ad inferri nec pia ad actu; sed una habilitas potest in tuj cognoscere una ad equalia inferri g. A. Pl. Pl. A. 1°. una habitu logicæ cognoscit in tuj unam probabilis ex actu inferri cum additione contrarij dicunt sed probabilis una logica cum et dicunt ipsi d. potest in tuj una logica aliquid et tenet cognoscere una relatione ad pri. principia conjicit discursum probabilis et tenet diversa g. quia una logica necessario infert ex alio Pl. contra quia in minu sunt artis. logica syllogismi probabiles quia scientifici. sed artis quia non minu tradit regulas conjuncti syllogismos scientifici cum quod opinativus g. nec Pl. 2°. in tuj. una logica potest cognoscere g. honestum illi quia est rationi, sed hoc modo cognoscendo cognoscit unum necessario ex actu inferri g. Pl. pt. quia logica in docet g. rectitudo regulæ ex rationalitate etcetera

Pl. destruendo contrarios ens

lentiæ fundamenti in logica est simplicit nec pia ex est quia antea ad demonstrationem essentia contrarij requirit g. in tuj cognoscat veritate premissarum et consequentis et bonitate cum sed hoc non g. f.

Act.

Pl. P. quando inty adquirit logica ipsa vi yorgus tacit demonstrationis, sed aliter in cognitione scientifice veritatis, memicaret Boetius cuyc. goesp. A. Pl. ed pevil. d. vid adquirat sibi optime negabilis, alioy docente procedit in infinitum: goesp. goesp.

Sto. 2a. logica nē implicite cuyuscunq; qualitatis scitay in statu perfecto videlicet se extendunt ad omnes cuiuscunq; conclusiones scitas et scibiles. Pr. Cdr. ep principijs predonibus cujuscunq; scie. pbe sibi ipsis una vna vel altera scientifice inforse et probata est: goesp. omnes Pl. concedunt quia in his dicuntur ad ingenerabiles mate abiliori modo. goesp. aliter. quod in illa dicuntur omnes vel altera elicere potest et ep alijs principijs etiam priorys ejus potest tale dicendi. etc.

Observanter potest inty in logica objectum

[illegible]

c. p. impossibile cum dominus goesp. Pl. concedat quia eque facilitet infert pa. patiendo nos principia

L. et 3a. op. 2a. goesp.

SOLVVNTVR ARGVTa

Ad L. Augustino lib. 2. de ordine Cap. 13. dicente, sola logica docet docere, et docta scientes facere potest: goesp. Confirmatur L. Boetius ad Cap. L. qui quoda negotiaria est circa logica, quia ipse dicit ratio - per quam in disputationibus ordinate, facilius et citius ad exitum procedat; sed procedere sine errore est necessarium simpliciter ad scientiam: goesp. Confirmatur 2o. ex eode D. Dicente ibidem. Iudicium veritatis nonnisi ex logica habere nisi reducendo in ea principia; sed in logica nihil tale habetur ergo ad ea principia: goesp. Ad ultimum. 4. quod ultima docet alias artes a logica dependere; sed grammatica dependet, sine illo addiscere nequid. goesp.

Ad 4. ad argumentum quod arguit quod sola logica scientes facere potest intelligendum est, quod sola logica doctrinaliter et directive scientes facere potest. Cetera vero in hac modo scientes quod dialectica tive scientes facere potest, Nam quelibet alia scia efficere potest aliquos quibus scientes reddit.

Ad 1m confirmatione dico gd logica nō ē simpliciter necessaria ad procedendum sine errore absolute, sed bene ad facilius procedendum sine errore gd ego libenter admitimus, ad secundum autem sufficit procedere sine errore. Quando ad 2um dico gd sine logica ja stat regulata & ggs. ad 1a principia, licet nō ita facilius. Ad tertium dico ad ligendo alogica dependere totum quid nō necessarium.

Ad 2o nulla ratio inducitur alicui inconveniēti opposito quod sine demonstratione propria et rigorosa tali; ideo sine logica negandi ei propriū et rigorosa demonstratiō: gō &c. Ad 1m quia scia acquirit per demonstrationem. Ad 2m & negando &c. Ad 3m quod &c. sine propria et rigorosa demonstratione qui nescit quomodo est negandum. scitū facienda demonstratio; sed hoc in logica negatur &c. gō &c.

Rp. ne P. ad primum dicitur A. negando quod sequela qui nescit signare et artificiose quomodo est negandum. scitū facienda demonstratio ne A. qui nescit naturaliter nactus exercitio circa. hoc autem habere potest sine logica abituali: unde dicunt ignaruy grammaticē loquit congrue sermone, nescieny signare quomodo est negandum congruum. Boalgat; et similiter exper. in rethorice ornata dicit quin regulas bene dicendi de gesta scit. et similiter qui nō potest regulis musice capiy cantu dum cantando accantat. idem quae sicut in tuby motet. Forte judicium formant qui nescit signare judicium debere constare ipso &c. equla, et predicato, sillogismo probabiliter construit nescientes quomodo est negandum. sillogismus probabiliter construendus patet. gō ad nescieny logica disponit accantalitatem. facultate plures diversus existentes qui nō necessaria ad negandum bene dicendum construere

Ad qd demonstrationem construit nescientes signare hoc est quomodo est negandum scitū facienda demonstratio scitū. ideo demonstrat; ad demonstrationem quam datur. instantia ad secundum. gō &c. Rp. P. quidicit verum nescieny dicere verum male predicando dicitur verum: gō &c.

Rb. ne A. ad primum dicitur ergo quidicit verum nescieny signare et nescire alium sed dicere verum male dicat verum nescieny. nescieny dicere et negare de eo verum sed dicere verum contradictorium. Atque consequentia est bona qui scit nescit negare. sed nescit dicere verum et negando debet contrarium oratio et verum dicat. p. hoc nescit dicere et [illegible] dicere est in actu exercite ergo negat. id in explicite &c. ad secundum quando dicit verum male predicando ista esse gd. negantur: ita potest quis facilius demonstrare p. hoc quod gd. ista a chirico credito et dicente ad minus est correctione necessaria dicitur ab alio

Ff. Gij. Ff. Gij.

seu p. hoc qđ directe nequiret amachiare destruere, vel dijcere, q̃ propriet hale, esse negat
figurate et rectexe ex quibꝫ constare debeat demonstratio vtilis et firma concludat

Dᵒ. ad 2ᵐ negando

demonstrationē ex huiusce forte figurate et rectexe in vtroq; siet regulay demonstrandi
:go: ꝑ. ꝑ. B. demonstratio ex hoc sit artificialis forte; ad hoc sit artificialis forte, requiritur
preter ipsum esse: preter iste regulay ad ipsa construendas :go: ut ꝑ.

Ad 1ᵐ nē. B. ad ꝑmā dicendo

demonstratio ex hoc artificialis nascatur, hoc preter hoc sit conō A. in actu ꝑ. ad
dicendo A. quando sit ad attendendo ad regulay artis conō A. ad ipsam attendendo nō et ad figuram
hoc B. et nō conō: et hoc :go: quando demonstratio sit attendendo ad regulay demonstrandi
et hoc artificiale; quando vero ipsius vsus attentione ad tales regulas, sua via naturaliter
efficit demonstrationē, hoc demonstratio nē. sit artificialis, hoc facta nē. attendendo ad
regulay demonstrandi; potest tamen dici artificialis hoc est constans regulis artis; licet
tē id :go: 2ᵒ modo artificiale heri nequeat invenire; bene vero :go: 2ᵒ modo quia
ex hoc vidiamus potest nasci sine arte effectus artis probare, licet difficilius sepe
experimur ignaris et hebetes esse artis cogitis experte musce coccinea et cornea et cornee,
nates. medicine auxilio destitutes sanitatem restituere.

Dᵒ. demonstratio forte includit dispositio

nē premissa in modo et figura; ad hoc et hic et in actu ꝑ. ad 2ᵐ :go: Ad 1ᵐ dicendo
et artificiosa in actu ꝑ. et exhibitē nē B. accidentaliter quando sit ex tertione
ad regulay conō B. ad tamen hoc attento nē. simpliciter assumpta quia nē. talis est
nē. ita facilis nasci, requisitum huius modi dispositio in ipso met experto discurrendi

Ad 2ᵐ.

qui nō cognoscit evidentē bonitatē consē. nequid assentire alicui tali ex eis premissa
rū, et consequenter nequit de illa habere scām; ad hoc bonitas consē cognosci in ꝑticu
lare logica :go: ꝑ. ꝑ. R. bonitas consē consistit in conformitate ad regulas demon
strandi; ad cognoscere bonitatē consē cognosci in logica ad ipsas pertinet
ad talem logicā demonstrabiliter :go: ut.

Ad 1ᵐ dicendo A. qui nō cognoscit bonitatē consē consistentē in con
formitate eorum regulis demonstrandi nē R. consistentē, in proportione tali et equivalenter
demonstrationis; conō A. et dicendo R. bonitas consē consistens in conformitate ad regulas demon
strandi transeat R. consistens in proportione ad lineas in quo demonstrationis vel

ad

Dicendo qd sicut in domo duplex hereditas reperit una primaria consistens cū proportione cū proprio principio scz hoc est inaptitudine ad subsistendū ad inclementia tempora qua caret nō patio ad experientiā ipsius domus cognoscibilis et ab aliis pellentibus ac similibus candē alia secundaria consistens in proportione cū regula differendi qua quidē caret patio permixto apto ad experto cognosci pōt: ita in demonstratione duplex reperit hēditas consistens una primaria consistens in proportione cū proprio fine demonstrabendi, hoc est in cognoscibiem medii cū extremitatibus abstracti et immediatione, et hec hēditas nō patio consistens ad experientia et cognoscibilis altioris ad experiendo in dialogica. Alia secundaria consistens in extremitate cū regula demonstrandi, qz patet refert qd nō patio et per talē logicā cognoscibilē; eius cui in cognito ad ascendū recurrit cū aliaria nō qua primi hominis experti remanserunt scientibus licet quā predicta extremitate regulauerunt; quia hominis experientia adhuc indeterminate in ordine ad ascendū istius instituerunt regulas universaliter quas predictus modus apprehauerunt.

D. 1m pa hēditas consistens et demonstratiua illa principiandi ecomni, que sunt eadē unitatis materiadē interne gōcess — D. 2o hēditas consistens primaria cognoscit in operatione ea cognitione qua cognoscit etc, et premissa utillatiue; sed etc. ergo premissa utillatiue nō cognoscunt hominem principiandū: ergo etc.

Ad 1m nego ant.

non enim rigorose demonstrat hēditas primaria consistens p. dicta principia ecdem ipse declarate — Ad qd respondet ea ad cognitionem realis terminum intus ad etonē. et premissa utillatiua sunt et ad hēditatē primariā consistentē. sed hanc modi habiti cognitio nō virtualis multiplex ut terminat ad etonē. et premissa utillatiua est mediata; ut vero habit ad hēditatē primariā consistentē ipsi immediata, et habitus primarius primarius et consistentis

Nec valet dicere eandē realis cognitionē adupliciter pronunciare nō pōse. non valet inquid quia licet eadē cognito talis realis quā virtualis adupliciter pronunciare nō possit: bene vero ipsi multiplex virtualis, et maxime habitus hēditatē consistentis sub ordinati; sicut eadē realis effectus adupliciter ab ipsa subordinata pronunciare potest

Aſſerunt ſpeculatiui debere eſſe primus ſed in nr logica habituali negatiua dari aſſertiones
gō ſ. Ppō. A. aſſertiua primus ſyllo a quo tollendo negatiua facile dimoueri; ſed in nr logica
habituali facile ita dimoueri poſſet ab aſſertiua, quod probatur ſic gō ſ
Rō contra
A. et nō B. ad ptm. Ergo A. aſſertiua primus eſt ſ. ex materia ſpiua aſſertiua contra A. defectus
ſubſt. et p accidens nō A; et ergo B. in nr logica ita facile eſt defectus ſubſt. contra B. p reuoca-
tione in ſpiua aſſertiua nō ſ. et gō. et Dico gō. ſicut ſtatim propōſtū fuit dimoueri aſſertiua pro ſpiua
mione materiali ſophiſtica quod ſcilicet ſophiſmata quod dicta fuerint poſſunt et p. talia ſophiſmata
poſſit aſſertiua ſyllogiſmus dimoueri, et ſicut ignauus Theologus in nr̄a Theologia aſſertiua dimouere
gō. formidine extranea curandi. Licet facile p. ſophiſmata hereticorum quod in nr̄a Theologia
ſolucre negent, dimoueri poſſit ab ſ. Nouā aſſertiua. et ſtando ſicut ſupra contra negatiuos
minimus preſentialiter aſſertiua de nouo poſſet per quod dimoueri rationem adquirere. Et poſſet
tibi quod licet facile ipſum ſophiſmate amittere poſſit p. fallaciam in materia de aſſumptione
et propoſitione ſ. quia gō. predicati amittat aſſertiua et ex defectu ſubſt.
et nō. defecta ſpiua aſſertiua; Sed patet. Dico ex peritia logice tertiam primam prey
habeat aſſertiua ſyllogiſmus veritati demonſtrata. Ergo a talia aſſertiua facile p. ſophiſmata dimo-
ueri poſſit, quia hoc eſt ſolum p. accidens, ex defectu ſubſt. et ex. ex materia talis aſſertiua
Alter
eſſe dō particulariſ tieri non poſſet ſine influxu cauſe uniuerſalis; ſed logica
reſpectiue ad alias ſcias. eſt cauſa ſcientia uniuerſalis gō ſ. gō ſ. nec. ſ. eſſe ſ. ſ.
Rō. dō gō. A. ſine influxu cauſe uni-
uerſalis abſolute et ſimpliciter talis cōdō. A. cui quid ſolum nō ſ. et dō gō. ſimiliter
et nō. cōſ. ad Dico gō. logica reſpectiue cauſa uniuerſalis abſolute et ſimpliciter re-
ſpectiue ad alias aliarum ſcientiarum; Cui ſolum probatum manet optime poſſit aliquis
ſine illa propria eſſe cauſa; ſed ſolum eſt cauſa uniuerſalis quod ad melius
et facilius proceduendum in quolibet ſcibili, et conſequenter ſine illa poſſet dari ſcientia
particularis aliarum ſcibilium. licet cum magna difficultate videatur ſolum ſcibilium et
ſpiua Magiſtrum Praxeos
Alter dō ſ. ita eſt neceſſaria logica ad actum ſcientificum ſicut prudē
tia ad actus uirtuoſos; ad prudentia eſt ſimpliciter neceſſaria ad actum uirtuoſum gō ſ.

nō ſ.

Ad ne. et dicimus dicy ad quae cum subdy proximy cum sint actus exercitati, quae ipsi habentes
ea indigent exercitatione dictamine recto intus perficiente ipsi actus. vicissitudine
curae disputa. qd quidd dictamen sit ne ipse ad actus prudentes. unde actus virtuosi mo
ralis exercitatione indigent dicendum ne prudentes ad vero scire scire cum sint habitus ne actus intus qui mi
nime ipse cecy indigent per alterius extranea; sed per se per se per artibus prefigere propria
principia actiua [illegible]

Ad 2m. 2m. dicendum negando Philo. ipse cum sit habitus perfectus dominus
dicy illius et facilis indemonstrabis practicis. cum sit; sed negando in hoc esse facilis in dialo
gica Abitrali go [illegible] negando Quia ipse ad ipsi indemonstrandi practicis logalicis ipsi
sibi. in practica facilis circa formas logicas. cum demonstrato ipse tractatus inclusa habilis,
sed nemo potest ipse facilis circa formas logicas sine logica artificiali. go nec nisi
ab ipse. nemo potest ipse actus circa artes sine arte; sed terminus logicus est
sic artis. ergo

Ad secundo. ad. et ne. ad primum dicendum. ad. nemo potest habe, nisi habitus circa ter
minos logicas habitus, cum ordinem ad illos exercendos cundo. ad directive seu in ordine ad illa
exercenda sine. ad. et dicendum ne. similiter et ad alterum probationis dicendum. ad. directive seu in ordine
ad illos exercendos subdicendum. ad illos exercendos artificialis cundo. ad natis ne. et
dicendum ne. terminus logicus est artificialis ipse necessario etiam quia 2m. quia tueri non ipse
nisi artificialiter ne. ne. ipse necessario in actuo. sed radicaliter, sed cum in genere in
actuo. sed ut ipse ad tueri natalis in actu cundo. et ne. cum. quia terminus
ita. in habet essentialis. qd. est artificialis in actuo, ad hoc ut ei contingat
unde potest fieri in arte et natalis. et ad illos ic exercendos potest qui ipse
facili, per habitus cuius cumque sit. in minus multa natalis ad exercendos
in dialogicas tradi, particulariter alicuius artis. licet in dialogica magis expedite ipse facilis ad
illos directive. hoc tamen illos docendos per regulas omnino sufficiens, quia et peculi
are munus logicae artificialis. quod aliis praestare non potest

Ad. ultimo licet dicendum
potest unus de alterum sorte capta seruare in specialibus quibusdam tamen memoria
collectiue; sed licet in logica [illegible] Ad. dicendum. ad. physice ne. ad. moralis cundo ad
ne. cum. quia in prudentia moralis orta. ex debili habe tracte, quod sanat specialis
gratia, ad logicam. sanat artis. gg. ad habitus logicae [illegible] utentis ex debili artis
dignante realis

ARTs & HABITs LOGICE ostentis

~est docentis disquant realit

Premissij definitionibz logice docentis et ostentis, quay tradidimus arto 1o huius tractatus. Nda ad vtrumq; pt 1a 2e quest 1a artō 2o est explicatio regulaꝝ ad opus: unde debt opus logice quoties intus attendendo ad logice regulas et precepta definitiones argutias &c. et contrar; quo nota 1o actus quo 2o adquirit logica ipsa propria nē opus, quia habit obtinente et attendente ad logice regulas

Notandō duplicē esse logice opus unū actiuū, passiuū alterū; actiuum est illud 2um quod ipsa logica propria regulas apta prescriptas construit definitiones et argutias; passiuum uero quod aliquis ē. utendō ipsa logica propria construendo demonstrationes iuxta logicales precepta.

Supono cū Mro Fonseca in parte demonstrativa logice dari opus actiuū proprie dictū est dō Mro Pharra Patricij dilucidato et pluribz aliis Pbis tamen breuitatis: opus proprie sumptum opt 1o et explicatio regulaꝝ ad opus ad logicā in parte demonstrativa applicat regulas et precepta ad opus: 2o 1o 2o 1o logica in parte demonstrativa iuxta regulas opus proprium construit silogismos demonstrativos; ad construendō silogismos demonstrativos iuxta regulas et precepta, et adhuc attendendo et aggriendo applicat regulas et precepta ad opus: 3o 1o 3o 1o

Supono 2o distinctionē nihil aliud esse quā mutuā negationē identitatis int duo extrema, quando uerum dicere unum esse aliud Vg. Petrus et Paulus disgunctiue quia de facto est uerum dicere hypothetice distinctio explicata est 2 reales una et rationis altera distinctio realis est mutua negatio identitatis int duo independenter a cōsideratione intellectus Vg. distinctio inter Petrum et Paulum reperta: distinctio rationis est mutua negatio identitatis int duo cōsiderationes intellectus Vg. distinctio reperta inter animal et animatū ex modo cōsiderandi, inter ens et ens patiens &c. ~ 1a 2e

Dicunt quidam distinctionem realem subdividi in realem entitativam, in realem modalem, et in realem inadaequatam modalem entitativam. Distinctio realis entitativa est distinctio reperta inter duas res, entitates, ut distinctio inter hominem et asinum. Realis modalis est reperta inter duo modos vel inter modum et rem, ut inter motum localem et quietem. Realis inadaequata modalis entitativa est distinctio reperta inter modum et rem habentem illum modum et extrema habentia; qualis est distinctio reperta inter existentiam Petri et sortem Pauli, inter Petrum et deitatem, et tandem inter ipsum Petrum et Petrum redemptum et extrema redentia. Distinctio realis includentis alterum est quae reperitur inter res, quarum una includit aliam et distinctio reperta inter totum et aliquam eius partem.

Dicunt quidam distinctionem rationis subdividi in distinctionem rationis ratiocinantis seu sine fundamento inter et in distinctionem rationis ratiocinatae seu cum fundamento. Inter distinctionem rationis ratiocinantis seu sine fundamento est distinctio quae ponit inter res aliquas aliquam bonam et veram amicitiam vel talem distinctionem. Distinctio quae ponit inter easdem inter quas distinctio rationis ratiocinatae seu cum fundamento est illa quae ponit inter aliquas aliquam notam ex parte rei inter easdem distinctas, quae sibi praestat habitum distinguendi reperta inter easdem duas et extrema tanta.

Dicunt tandem quod habitus essentialis est qualitas praemanens, inhaerens facile, abilla difficile separabilis, qua habet potentia habilis ad efficiendum actum, quorum principium est habitus qui dicitur esse habitus.

Et habitus logice docentis et docentis indigentis realitate recto est Dns. 30. metaphysicorum et logicae et plurimi alii loci non semper et quidem Dns. loquitur de logica docente et vere ut distinctis absque replicatione, sed semper et quidem de aliquibus ut distinctis loquitur cum replicatione illa docens indigens realis quia Dns. P. quia quidem aliqua realis dicens ut de illis loquamur ut distinctis reperitur replicatio quia Dns. cum. quia enim homo et leo realiter dicunt, ut loquamur de illis ut distinctis reperiatur replicatio; sine enim replicatione dicimus homines discurrere et leones negare et quia animal et risuale in homine realiter non dicunt cum replicatione dicimus homines seu quidam animal ridere et seu quidam risuale discurrere quia quando aliqua realiter dicunt ut de illis loquamur ut distinctis reperitur replicatio quia

Dns. 30. cum

Pb. forma secundo ubi non est nova difficultas non est potentia nova distincta nec habitus, sed post doctrinam regularum logicalium non est nova difficultas ergo etc. Mi. probatur quia habitus praeveniunt ad vincendas difficultates. Pbr. ergo Pb. doctrina regularum consistit in uniusque applicandis et usus in illis aplicandis; sed post explicationem regularum logicalium nulla remanet difficultas in illis aplicandis ergo etc. Pbr. Pb. difficultas in aplicandis regulis vincitur doctrina et explicatione ergo etc. Pb. ans. quia experientia habemus promptius et facilius conficere silogismos illos cum explicaverant regulas silogizandi, quam illas scirent ergo etc.

Confirmatur: solutione post explicationes regulas artis superest

est nova difficultas in constructione artefacti quo operis velut faciendas est ad distincta potentia existentis regulas velut in materia cui regule erant explicandae aliqua superest difficultas; sed neutrum habemus in nostro casu ergo etc. Pb. probatur maiori quod post explicationem regulas musice est nova difficultas in usu et expositione earum quia regule musice continue siunt et praegustato opere continuo exponantur in opere et ideo cum his regulis fiendi nova advenerit difficultas in fiendi in marmore, quia in istio marmoris nova datur difficultas quomodo inveniat regule, scribendi et Pb. quoad aliam partem patet nam eadem potentia intrans ad discernendas regulas logice et executioni mandatur quoad 2 Pb. nam materia cui regule logice explicantur natura comparata obiectum; sed contrarius obiiciunt nullas resistentias praestant ne disponantur per regulas logice in tanta arte ergo dici non potest.

Confirmatur: si habitus logice docentis et utentis essent realiter distincti eo esset quia respiciunt actus realiter distinctos; sed haec ratio est nulla ergo etc. Pbr. M. quando actus realiter distincti pertinent ad eandem potentiam; et ad invicem subordinantur proveniunt ab eodem habitu realiter indistincto; sed doctrina et usus regularum logicalium pertinent ad eandem potentiam; suntque actus subordinati ergo etc. M. patet in habitu charitatis a quo proprie assignatas rationes proveniunt actus dilectionis Dei et proximi, et sic etiam de talentis angelicis. Pb. quo ad 1am partem patet ex dictis et quo ad 2am constans nam in qualibet arte usus subordinatur doctrine et ad illam sequitur nam prius est doctrina regularum in qualibet arte quam illarum explicatio et executio. ergo etc. Solvuntur argumenta

tra pren · voc · ex SOL

Al. 1o. ergo etc.

Al. 1o.

Solvuntur argumenta

SOLVVNTF ARGVTA

Ad Lo: habily dicunt p. achy; ed achy logice docentis et utentis dicunt realiter goelh: Aliqua habily precise arte abhabitu et passim negabilis — Rd: dico. A dicunt p. achy adequatu et non subordinatu, concedo A. p. inadequatu et subordinatu, nl. A. et dico B. minabiliter nc. contra: quia abhy rectu malisticant realiter p. achy adequatu et non subordinatu, sed non p. inadequatu et subordinatu, ut carnere tributi exemplo adducto de habituca silletis. unde Cud achy logice docentis et utentis sicut inadequati et subordinati ut dicimus, sic non inde est g. elh.

D. achy subordinati debent habere eandem fortitudinem scientificu; sed habily logice docentis et utentis non sic se habent g. elh. Rd: B. achy logice docentis, utentis entificu et utentis non sunt scientifici; sed achy scientificu et non scientificu nequeunt habere eandem fortitudinem scientificu g. elh.

Rd: concedo A. et nego B. ad probationem dico A. non tantum ad modo nec non tantum elh fortitudinem essendo tamen elh reductiue et dispositiue concedo A. et dico g. Rd: achy elh et non elh; nec fortitudinem nec reductiue aut dispositiue eandem Rd: et non est. dispositiue tamen et reductiue scientificu nequeunt habere elh nec est et conta. Dicendo g. licet achy scientificu et non scientificu priuatiue et isto modo eandem non participant fortitudinem scientificu, nihilominus tamen achy scientificu et non scientificu fortitudinem reductiue tamen et dispositiue scientificu eandem fortitudinem scientificu habere possunt; sicut quia calor est dispositiue et reductiue ignis ad eandem principia producta caloris generati ignis: unde Cud achy logice utentis dispositiue saltim et reductiue sunt scientifici, Cud ideo logica utens presidet conclusionibus ut inter premissas roboret et apriori modo disponat ad eliciendam demonstrationem equitis g. habeant eandem fortitudinem scientificu. Cud achy logice docentis

D. achy logice utentis non sunt dispositiue scientifici g. est Rd: achy logice utentis presertim in parte topica et rhetorica indigemus probabiliter et rhetorici; sed illogismis non habily et rhetorici non sunt adhuc dispositiue scientifici g. est Rd: B. achy contrariu et destructiue sic ne quid disponere ad scia; sed illogismi solum dicit probabiliter Ja ari ante scientie g. elh

Thy. Thy. Thy. Thy. Thy

Dñe ne ary. ad ꝓpon ꝙ B. ad ꝙ ciꝓbm dicgo. A. co ꝙ dd ꝙ quo dam arist. cond. ó tralsk
ne t dicit ꝙ B. tant contrarij comodo, ꝙ a logica vtentes et erunt ne B alibi cond
D. et ne consid. Dicendo q. d. logica otery faciendo illogismy probabiliy et deceptiuy fa-
ciꝝ illoy alicuiꝰ ꝑpriy exercitij; sed ut media probabilia et falla cia agnoscendo
fallacia et sermocinando vitet et fugiat et utilmij achib. g. tentatiue moneat, et doc
perat, potiꝰ ad certa et infallibilia cognitionē veritatis ꝙ. S. hoc est Theologicos mo
rali qne ꝙ ne vsi habib. et utilij cgit de hijs ut fugiendis. et de illis ut imitandis et exercendis fuga
cion. et ij contrarijs ꝙ. dispositio ad adquisitionē alterius. et ne simili logica faciꝝ illogis
mos probabiles et sophisticos utiles, vitet et fugiat ꝙ. experientiā formidinet
fallacia ignorā.

Proꝓnitione tabtoriy. dicte qđ logica otery in vtile nocio prosubiect
sophistico, quatenus inclinatiuꝰ ad assensū ꝙ. ignorātie de erroneis ad qualeniꝝ ex
citat et non retinta ꝑ ꝓpriā diffidentiā ad indagationē errorū dicti, logica enim otery pro
babiles illogismos et sophisticos in construit vtentes ad veritatis cognitionē hāc erroneā
aut formidinē ꝓpriā tollentes ad ea ad ea agnoscendo fugiat hac vitet

Ad 2m obi
ect non ē dfficultas ibi est ꝓcedendū non est ꝑ distincta habitu; sed post explicata
regulas logice est non dfficultas in illis applicandis. ꝙ dicit Phs Bi. dat qđ quis ꝓpo
ꝑ sit inexplicandis regulis illogisandi, et hardus inde logisando ꝙ dicit

Dñe ne B. adptm
dicgo ary. ꝙ dicit hardus defecta habitu ne ary defecta facultatis materiade
manifestandi cendo ary et ne cessarid. ut enim vnus alicuiꝰ artis sit promptus
requiritꝰ expeditio in applicande regulas et promptitudo in multa manifestande
si deficit illa completa arte dicta indeficit arte sed aliunde reparari experientie
peritus artifex domus morose componit si ministeria lapidei et lignea diligenter non ha
rat; et vetustissimus scriptor morose scribet si multa ꝑ hereditē in mimis ne habunde
et prompte a memoria: pariter facilis in applicando regulas logice, eas facilis exercebit
defecta multe hic est terminorū copia qua prompte imaginativa ꝑ assert mul
tis defecta exercitij

Contra ea post explicatas regulas est nona difficultas in illis explicandis. Quia electus habilis ad actus elicitos p. quos fuit generatus; ad habilitatem logice docentis scilicet acquisitam p. actus docendi et n. p. actus eliendi: go elt

R. ne. B. ad primum negando antecedens. ad cuius primam probationem dicitur quod habilitas scilicet acquisita ad actus docentis p. quos fuit genitus secundario negatur facilitate ad eos, ceo difficultatis revertendo recurrat doctrina tradita.

Ad. 2m post actus logice docentis restat nona difficultas fortis in nova electione regularium. go elt R. ad. 1m. ita diligit intellectus p. actus logice docentis debitos, licet voluntas p. judicium de agibilibus adeligendum, cedente proposito judicio de agibilibus restat difficultas fortis et nova in eligendo go elt R. ne. cedente judicio dicente que temperate comedendum, restat nova difficultas in eligendo temperate comestibile.

R. ne. ad primum dicitur A. liget decendi nisi non daret paritatem ne. A. ademptionem positam B. et ne. casu. ideo enim negato judicio de agibilibus restat nova difficultas fortis in eligendo quia ex hoc et judicium addistincta ad pertinens potentie ad eligendum electio actus elicitus fertur judicium vero intellectus docentis vero logice tollit actus ad eandem pertinentia potentia docuimus supra et consequenter

Ad. imperium practicum duo intellectus precipit executionem meritorum electorum ad eandem pertinentem potentiam judicium de agibilibus, cedente proposito judicio de agibilibus remanet nova difficultas fortis in imperio practico, quia propositum quod ex negatione judicii in intellectu imperantis sequitur de judicium de agibilibus, et prudentia ad imperium practicum ut docet A. 6. eth. 2. quest. 57. arto. 2o et 3o. go quadruplex ergo et doctrina tradita eandem potentiam nec ad hoc potest nec ad nova difficultas in electionibus regularium

R. dico 4. ad eandem potentiam nec potest elicitive tantum contra A. illa habitus nec et commixtione nec. et contra B. nec dicendo quod licet imperium illi actus solum imperativi elicitive, hoc est tollo ipsum elicitive elicitum

Jhs.

Connexive tamen distributive ut cadit ex copulatis, et alteri ex pcedentibus
sumpserit consecutis, et disiunctae ex copulatis, in quae mouenda propositiones libro
latae, et in differentia ad nouas insurgit difficultas: ex qua necessaria doctrina de illatis
ac transmittere in perhoneat ad distinctas potentias.

Ad ultimo pcedit augeri realiter
habitus logice docentis, qui nunc geat habitus logice essentis; ecce quo. nunc augetur
et aliud in tali tempore dicuntur in celo gaudet. Ph. p. actus logice docentis augetur ad
habitus logice docentis; sed dicat quis malle discursum in hac sedis negatis nec
essentis logice et paradoxalis stendis: go tis

Rdr nec ad pdm nec t. nas p. quia cum
actus augeat realit. dicit habitus, nas p. actus docentis facit red dicit intus. ad actus
discentis et p. actus discentis magis roborat habitus in cognitione logice docentis
utrum ma dicimus. Sed dicendum ad ho. t. Com. quod exponatur explicationes
quas logice discentis dicat augeat facilitas. realis. continuas, negatis contrarias, negatis dicere contrarias
aut species, non vero augeat facilitas essentis, nisi ita dicat augeat p. actus
primarios logice docentis certis. et habitus logice docentis et aliis dicuntur
virtualiter secus fundamentaliter.

ARTis Sci. HABITus LOGICE DOcentis

et utendi disiunctis virtualis. secus cum fundo in re.

Supposita distinctione distinctarum rerum, quod certo constet ex nostra experientia
quod quando dicimus quod distinctae res habeant unitatem, unionem fundamentalem in re quibus
quae remittitur, in aliquam re non habendo fundamentum ad talem dictionem
tionem intellectus debet non habendo aliquod fundamentum in illa re quod distinguat fund.
aliquibi fundat habere ni repugnet; Sed nullo enim repugnat alteri dari
inditus, sed disiunctae rerum habet in rerum esse fundo. et tamen unitas
creatae ac illae termino dat habet aliquod fundamentum pro tali et alia regula debet
cerebi; sed dicamus sed exco quod unitas constituat verba distincta. et filius
p. quando analogia adhibetur et accidens creatae quae realiter disiunctae

Aduerte etiam qd aliqua rey potest exercere plures ars et plura
sunt, et sic ut plura sunt. hinc dicit. eq̃ualere seu exercere munera
plura ad plura possit, quando sic aliquis munera qz exercet sic conuenit
in aliqua ratione communi 2m̃ quam assumpserunt. ut exercere debet sic
mechanali. exercente munera formae regulatiue constituere et ordinatiua
regulare contra eos qui male agere. que sunt munera ipsarum ars
non conueniunt in aliqua ratione communi 2m̃ quam assumpserunt. ad aliquam
rem. qua assumpserunt ad opposita regulare. quare differentia
Sicut aliqua rey exercet munera plura ars et sic ut plura sunt quae
sic munera conueniunt in aliqua ratione communi forte. ut hospitalis
unus quibus. premissis &c.

Ad. 1a habitus logice docentis et utentis in diuersis
virtualis seu est fundo. in re ita patet ex nostris C. communi et horum
patet ratione ad 1m. Ad. 2o. ratione. si habitus logice docentis et utentis virtua-
aliter differrent maxime prout ad doctrinam, ad persuasionem et doctrinam
non multiplicant virtualiter. ut dicit. A. est de mente S. Ad 3o. Ad aliquem habi-
tus p. modum primarii et secundarii non multiplicant virtualiter habitus
; ad rem et doctrinam se habent ad aliquem et positis actis. dicit. gō dicit. A. Ad 4.
in habitus. dilectionis dei et proximi, qui virtualiter non multiplicant habitus
quia, quia se habent p. modum primarii et secundarii. gō dicit.

Ad 5m quando non
ut aliquis habitus virtualiter multiplicet. debet exercere munera plura ad
ut plura sunt, ad habitus logice docentis et utentis sic se habent. gō dicit
A. est contra mentem Ad. 6o. Ad. hinc aliqua rey exercet munera plura ad plura
sic quando munera qz exercet in conueniunt in aliqua ratione communi 2m̃
quam assumpserunt; ad rem et doctrinam qz sunt munera qd exercent
habitus logice docentis et utentis in sunt munera plura ad plura sicut forte
ut assumpserunt. gō dicit. Ad. 7m. ista munera conueniunt in aliqua
ratione forte 2m̃ quam assumpserunt forte in sicut gō et

Fly. fly.

Dicendū ratio tertij. propter quā logica nequit dici doctrina destructiua doctrinā, cū actus primarius habitus logicæ p̄ nō sit; sed hic dicendū est ratio propter quā dicit nō esse Phās. vnus est dispositio ad doctrinā scilt. ut innuit ab habita logice docentis et utentis cū logica ōtra. ni. construat silogismū nisi ut eum disponitur demonstratiui; ad disponendum habitū ni. innuit p̄ nō sed propter formam syllogisandi quā disponit cū sua diuersa. sequitur medium ad destruendū ōtra. etc.

Phās. destruendo principale fundū contrarium dicit habitū logice docentis et utentis esse multiplex quia habitus logice utentis exercentium varias opiniones et artes mecanicas; ideo dicendū est, et duo ultima, scilt. tertius et quartus falsa p̄. quod declarat de quarto constat ex illa exemplo q̄z admittunt conclusiones de aliquo eodē ratio verbi ut filij pictoris multiplicem. in habitū varietatem actuū ut vnū creatum esse filium ut filius creatus ni. relatiue; et multitudinem distinctionem in realidicing. Exempli gratia dicitur ni. veritatis mentibus Beatorum, et multa intelligibilia conuersa q̄z quod predicata opposita ni. mentium quia de quo dubitari contingit falsum esse et ni. esse scitū. quo ad 2dum partem debet admitti duplex habitus scilt. unus habitus logicæ utentis non facere silogismos ut opinatiuos hoc est inducendo terminos ad inuicem. et quo ad ultimum est dicendū sicut in tertio. et hoc faciunt opiniastrantes ōtra.

Ex dictis obligor dare quæ sit rem distinctam ab habitu opinandi, et ut me tueor de hac re dicit, quod habitus docentis et utentis pianalogice ad habitus relatiue distinctos, quales sunt habitus tradendi regulas scribendi et habitus syllogizandi cum pertineant ad diuersas potentias

M.C.D. 2022

SOLVVNT ARGVTA

Ad 1m Pl'mum ea dey vlby verificant predicata de dictoria debent Lath' mutuata de
dicere; sed de habita logice docentis et vtentis verificant de dictoria go'm Pl'm Ergo
de habita logice docentis et vtentis verificabit ypotesis et thesis; sed hec sunt de
dictoria go'm.

Ad 2dum go'm ei exparte negando verificent cando A. ei exparte modi intel
ligendi rei A. et dego B. similis, et mutatis mutandis ad 3tium et 4tum.

Ad 5tum dicendo q. conceditur quod ea aliquando verificant predicata contra dictoria tali modo dicendi quo ponit ibi
cubo assignato predicata in exparte negante; sed premissa exparte modi intelligendi
di eius signandi verificant de habita logica docentis et vtentis inde ytesis dictoria
ne sunt vtraq; vtrantis debet dici.

Ad 6m. Vla grue exercent munera plura diuersa vtpote
vtrum dicunt p. contra. Cui dico q. non; sed logica docens et vtens est vna
go'm Pl'm R. logica docens exercet munus doctrine et logica vtens munus artis
executive; sed hec sunt plura ut plura go'm Pl'm R. Quia omnis ars liberalis
et quia artis mecanice; sed munus artis liberalis, et munus artis mecanice
sunt plura ut plura ut ostensum go'm.

Confirmatur. munus scientifice mu
nus opinionis sunt plura ut plura; sed logica docens exercet munus scie; logi
ca vtens munus opinionis go'm Pl'm R. quoad 2am partem logica vtens facit logicam
opinabilem; sed hoc est negatum a munus opinionis go'm.

Confirmatur. 2o logica vtendi
exercet munus tradendi regulas; et ut vtens munus illas applicandi; ergo hec
sunt plura ut plura go'm Pl'm R. tradere regulas silogizandi et illas applicare ut
plura ut plura go'm exparte ei.

Ad argutas. cando A. et ne R. ad primum cando A. et ne R.
ad 2dum. ne A. quoad 2am partem quia licet explicare, et tenere et imponere regulas
artis mecanice, ut ostensum munus artis mecanice; aplicare tamen regulas et tradere
artis liberalis; quales est logica, munus est talis artis liberalis; minime ne vero artis mecanice

carice

Cui ante logi ca tolli ad arte et execution mandet regula quidq; aliq; vltra dicty munery n. exercet arity mecanice, et aliende Cui dicebat exercitio predictarum regularu solus mathematicus tyrians minime vero fabri, eq; ut hic ogerere munere rapsodi ad vtrumuis et consequenter etc.

Ad 2am confirmatione contra Aristotelicu ad 2am partem ad ptam respondet fabricy et medicu. cui q; ad ptem q; ab argumentis prepositu respondet dicendu n. f. nobis Dauicy exhibitionem dicta ageremus ad ptem quando de distinctione realis inter habitu logice docentis et dicendo A. facit tyrannicy mobilis et opinatiue cui determinatione ad vnu ad vtrale partes vtrii, vine asanye, et cui dicta argumentatione ut ut precipiens tenet p. ea auerere medendo probabilitate vtriusq; partis cuius ma: et dicit nobis B. vinisti ne capyd Lucenium Cui ducas formido lue imporet Cui plet cubyca pas ad opinitate; q; est nichil in intellectualy indefectibili obligeny nisi quare ab ea requi recedere, acp. cui ymaginari nichil exercere 2am partem Cui inquisitiue veritatis imporet declaranti probabilitatis utriusq; partis, dicendu dicta ac proinde abilloy dicit proce dere: sicut medicy ac cumpty minime existimet cui opinio essentialis imporet ad exercendu utriusq; partis Cui sanandine alteriy et consequenter etc

ad 2am nec B. ad ptam. Cui sicut physicus medicyne remote: cui p. accidens et deficiu pot. cui do. cui et nec cui. Quia tradere quidq; ydeanzandi utilis aplicare vacant physicus et physice exparte rei: Cui Cui dat transitiua actus. Sicut cui sanitia ionare; diligenti. Cui p. accidens: et rone. transitionis pot; inquantu ipsi habitu non valentis se extendere ad tale regula particularia sed ad Dacciu logi ca

Ad vltimo logica docens et tales indigentes virtualit. maxime quia vnu Cui sit contradictio mali et secundaria non subicit ad diuersa Cui sicut docendo nisi habitu utentis docente, sed hoc est falsu sicut Pl. B. creature in quantu essentia diuersi et dicti sentiuy secundariy dicendu Cui nichil creatu ponit ex suis primariy diuersitate, sed hoc ad ostendendu dicta est virtualit. onem tales per respectu sentiuy ad creatura sicut

Jhs.

Rr. 10. Cui talis natura ibi ingenerata de ratione dei dij: 7ª dubio 1º, ad 2ª quod ideo loquamur de deo, quia 2ª illud reale, et perfectionis, de quo ipsum dicimus adueritalis; sed rationale et cui de scribitur perfectionis, attributus quia hoc modo rerum creaturarum quarum sunt ideæ, et earum data generandarum, et ideo distinctio earum rationis est distinctio rerum, sed rerum ad perfectionis; ut cum dicitur hanc vel illam creaturam esse in particulari vel cum data generandarum et cum de genere illius unde, iuncta hac ratione da est Pre Sed dicit quod distinctione rerum, rationum dei quæ realiter sed ratione constituunt. 2. cum studium et analogia ad creaturas de quæ realis dirigunt. quæstiones de toto logice artyg. qualis modus, quæ indicatis ibi obstecha logice.

QESTIO 2ª D. OB. 1ª

logice

ARTVS. 2. QVALITER MODUS 2.

scindi vocalis sit obiectum logice

Ysponit sibi dicit arte modus scindi dicit in vocale, mentale et scribendo modus scindi vocalis sunt voces significantes, complexæ ordinatæ formam modi scindi. modus scindi mentalis sunt actus intellectus ordinati et disposita forma modi scindi. scribendo sunt complexæ scripturæ ordinatæ et disposita forma modi scindi.

Pro sibi intendat quod dicit nihil aliud est, quam dicit quod dicit est pulchre; nec dubitatur ergo dicit aptitudinalitatem scientiæ quæ non quia illi inest scientia, sed quia subiicitur prædicatis quæ de illo vel scientia demonstrantur dicit scientia materia non ex qua nec in qua sed circa quam ad habitum vel potentiam generatæ

Nota 2. qd. dotd qt dupler vnus fortea tied male allied qd. prest
rone. hec. attingit ab aliqua habita exceptio male, vero qd. ratione
alterius attingit 3g. color qt dotd forte potest vinci quia prestatione
sui attingit, Corpus vero dotd male quia ratione coloris vindetur
Nota
3a qd. etiam dicit dotd forte in dotd forte qd. tenet contrarium sicut
que etiam dotd forte quia in rone forte subagua dotd forte
qd. qt. quia prestatione attingit ab aliqua habita dependit tamen ad attingat
ab alia determinatione oppositi dotd dotd forte quo qt ultima dicitur
mignatio et perfectio dotd. vt ab hac castrancy quia ab alia attingatur
2dy. Color qt dotd forte qd. negat quia prestatione attingit dependent dotd
a luce et lux qt quo quia qt ultima complementa 2do vltima accepta
et determinat dotd ab aliqua attingat.
Procuy maiori forte debuma
dat odo qd. tertius D. ne requiritur a dotd. Solutione subagua apelle
rand. forte, id est qd. ng vocamus rem forte que apellatione dotd
dotd male. Cui igitur in oratione loquendo veritatem qt habet enim ma
tio que subagua materia respectu rationis absoluta. Dicitur enim
men in improprie doctores dicta qd. que considerat a fide apellant
rand forte qua ratione illa apellant addiuendo illa Abbitio. pacis
doctrina dicta alia tractant, vero adimaendo qd. forte
de quamcumque rabo forte qd. in illa materia respectu rationis subagua, quia modus
loquendi restringendi qt, sicut modus loquendi A. D. fortiter id. prodigium
valet An. D. fortis mortis cruciatus.
Nota 2o. qd. dotd forte qt dupler vnus dicitur
quatuor secundum totale, alius diuisa dequatur secundum partiale. adequatum qt qd. compre
hendit omnia que alia fuit tractant, Vna dequatum vero qt partiale
forte ut pt. in potestate missa cuius dotd. adequatum qt elevatio, parabola vero
vna dequatum ad Abbs.

M.C.D. 2022

Nota q̃ obtus inadequatus obtuso q̃ est 2. quod principiale aliud principiale principiale principaliter partis totius adequati ut dicit respectu totius metaphisice. Aliud principiale principaliter partis totius adequati ut accidens respectu metaphisice;

Nota 3. q̃ obtus mate quocunque est 2 quod a forti denominabile aliud a forti q̃ denominabile, scz alius irs quod primum, aliud secundarium obtusi stole mate primarium scz denominabile est: q̃ ipse quod est obtusi stole ꝯ. hupidey et frigore respectu artis dantificatiue obtusi mate secundarium, scz denominabile est: q̃ ipse quod non recipit obtusi stole, nec a illo denominatur ꝯ. operationes marmoy lapicide domus construentis, quecunque arte diriguntur ut introducitur fe dang in lapidibus et lignis.

Nota q̃ utrumlibet predictarum habet doctrinam huius quod est dirigibilitas aliud directio dirigibilitas nihil aliud est, quod quidditatiue dicit ipsa, quod habent complete ut dirigantur; ꝯ. dirigibilitas quod habet animal vel artefactum determinate dirigatur directio vero est, quo ꝯ. animal vel artefactum dirigens confert determinate dirigi.

Nota 8. q̃ directio obtusi est duplex activa quod est pupilla alia activa ut actus visus dirigentis completi obtusi; pupilla est quia sola completa dicunt directi. Pupilla pupille directio stat 2. extrinseca scilicet et intrinseca. extrinseca est ipsa directio activa ut principalis brate ad completa obtusi. pupille est: sic quod intrinseca ut licet inf ut completa obtusi. ex hac tione adipiscitur directionis activa ut extrinseca q. 9. 3. intentio modificandi. definitiue vel ut ratio extrinseci actus visus. cognoscendi animal obtusum p. modum generis et differentie.

Nota ultimo q̃ duplex est duplex omnis sortis. alius habitus completi sortis. alius actus completi sortis. ita quod est duplex actus visus. ut visus. et ultimus est obtusi. quod est ipse actus ad actus relatus per talem actus

Quibus Notatis aliis 3. scilicet vocalis mentalis et habitus ideo de his 3. dubitari potest quo modo intellectus de gilla q̃ videat et cognoscat

Cto · vocę p. ut ignarity · inytra · scrtis · lere modysciendi vocalis · et tritis · male · logice · ecclesiarum · cum · denominabile · Rhetority, sanxey Aristo. Porrud · tangere commuri · promisimus · Pro eo P. T. · p. · sermenty · hic · predicente · ignarity · vocat q3 · et · immediata · ipsis · conceptionibus · gnitty · pertinet · ad · principale · considerationes · logice · go · ff.

P3. · one · omnes · Medegre · aligna · tia · tractat · pertinet · ad · illam · tangias · inytris · ecclesiarum · materiam · ultim. · sed · logica · tractat · de · vocibg. · pro · ut · ignarantibg. · inytra · scrtis · go · ff. P. P. · logica · tractat · de · definitionibus · divisionibus · et · logismo · vocali; · sed · predicta · nihil · aliud · sunt · quam · vocęs · ut · ignarantey · inytra · scrtis · go · ff. P. P. · ideo · omnes · logica · quam · plurimum · proprietates · demonstrationum · sunt · dialectica · go · ff.

P. P. 2a Cto. · quod · ultima · pars · tem · dicti · motę · primarius, · est · denominabile · et, · quia · recipit · ipsum · subiectum · forte · habito · q3 · deno · mitatę · sed · divinę · scripture; · sed · artificium · modi · secundi · q3 · subiectum · forte · logica · non · recipit · in · modis · forte. Sed · dicti · habitus · ignarantes · go · ff.

SOLVUNTUR ARGUTA

Ad 2o. dicti · contra · facultatis · negatur · quę · dicti · alterity · facultatis · sed · vocęs · sunt · dicta · grammatice · et · Rethorice · go · in · quantum · tractant · dialectice · sed · logicalia · ad · alia · nec · vocę · sed · ad · agoret · de · vocibg. · quod · ad · alia · go · ff. P. P. · medii · vocibg. · logicę · in · inytrus · et · ipsa · sic · ad · alia · go · ff. · sed · in · logica · agoret · de · vocibg. · ut · sic · vocalis; · sed · non · scripta; · sed · scripta; · ornatis · go · ff.

P. P. · ad · argutię · dicitur · A. · negatur · quod · quę · dicti · alterity · facultatis · sed · ad · considerationem · eiusdem · facultatis · diversa · et · tanquam · ad · diversa · considerationes · ipsi · dicti · habitus · sunt · similes · et · non · eadem. · Dicendo · quod · non · sequitur · inconvenientes · quod · sub · diversa · consideratione · ipsi · dicti · habitus · plures · facultates · nec · obstat · pro · vera · est · ratio · de · qua · diversa · consideratione · quę · distinguitur · tanquam · logice · unde · quod · logica · diversa · consideratione · respicit · vocęs · ac · grammatica · et · rethorica, · non · grammatica · respicit · vocęs · quatenus · ornantur · ad · congruentem · formationem · congruam

M.C.D. 2022

Q. ultima. Quenam sint proprietates substantiae et quomodo ordinanda sit arbor hujus predicamenti

[illegible] questione dico 1°. quod proprietates substantiae ab Aristotele [illegible] completa et adequata [illegible] 2a. est quod predicetur univoce de subiecto [illegible] [illegible] cuiusque [illegible] 3a. est quod substantia [illegible] enim [illegible] subiecto [illegible]

[illegible] genere magis [illegible] substantia [illegible] ad [illegible] [illegible] magis [illegible] [illegible] ad minui quod ad intentionem [illegible] [illegible] quoad [illegible] et licet una substantia possit esse a altera non tamen potest esse magis substantia quam altera et licet unus homo possit esse major altero non tamen potest esse magis homo quam alter 4a. proprietas substantiae est quod sit susceptiva contrariorum [illegible] proprietas [illegible] convenit [illegible] substantiae creatae quae est susceptiva qualitatum contrariarum ut sunt corpora corruptibilia [illegible] et motus contrariorum ut sunt Coeli vel actuum contrariorum [illegible] ut sunt Angeli qui possunt habere odium et amorem affirmationem et negationem ejusdem [illegible]

Circa 2um quesitum dico quod substantia completa creata est ut genus supremum continet sub se [illegible] spirituales et corporeas spirituales plures angelos corporea continet sub se celestem et sublunarem deinde celestis plures celos et sublunaris elementum et mixtum elementum continet sub se ignem aerem aquam terram mixtum vero continet animatum et inanimatum deinde animatum diversa genera metallorum et lapidum animatum quod est vivens continet sub se [illegible] vegetabile et sensibile deinde vegetabile plures plantas sensibile quod est animal continet sub se [illegible] deinde irrationale diversa genera brutorum volatilium et reptilium quadrupedum et bipedum rationale quod est homo continet sub se plures homines v.g. Petrum Paulum etc. qui sunt individua quae omnia sequuntur [illegible] parte [illegible]

M.C.D. 2022

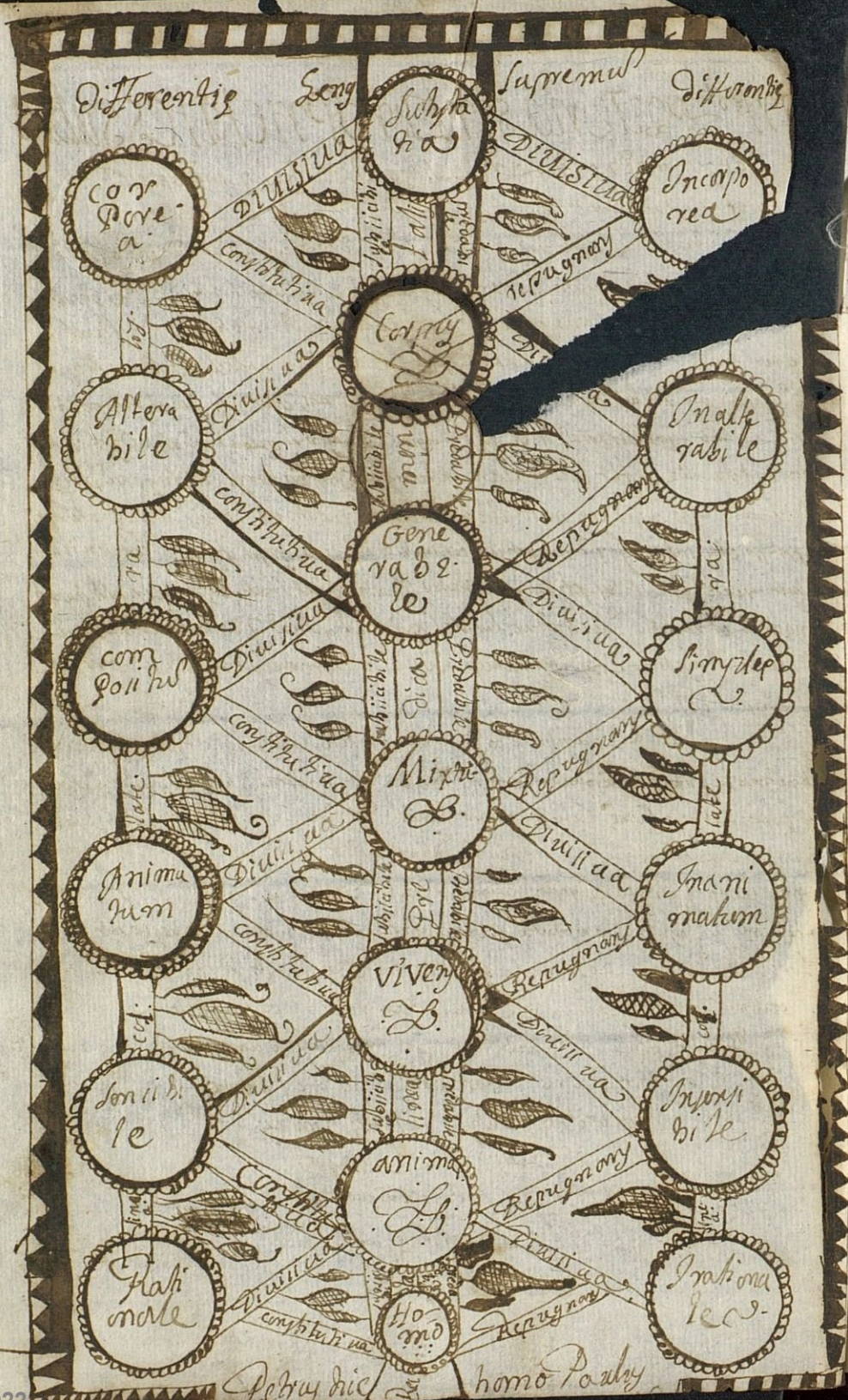
Differentię
Genꝰ
Suprem⁹
Differentię
Substa
Corpꝰ
Incorpoꝛea
Altera
bile
Inalte
rabile
Gene
rabile
Simplex
Mixtꝰ
Animatum
Inanimatum
Viuens
Sensibile
Insensibile
Anima
Rationale
Homo
DIUISIUA
CONSTITUTIUA
REPUGNANTIA
Petrus dicit
homo Paulus

M.C.D. 2022